

75 වන කාණ්ඩය
13 වන කලාපය

ඉරිදි
1967 නොවැම්බර් 26

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම ප්‍රධාන කරුණු

Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund
(Incorporation) Bill [නි. 2669] :

වාර්තාව පිළිගන්නා ලදී.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 2674] :

පළමුවන වර කියවන ලදී.

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 2786]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

Northern Province Teachers Association Benevolent Fund (Incorporation) Bill
[ப. 2669] :

அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது

நாணயச் சட்டம் (திருத்த) மசோதா [ப. 2674] :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2786]

Volume 75
No. 13

Sunday
26th November 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

NORTHERN PROVINCE TEACHERS' ASSOCIATION BENEVOLENT FUND
(INCORPORATION) BILL [Col. 2669] :

Report presented

MONETARY LAW (AMENDMENT) BILL [Col. 2674] :

Read the First time

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 2786]

මනත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

ඔබ්බේ මනෝ චලයේ රැස්වීම

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 නොවැම්බර් 26 වන දින

ஞாயிற்றுக்கிழமை, 26 நவம்பர் 1967

Sunday, 26th November 1967

අ. හා. 2 ට මතැති මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු එස්. සී. පර්වි කොරයා] මූලාසනාරූඪ විය.

சபை பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ்.வீ. ஷேளி கொறயா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 2 p.m., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

51 (4) වන ස්ථාවර නියෝගය

සටහන් පිළිගත්වන ලද වාර්තාව

நிலையற்கட்டளை இல. 51(4) இன்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள்

REPORT PRESENTED UNDER STANDING
ORDER No. 51 (4)

Report on the Bill intituled "An Act to incorporate the Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund."—
[The Hon. Dr. W. Dahanayake, Minister of Home Affairs, on behalf of the Minister of Education and Cultural Affairs.]

පනත් කෙටුම්පත 1967 නොවැම්බර් 27 වන සදුදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

மசோதா, 1967, நவம்பர் 27, திங்கட்கிழமை
இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படக் கட்டளையிடப்பட்டது

Bill ordered to be read a Second time
upon Monday, 27th November 1967.

මහත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම

சபை அமர்வு

SITTINGS OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉබ්මි, වාරිමාගී හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா—காணி, தீர்ப்
பாசன மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරනවා :

“අද දින විසිර යෑමේදී මන්ත්‍රි මණ්ඩලය 1967 නොවැම්බර් මස 27 වැනි සඳුදා ප්‍ර. භා. 10 වන

තෙක් කල් තැබිය යුතුය; එදින සහා රැස්වීම පැවැත්වීමේ කාලවේලා පෝය දින සිට යෙදෙන පස්වන දිනයක මෙන් විය යුතුය."

ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුවේ අදහස හෙට උදේ 10 ට රැස්වීම පටන් ගෙන රාත්‍රී 12 වනතුරු වුවත් පවත්වා ගෙන යන්නටයි.

ප්‍රශ්නය සහතික කිරීම ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question proposed.

මෙම ක්‍රියාව සේනානායක මයා. (මැද
වට්ටිය)

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க—மது
வாச்சி)

(Mr. Maithripala Senanayake—Meda-
wachchiya)

ගරු කථානායකතුමනි, අද දින මේ රැස්වීම පිළිබඳව එදා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවට අප විරුද්ධ වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී හෙටත් පවත්වන්නට බලාපොරොත්තු වන මේ විවාදය සම්බන්ධයෙන් අපට සාකච්ඡා කරන්නට සැහෙන කාලයක් දෙනවාය කියා ගරු අගමැතිතුමා කීව්වා. දැන් මේ යෝජනාව අනුව අද අ. හා. 7 වන තෙක් සාකච්ඡා කර ඉන් පසු හෙට උදේ දහයට නැවත රැස් වී සභානායකතුමා කියන විධියට රාත්‍රි 12 වන තෙක් සාකච්ඡාව පවත්වාගෙන යන්නටයි. ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, නමුත් මේ පැය ගණන ප්‍රමාණවත් නැත කියා අප කල්පනා කරනවා. මේ මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නට විරුද්ධ පක්ෂයේ කපිකයින් 28 දෙනෙකු දැනටමත් සුදුනමින් සිටිනවා. එම නිසා සභානායකතුමාගෙනුත් ඔබතුමාගෙනුත් මා ඉල්ලීමක් කරනවා, මේ යෝජනාව සභාසම්මත කිරීම අ. හා. 4.30 වන තෙක් කල් දමන්න. කල් දමා අ. හා. 4 ට පක්ෂ නායකයින්ගේ රැස්වීමක් කැඳවන්න.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :
පිළිගැන්වීම සහ දෙවන වර කියවීම

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

They agree, if you agree.

Does the House agree to take this matter up at 4.30 P.M. ?

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Yes.

සලකා බැලීම කල් තබන ලදී.

பரிசீலனை தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

Consideration deferred.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරනවා :

“අද දින පැවැත්වෙන රැස්වීමේදී ඉදිරිපත් වන කාර්යයන් විෂයෙහි මතු දැක්වෙන විධිවිධාන බල පැවැත්විය යුතුය :—

(අ) Bill to amend the Monetary Law Act නමැති කෙටුම්පත් පනත දැනුම් දීමක් නොමැතිව රජයේ ඇමතිවරයකු විසින් පිළිගන්නා වහාම සලකා බලා එහි සියලු අවස්ථාවන් අවසන් කළ යුතුය ;

(ආ) මෙම නියෝගය මගින් බලපවත්වනු ලබන කෙටුම්පත් පනත දෙවනවර කියවා අවසන් වූ වහාම, එය පූර්ණ මන්ත්‍රී මණ්ඩල කාරක සභාවකදී සලකා බැලිය යුතුය.”

මේ ගැන විස්තර කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. 1949 වර්ෂයේ මෙවැනි අවස්ථා වකදී මෙවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනාවත් මේ යෝජනාවත් අතර වචන එකයි දෙකයි වෙනස. එදා එක දවසින්ම සාකච්ඡාව අවසාන කළා. අද මේ සාකච්ඡාව එක දවසකට යොදා නැහැ. එපමණයි වෙනස.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත්
කෙටුම්පත

நாணயச் சட்டம் (திருத்த) மசோதா

MONETARY LAW (AMENDMENT) BILL

පිළිගැනීම ලද්දේ මුදල් ඇමති ශ්‍රී. බී. වන්නිනායක විසිනි.

நிதி அமைச்சர், கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

Presented by the Hon. U. B. Wanninayake, Minister of Finance.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

මේ පනත රාජ්‍යභාෂාවෙන් තැනි නිසා මෙය මේ සභාව පිළිගන්නවාද ?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sinhalese version of the Bill is being distributed.

අ. භා. 2.8

ශ්‍රී යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

මේ මස 22 වැනිදා ලංකා රුපියලේ විදේශීය අගය රන් ප්‍රමාණය අනුව සියයට 20 කින් අඩු කොට ඇත. මෙතෙක් ලංකා රුපියලේ 4.76 කට හුවමාරු වූ ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද ඩොලරයක් මෙතැන් පටන් රුපියලේ 5.95 කට හුවමාරු වෙනවා ඇත. බ්‍රිතාන්‍යය නම මුදලේ අගය නොවැම්බර් 18 වැනි දින අඩු කිරීමට පෙර රුපියලේ 13.33 කට හුවමාරු වූ බ්‍රිතාන්‍ය රන් පවුම මෙතැන් පටන් රුපියලේ 14.29 කට හුවමාරු වනු ඇත. බ්‍රිතාන්‍ය රන් පවුමේ වර්තමාන විදේශීය අගය අනුව රුපියලේ අගය අඩු කර ඇත්තේ සියයට 5.7 කින් පමණකි. ලංකා රුපියලේ සාමාන්‍ය අගය ශුද්ධ රත්රන් ග්‍රේන් 2 ක් හා ග්‍රේනයකින් සියයට 88 සිට ශුද්ධ රත්රන් ග්‍රේන් 2 ක් හා සියයට 30 ක් දක්වා තැනහොත් ග්‍රෑම් 0.149297 දක්වා අඩු කර ඇත. මේ වැදගත් තීරණයට එළඹීමට පෙර ඊට අදාළ සියලුම කරුණු

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ගරු වන්භිකායක]

සැලකිල්ලට භාජන කළ රජයට සියයට 20 කින් රුපියලේ රන් මිළ අඩු කිරීම මෙරටට හිතකර යයි වැටහිණ.

I move,

“That the Bill be now read a Second time.”

On the 22nd of this month, the Government reduced the par value of the Ceylon rupee by 20 per cent from two grains and eighty eight hundredths of a grain of fine gold to two grains and thirty hundredths of a grain of fine gold. This means that, for example, the exchange rate between the U. S. dollar and the Ceylon rupee, which was U. S. \$ 1 = Rs. 4.76, will henceforth be U. S. \$ 1 = Rs. 5.95. As Britain has devalued the pound sterling by 14.3 per cent the devaluation of the Ceylon rupee in terms of sterling is, however, 5.7 per cent. The exchange rate between the pound sterling and the Ceylon rupee, which was £. 1 = Rs. 13.33 before the devaluation of the pound sterling on the 18th November, will henceforth be £. 1 = Rs. 14.29. Thus, while the Ceylon rupee is devalued by 20 per cent in terms of gold, and in terms of other currencies which have not devalued with the pound sterling, it is devalued by only 5.7 per cent. in terms of sterling and other currencies which have devalued with the pound sterling to the same extent. The last devaluation of the Ceylon rupee was in September 1949, when we devalued to the same extent as the pound sterling, i.e., by 30 per cent.

The decision to devalue was given effect to by an order under section 69 (2) of the Monetary Law Act signed by the Governor-General and published in the Government Gazette Extraordinary No. 14,775/14 dated 22nd November 1967. This order, according to the Monetary Law Act, Section 69 (3), shall have effect only for a period of ten days from the date of publication thereof in the Gazette and then shall expire unless provision

is made to the contrary by an Act of Parliament. It is in this context that I am introducing this Bill to amend the Monetary Law Act.

I must point out at this juncture that the amending Bill expresses the new par value of the Ceylon rupee in terms of grams of fine gold, instead of in terms of grains of fine gold as before, in order to fall in line with current international practice. The new par value of the Ceylon rupee is 0.149297 of a gram of fine gold which is equal to two grains and thirty hundredths of a grain of fine gold.

The Government has for some time been concerned with the over-valuation of the external value of the rupee, the continuing deterioration in the balance of payments and the extremely low level of Ceylon's external assets. It is common knowledge that the effectiveness of exchange control has been weakened by a flourishing blackmarket in foreign exchange, the blackmarket price of the pound sterling or the U. S. dollar being more than twice the official rate. The transactions in blackmarket currency have been increasing with the deterioration in the country's external reserves and increasing restriction by the Government on foreign exchange transactions. The country's major exporting industries have also been called upon to face increasing difficulties with the passage of years. Hon. Members of this House are aware that tea, particularly low-grown tea, has been subsidized by the Government in the form of a rebate of the export duty costing about Rs. 45 million per year. At the same time, the price of rubber is so low that rubber exports are not paying any export duty at all. The situation was so desperate that some of the marginal tea and rubber lands were in danger of being closed down. And the external assets were so low that the Government had to depend to a very great extent on short and medium-term credits from international financial organizations as well as from commercial banks and import suppliers.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

When India devalued her rupee sharply in June 1966 by as much as 36.5 per cent, the Ceylon Government gave serious consideration to the desirability of devaluing the Ceylon rupee. The Government then decided against such a course of action on a balance of considerations that there was no immediate need to follow the Indian devaluation and that we should watch how the situation would develop. I should also mention that the situation at that time was that only India had devalued and no major trading currency had devalued.

Since then, however, our balance of payments situation has continued to deteriorate due to external factors with the prices of some of our major exports suffering further declines.

On the 18th of November the United Kingdom Government announced the devaluation of the pound sterling by 14.3 per cent. Simultaneously with the devaluation of the pound sterling the United Kingdom Government has introduced drastic monetary and fiscal measures which should have an adverse effect on the prices of our export commodities. Among the drastic measures taken by the British Government in addition to the devaluation were the increase of the bank rate to 8 per cent, tightening the control on bank lending and hire purchase credit, sharp cuts in defence spending and in Government capital expenditure, particularly of publicly owned industries. Under these circumstances, the Government had to review its earlier decision made at the time of the Indian devaluation to maintain the existing par value of the Ceylon rupee.

The Government had two courses of action before it. It could have decided to continue to maintain the old par value of the Ceylon rupee without any devaluation. This course of action would have meant that our exporters already troubled by weakening markets abroad would have had to face further difficulties while marginal producers would have found it exceedingly difficult, or well-nigh impossible, to continue in production.

This would mean less export earnings and therefore less foreign exchange for financing import supplies. Moreover, non-devaluation would have meant that at a time when the rupee is clearly over-valued, Ceylon would have supported a situation where the the rupee would have appreciated in relation to sterling which is our principal reserve and trading currency and also the currency of our largest single export market. Such a situation would have been clearly untenable and would have led to two types of speculative pressures on Ceylon's balance of payments as people would not expect Ceylon to maintain such an unrealistic position for any length of time especially in view of the critically low level of Ceylon's foreign reserves.

On the one hand, people in possession of import licences and with payments to make for imports would have hastened to make these payments as soon as possible rather than be faced with the need to pay more rupees for foreign exchange in the event of devaluation.

On the other, exporters would have postponed making exports to the extent possible and postponed the conversion into rupees of the foreign exchange realized on the exports in the expectation of receiving more rupees per unit of foreign exchange after the expected devaluation takes place.

As a result of these pressures, foreign exchange outlays on imports would have increased sharply while foreign exchange receipts would have fallen. Further, more foreign exchange would have leaked into the blackmarket. This would have created a drain on the country's foreign exchange reserves which it could not have withstood with our present low level of reserves.

Non-devaluation of the Ceylon rupee would have also seriously affected the ability of the Government to raise funds abroad for development as well as the ability of the Central Bank to obtain short and medium-term credits, which have become an

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ගරු වත්තිනායක]

important source of external reserves to us. Further, the ability of private importers to obtain suppliers' credits as well as their usual credit margins, which have become so important to our balance of payments, would also have been seriously affected.

The other course of action open to the Government was to devalue the Ceylon rupee by an appropriate margin. In determining this margin, the Government had to bear in mind four important considerations, viz., the fact that quite independent of the devaluation of the pound sterling, the rupee was already over-valued; that the prices of our principal exports were severely depressed; that the devaluation of the Indian rupee in June 1966 had given Indian tea exports some advantage over Ceylon tea and that in addition to the devaluation of the pound sterling, the British Government had adopted other stringent measures which further threatened our principal exports. Under these circumstances little improvement would have occurred in our foreign earnings from exports to the U.K. if we devalued only to the same extent as Britain. On the other hand, devaluation by a percentage in excess of the British devaluation would have improved Ceylon's competitive position in international markets and provided a fillip to our export industries by increasing their rupee earnings. At the same time, a stimulus would have been given to the development of new non-traditional exports. The Government, therefore, decided after due deliberation to devalue the rupee by 20 per cent.

I should like to mention, however, that devaluation inevitably means some rise in prices. Imports generally would become more expensive in terms of rupees. I should like to mention that even with the devaluation, prices of goods in Ceylon are lower than the prices of the same goods in many other countries in Asia. Be that as it may, the Government considers it its duty to soften the impact of higher prices as far as possible within the means available to it and has,

therefore, decided to adopt the following measures simultaneously with the devaluation of the rupee :

1. The measure of rice distributed free on the ration would continue to be given free despite the fact that the devaluation itself would increase the rupee price paid by the Government for its rice imports, in addition to the increase of 30 per cent that has to be paid for rice imports in 1968 in any case as a result of the sharp increase in the price of rice in the world market.
2. In addition, the increase in the rupee cost of dhal imported by the Government will be absorbed by the Government and not passed on to the consumer.
3. As a measure of further encouragement to increase our domestic production of paddy, which, in turn, reduces our rice imports, the guaranteed price of paddy has been increased by Rs. 2 from Rs. 12 to Rs. 14 per bushel, with effect from 1st December 1967.
4. With the object of providing relief to the lower paid categories of public officers and local government employees, the Government has decided to pay with effect from 1st December 1967 a further interim allowance of Rs. 15 per month to all public servants and local government employees whose basic salary is Rs. 300 and below, and an allowance of Rs. 10 per month to pensioners whose basic pensions do not exceed Rs. 300. This allowance is in addition to the interim allowance varying from Rs. 10 to Rs. 20 per month granted by the Government in the last Budget.

I should like to point out at this stage that the increase in import prices, while having adverse effects on the consumer, is expected to provide a fillip to the Government's programme of import substitution and a stimulus to local industries. Further, it will also give a considerable incentive to increase the production of goods that look increasingly to domestic sources of raw material.

I have mentioned earlier that the devaluation would increase the rupee earnings of our exports. While giving exporters additional incentives to expand their exports, the Government has taken measures to secure a part

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම

of the additional income accruing to them as a result of devaluation in order to defray the higher budgetary costs arising from the measures I have referred to. The Government has done this through appropriate adjustments in export duties. In making these duty adjustments consideration has been given to the prevailing and prospective prices and cost of production of the different export commodities so that there will be an equitable distribution of the additional duties.

The export duty on tea has been increased by five cents per pound from 35 to 40 cents per pound. At the same time the tea export duty rebate scheme is being withdrawn. A new export duty of three cents per pound has been imposed on rubber in addition to the present sliding scale. The sliding scale of export duties on coconut products has been revised to siphon off approximately 50 per cent of the increased prices accruing on coconut exports. The export duties on cocoa and cinnamon quills have been increased by Rs. 5 per 100 pounds to Rs. 30 per 100 pounds in the case of cocoa, and by 15 cents per pound to 50 cents per pound in the case of cinnamon quills.

It is the Government's belief that the devaluation of the rupee provides a degree of correction to the fundamental disequilibrium in our balance of payments, a stimulus to our export industries, and a greater degree of flexibility to our economic system and the Government's economy also.

To have ignored the devaluation of the pound sterling and the devaluation of the Indian rupee without an appropriate re-assessment of the par value of the Ceylon rupee would not only have shaken international confidence in the Ceylon rupee with serious consequences to our foreign exchange position but would have been detrimental in the long run to the well-being of the economy.

ප්‍රශ්නය සහතික කිරීම දේ.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

අ. ආ. 2.25

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(දොම්පෙ)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

Mr. Speaker, from the point of view of the whole country I think this day marks the occasion when everybody will be able to judge the glorious success with which the efforts of the present Government to restore the national economy have been crowned.

பி. சி. லி. கைனமன் மயா. (மூடி கைகுவி
துன்பம் மன்றி)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி
மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Col-
ombo Central)

Crowned or drowned ?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You will remember that the Hon. Minister was talking about the number of grains or grams the rupee is worth. I think we shall have to value the rupee in terms of gram very shortly !

The Hon. Minister sought to give the impression that, in some way, the decision to devalue our currency has been tied up with the British decision pertaining to sterling. In a chronological sense that may be true. That Britain decided to devalue sterling and that that decision caught this Government undecided for 48 hours are facts. But when yiu have said that much you have said everything, because once that decision was taken the Hon. Prime Minister, the Hon. Minister of Finance, and others have been at great pains to point out that, sterling devaluation apart, the Ceylon rupee has been overvalued for a long time, that devaluation was on the cards and was a necessary thing, that our creditworthiness in international circles, particularly with the International Monetary Fund, was at stake, and therefore the devaluation

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

of the Ceylon rupee was something that became very necessary from the point of view of this Government.

The amazing thing is that the Government makes these declarations as though they were in some way matters arising now after devaluation. Nobody even thought of mentioning them before. And it is not as though the Government has been negotiating with this House or taking the people of this country into its confidence. The Government has been dealing with international organizations on the need for devaluation and on the very basis on which the currency of this country was to be devalued, without a word being mentioned to this House or to the people of this country.

In fact, not so long ago, on the 21st of October 1967 in the course of a discussion on education—we were then talking of the way in which the Hon. Minister of Education has devalued education in this country—I found it necessary to refer to certain World Bank documents. I shall read straightway what I said on that occasion :

“I am dealing with the 1967 documents and I want to show you the pattern in the philosophy behind what the Hon. Minister is doing and also in regard to many educational matters besides. The 1967 documents are not published, but the Hon. Minister has the documents in his possession. When he publishes them I will quote from them. Meanwhile I will quote from what I have seen of them unofficially.

As far as the World Bank document is concerned, the Permanent Secretary to the Ministry of Planning managed to take the officials who came round for a walk. He persuaded them to paint in glowing colours the Government's food drive and various other things as a means of getting money from the consortium countries.

But when it came to the International Monetary Fund and their comments—I think the Hon. Minister will agree—they drew a dire picture of the economy, recommending devaluation of currency on the basis that Ceylon has not now an unrealistic exchange rate, a slashing of social service, particularly educational expenditure, and mentioning the need for

Ceylon to adopt radical and stringent financial measures for survival. That was the International Monetary Fund report which has not yet seen the light of day.

I think the Hon. Minister wrote back and said : How can this be ? The World Bank has written a completely different report ; the Fund says something else. I think he received a reply from the World Bank signed by Mr. Peter Cargil, an old friend of his and mine, telling him : do not try to capitalize on differences between the Fund and the Bank ; we both hold the same view ; but just because for the sake of topping Ceylon's problems with the consortium we were prepared to paint a bright picture of it to the Tokyo consortium meeting, let it not be understood that Ceylon does not need the remedy recommended by the International Monetary Fund. The slashing of education and health are two fundamentals to that document.” [OFFICIAL REPORT, 21st October 1967 ; Vol. 75, c. 1063-4].

In other words, Mr. Speaker, the truth of the matter is, this Government is so obliged to the International Monetary Fund to whom it has now not merely devalued the currency but has actually devalued our sovereignty ; that the decisions to devalue the currency are not being taken really here, but are being taken abroad in the councils of the International Monetary Fund. That is the basic charge.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Certainly not.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Why has this document not been published ? I challenged the Government on that occasion, long before devaluation took place here, to tell us whether this is true or not. No answer was forthcoming. I clearly stated then, in October, something which had actually taken place round about February or March 1967, namely, the International Monetary Fund's recommendation that the Ceylon Government's currency was overvalued, that it had an unrealistic exchange rate, on which it was necessary that the currency should be devalued. That recommendation was

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

made. The Government did nothing at that time. They kept on talking of the success of the food drive, how pleased the World Bank was with their performance, how pleased they were with the number of tractors that were coming in, and the number of commodores, under Commodity Aid—all that sort of talk. But in practice the basic decision was taken abroad.

In other words, we were told: you have to devalue, or else your credits are affected. The necessity for this Government to raise money not for development, as the Hon. Minister states, but even for consumption depends upon the medium and short-term credit of the kind he is talking of which he cannot get without devaluation. In other words, you cannot even meet your bills unless you devalue. We have reached the sorry state now, when this situation arose, and the country is compelled to dance to the tunes played for us by foreign fiddlers. It may be that some people do not realise the gravity of the situation, the seriousness of our being obliged in this way, tied to foreign money, dictated to by foreign capital, dictated to by the International Monetary Fund. True we are members of the International Monetary Fund, we are quota-holders, but our quota is so infinitesimal that in practical terms it is the might and weight of American capital that determines the question of devaluation both here and, I am sorry to say, abroad.

Take the British decision. Mr. Harold Wilson's dilemma stems from similar problems. It is not entirely a Common Market question as some would like to have us believe. The French determination to deal with the United Kingdom and her Commonwealth associates strictly in terms of the Treaty of Rome is not something new. It does not depend upon the external value of British sterling. It depends upon the determination of President De Gaulle, contrary to the views of the International Monetary Fund, to keep Britain out of the Common Market on account of

two considerations: firstly, that Britain's ex-African colonies should not be in a position to compete with the French ex-African colonies in regard to tropical foodstuffs, tropical vegetable oils and the like; secondly, that British market produce, farm produce, which is heavily subsidized, should not be free to enter into competition with the unsubsidized European product. For these two considerations the Treaty of Rome would have required amendment.

The International Monetary Fund, having regard to the political objectives to be gained from a united Europe, strongly supported devaluation and as a *via media* made a recommendation to Britain, which is already in financial difficulties. They said, "You will become creditworthy to the extent of £ 1,400 million sterling if you devalue your currency by 14.3 per cent."

Two independent decisions of the International Monetary Fund taken at different times were presented in this House as though Ceylon's devaluation is a consequence of the British devaluation and nothing else, whereas in fact it is not so. In fact, I notice that even the Hon. Minister of Industries and Fisheries, who I verily believe has been an opponent of devaluation, had occasion recently in Hanwella to make a speech reported in the "Lankadipa" of 26th November 1967, in the course of which he said quite rightly: "දැන් රත්තරං රුපියල පින්තල වෙලා." He is quite right: I do not blame him for it. It is exactly what has happened. Whether you do it in grains or grammes, however you calculate it, the truth of the matter is, "රත්තරං රුපියල පින්තල වෙලා."

Now the question is, who did this for us? Is it the action of the Hon. Prime Minister or of his Finance Minister? I say no.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

The last Government.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you, the last Government resigned; I wish the present Government would.

Now let us come to the question whether the dictation of the International Monetary Fund is something new. I can demonstrate to you that it has been the pattern of this Government from the very beginning from 1965 to truckle down to the International Monetary Fund in all regards.

The decision to cut the rice ration, was it taken here? Was it the Gentlemen in the Front row here who decided that the people should eat half of what they ate before? It was not. It was the decision of the International Monetary Fund and of nobody else as I shall demonstrate in a moment.

வேலையார்க்கு கிடைக்காத

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

No rice is available in the market.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා. (මුල්කිරිගල)

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ—முல்கிரிகல)

(Mr. George Rajapaksa—Mulkirigala)

You are smuggling the rice to India.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I should like, with your permission, to read a letter written by the Hon. U. B. Wanninayake in 1965, soon after he assumed office as Minister of Finance, to the International Monetary Fund authorities, which was read by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) in the course of his Budget speech on 18th August 1965. I am quoting from Volume 61 of HANSARD at Column 268. This was the letter of the Hon. Finance Minister, the Gentleman who was responsible for reducing the rice ration in December

දෙවන වර කියවීම

1966. This is what he had to say long prior to the 18th of August 1965. Mark the statements:

"Early in June 1965, the Finance Minister sent a cable appealing for a stand-by agreement of 30 million dollars to the I. M. F. to meet the immediate needs of the Government. The Government is pledged in return to do a number of things acceptable to the Monetary Fund.

We are currently preparing the Budget for the next fiscal year, the basic objectives of which will be to restrain non-development expenditure and increase revenue in such a way to enable the maximum possible increases in development outlays with the minimum reliance on bank finance. Our efforts in this direction will be intensified in the Budget for 1966-67.

As you know, food subsidies have constituted an important charge on the Budget for the past several years. We recognize that budgetary support of private consumption on this scale reduces the resources available to Government for public sector development."

There is then an interruption by the Hon. Wanninayake: "That is right."

Continuing with the letter:

"However, it is difficult to reduce these subsidies at this stage, because of political difficulties and the serious impact on the cost of living and wages. Nevertheless, the Government proposes to make an early review of the food subsidies with a view to making appropriate arrangements which would permit a progressive reduction of its burden on the Budget, cushioning at the same time its impact on the lower income group."

Here is the declaration in 1965 of a proposed change in food subsidies, in the course of an undertaking, not stated to this House but stated to the International Monetary Fund.

Continuing with the letter:

"At present the Government provides the public with health and education facilities on an extensive scale which constitute another important burden on the Budget. The Government will find it extremely difficult to reduce the current level of expenditure. However, we intend to make a serious effort to restrain the growth of welfare expenditure until the basic budgetary situation is strengthened substantially."

Now, Mr. Speaker, you can see the reason for the re-organization of schools. Now you can see, for example, the reason why education for the

இதில் கிதி (சுமேஷன) பற்றி கெடுதல்:

vast majority of village children must stop at the seventh standard. At whose dictation is this? Is it the voice of Iriyagolle? It is the hand of the International Monetary Fund—

“The operation of several government enterprises at present involves substantial subsidization. In the preparation of the Budget for 1965-66 the Government will review the operation of these enterprises and, where appropriate, adjust their prices with the intention of reducing the burden on the Budget.

He will review the whole structure of taxation on imports other than foodstuffs, lower cost of textiles, fertilizer, drugs and medicines and make such changes as will achieve the objective of bringing about a better relationship between the price imports and the scarcity of foreign exchange and our desire to mop up the excessive profits of traders. We propose to introduce these changes in the Budget for 1965-66, and we expect they will provide a substantial source of revenue which will contribute towards a reduction of the Budget deficit. We plan to reduce the inflationary gap in the next financial year to not more than Rs. 80 to Rs. 100 million.”

Now, Mr. Speaker, this letter was written to the International Monetary Fund so long ago as 1965, in effect giving undertakings as the price of the loans, the creditworthiness of the present Government to receive American money in dollars through the agency of the International Monetary Fund.

கேனமன் மை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Secret agreement No. 3.

ஃபி. ஃபி. டயஸ் பண்டாரநாயக்க மை.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

These secret agreements made with local organizations do not constitute a threat to sovereignty. For example, the Federal Party can negotiate a deal with the Hon. Prime Minister. They have already learnt that when the Prime Minister speaks of parity he does not mean parity and when he does not say “parity” he means parity. And that is what the university students are now finding out. Of course, the Federal Party have a longer experience of this kind of

தேவன வர கியமீத

dealing with the Hon. Prime Minister —[Interruption]—in regard to the changes in the meaning of words.

The point I am referring to here is that these undertakings are given to the International Monetary Fund, and when these documents containing these undertakings are published all that the Government is able to do is to ask the question: how did this document leak out?

Recently, I noticed a conversation, I might almost say conversation piece, between the Hon. Prime Minister and the Hon. J. R. Jayewardene. I am referring to the famous Government Parliamentary Group meeting at which the Hon. J. R. Jayewardene said, “Whoever else deserted the party it was not I,” and at which the Hon. Prime Minister said, “If I am handing over the premiership I am willing to hand it over to Mr. C. P. de Silva.”—[Interruption.]

In the course of that same conversation piece the Hon. Prime Minister disclosed one little matter that was worrying him—the question as to how confidential I. M. F. documents were leaking out. I do not know which document the Hon. Prime Minister referred to, but I have a feeling that it could be the document to which I referred to first in the course of the speech I made in the Debate on education in October.—[Interruption]. The document is in the hands of the Hon. Minister of Finance.

டடூ டிபி டீனானாயக்க

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The report is not available.

ஃபி. ஃபி. டயஸ் பண்டாரநாயக்க மை.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It is available in the hands of the Hon. Minister of Finance, on which he wrote a letter to the World Bank and Mr. Cargil replied, “Do not try to exploit differences.” Those are the facts. Now, the Hon. Prime Minister says, it is only available to the three Permanent Secretaries. We must now conduct investigations as to which of these three gentlemen have

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

leaked this out. Very good. Have your investigations. You can decide whether to pillory Mr. Jinadasa Samarakkody or Mr. Gamani Corea or Mr. G. V. P. Samarasinghe, the only three gentlemen who had this document. Say "Eeeni-meeni-minomo", then ask Harry Weerasooriya to decide, and after that ask the Bribery Commissioner to investigate. That is the best thing to be done in the circumstances.—[Interruption]. I only wish that you will not devalue the Bribery Commissioner also. You have devalued all the corporation chiefs by appointing defeated candidates. In other words this kind of devaluation must stop somewhere. We cannot devalue the C.T.B. any worse than we have already done with the appointment of Mr. R. T. Silva. But if you must devalue, at least devalue in grains of gold!

Now, Mr. Speaker, here we have come to the crux of the problem. You are devaluing currency at the dictates of a foreign organization, because unless you devalue you have no hope of survival. In other words, when you reach that stage, are you really in a position to take your own decision? Is this country really sovereign if the basic decisions have to be taken by our Ministers on forced moves? If our Ministers lack the capacity and the independence to decide a question pertaining to the nationals of this country independent of foreign dictation, it remains to be seen whether in other questions, which are perhaps of even more paramount importance, this Government, on behalf of our country, can possibly have the capacity to act in an independent way.

I remember, long ago in 1961, when I was Minister of Finance, when the hon. Member for Mulkirigala (Mr. George Rajapaksa) was acting for me while I was abroad, it became necessary for him to make the first drawing from the International Monetary Fund of what was described as "gold tranche". It was in April 1961. But there was this difference. Not one condition was imposed and not one condition was accepted, whereas you

have already accepted condition upon condition as demonstrated by the letters I have read. The "gold tranche" was not a borrowing at all. It was Ceylon's contribution in gold deposited with the International Monetary Fund that was drawn by the hon. Member for Mulkirigala.

ශ්‍රී ලංකා නීති

(කෙළරා ව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

Not by you?

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(තිරු. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Certainly with my authority. I have referred to that in my earlier speeches. I can quote them to you. Time and again I have demonstrated it to you that we were at any rate not prepared to accept the dictations of the International Monetary Fund and that we were not interested in drawing a single cent on which conditions were laid down for repayment. That had been rejected right along by every single Minister of the S. L. F. P. and the Coalition governments. The question of accepting conditions is something completely contrary to the basic principle of our sovereignty in this land and which we cannot accept.

Let us examine for a moment the method of devaluation and the financial policy of this Government. In order to understand clearly what this Government is trying to do, it becomes a little necessary to go into at least some of the criticisms made on previous administrations—our administrations—and to take notice of the prescriptions that were given at that stage and their application to solve the economic ills of this land.

You will remember, Mr. Deputy—I am sorry, Sir, Mr. Speaker, I nearly devalued you—

කළානායකතුමා

(ප්‍රධාන නායක ආචාර්ය)

(Mr. Speaker)

I am accustomed to being devalued!

இதில் திணி (கண்ணென) பதன் கெடுதலாக:

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

It would be a tragedy, Sir, after being hit by the cyclone, if you also have to be devalued.

கலாநாயகரவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

A cyclone is blowing now !

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I suppose, if they sow the wind, they must reap the whirlwind.

Now, Sir, to get back to the U. N. P. approach to economics, the Hon. Prime Minister made a number of speeches against us when our roles were reversed, and even in the present situation, in the course of which his bugbear has always been the fear of inflation. He used to talk of galloping inflation and visualize a horseman riding through the Chamber. He used to talk about the rupee being worth only ten cents or eight cents compared to what it was—

லேஸி குனுவர்டென் மஹா. (பாண்டூர்)

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்தன—பாண்டூர் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Ten cents.

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

One of his famous campaigning cries has been that the rupee is now worth only ten cents. Presumably now, according to his own valuation, it must be worth eight cents.

லேஸி குனுவர்டென் மஹா.

(திரு. லெஸ்லி குனுவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Minus ten cents !

தேவன் வர கியவீத

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Well, this was the kind of parallel which the Hon. Prime Minister talked about. He talked about adverse terms of trade and favourable terms of trade. This has been the governing circumstance in all these matters, and he talked about the need to keep the budgetary deficit under control to prevent the drawing down of sterling balances and the need to keep the public debt under control. These were the economic indicators, the favourite ones, of the Prime Minister in every speech and in every discourse he had made on economic questions in this House.

Well, I would like to throw out this challenge straightway to the Hon. Prime Minister. Please explain to us how devaluation is going to help you in this present situation. No doubt you will have the opportunity to explain it but I will explain the difficulties first, and I will explain to you precisely why I say that you will fail, and why your present approach may satisfy the International Monetary Fund for certain purposes, may render you creditworthy, and enable you to live on loans for a little longer.

After all, you have now got the independence that a debtor has when he has to go with the hat in hand to the chettiar. That kind of freedom is the freedom that has been presented to this country after two and a half years of miserable financial maladjustment, may I say, by a Finance Minister who means well but who is too tightly held under foreign controls.

வெ. வந்தியமணம்

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Me ?

ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Yes, I refer to you.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

The moment you devalue currency, you are in effect officially doing what you yourself said was the automatic consequence of inflation, namely, that the purchasing power of the rupee would reduce itself. That is to say, if the Government resorted to inflationary methods of financing, the consequence is that the rupee automatically become devalued in relation to its capacity to purchase goods. That stands to reason.

You are consciously and deliberately doing the very thing which you argue against, officially by an Act of Parliament reducing the value of the rupee. I forget how his grain or gram is worked out. It says here 2.88 of a grain or 0.149297—the next decimal place I do not know—of a gram of gold. That is how it is worked out here. I do not see the logic of it.

You condemn inflation. You find fault with the S. L. F. P. Government for spending so much money during the period 1960 to 1964, to take it at its lowest. Spending money on what? On the purchase of buses for the Transport Board, on the improvement of road services, on the construction of hospitals, the building of schools, the employment of teachers. All of this is recurrent expenditure; it is not development expenditure in the real sense. It is not like the building of a factory or the building of an industry. It is the construction of the infrastructure, all of which no doubt is inflationary in a sense. And this money resulted in reducing the real value of the rupee. Of course, your Prime Minister's words were: "You reduced it to ten cents". Now, no doubt, it has been presumably reduced lower than that. As somebody said, it must be worth minus ten cents!

Why are you attacking the very foundation of something which is the key-note of your own policy? If the devaluation of currency is a necessary thing, if the rupee is overvalued,

the first question, surely, to determine is, by how much was it overvalued? According to the International Monetary Fund it was overvalued by 33 1/3 per cent. That is what the I. M. F. told you. But you have decided, having tried various things with those who said, "Do not devalue at all". And there are one or two of them, I can see, looking down and holding their heads in sorrow. There were some who said, "No, you must devalue by much more; even 20 per cent is not enough", like the former Governor of the Central Bank, Mr. N. U. Jayawardane, who says, "The more you devalue, the merrier!" There were others who said, "At least if we devalue by 14.3 per cent we can maintain the fiction that we are doing exactly what England did, and that would be more or less what we have been doing during the pre-1956 period also—doing whatever Britain did. So, why do you not do the same thing again and say, it is continuation of the U.N.P. policy?" That is also an approach.

But here, in the present situation, I would like to ask you clearly for an answer to this question: what is the justification for your decision to achieve consciously and deliberately by legislative action the very consequence which you attacked when the S. L. F. P. Government did it, thereby creating employment, creating jobs, creating certainly a better standard of living, transport, health, education? All that was under attack. It was certainly not productive. I grant that. Assuming, for purposes of argument, that you regard that expenditure as recurrent expenditure and not as development expenditure, it is inflationary. Granted. And that inflation, you say, is a bad thing; that inflation is going to produce the consequence of dropping the value of the rupee. Then, why are you doing exactly that? Your argument those days used to be: the moment you have more money in circulation there

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම

is a pressure on your foreign exchange. Quite right. In economic terms that is true. That is, when you have foreign assets and people have more money to spend, they look around for goods on which to spend it; and it becomes necessary, I suppose, if the Government wants to, to import those goods for people to buy. And, to that extent, it is true that in the early years of the S. L. F. P. Government from 1956 almost up to 1961, that situation existed. The foreign assets were drawn down. I made some attempts to curb it by reducing the rate of decline to about Rs. 120 million a year. It is true that the foreign assets were drawn down, and you condemned us for it and said: "This happened because of your inflation. If you did not have the inflation your assets would not have been drawn down." Well, in 1961 or 1962 the drawing down of the foreign assets ceased—in a very simple way. The Hon. C. P. de Silva had not yet decided that he wanted to live as a free man in a free country among free men! He thinks he is a free man now; he has not yet heard of the I. M. F., I think—[*Interruption*]. But those were the days when the Hon. C. P. de Silva lived as a free man in the Finance Ministry for a short time. And during that short time one thing that the Hon. C. P. de Silva did was that he decided that nobody else was to buy imported goods. For that purpose he brought every single article imported into this country under licence, disturbing what was hitherto called the Open General Licence system and making it necessary for every single importer to live on the quotas given to him by a benevolent Government of free men or otherwise.

From that time onwards imports have been so tightened up that very often we have got to do without the things that we should like to have as well as the things we need and cannot have. Even in regard to milk

foods we have now reached the stage when children will have to try inflationary techniques to increase supplies of their mothers' milk. The devaluation has gone so deep.

The Hon. Prime Minister thought that one danger of inflation was the drawing down of foreign assets. Well, that cannot happen now at any rate. Whatever inflation you have here is not going to result in drawing down foreign assets for the simple reason that you do not have any foreign assets to draw on. So there is really no danger of your foreign assets disappearing in the process.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ

(කෙළරාම අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ)

(An hon. Member)

There is Rs. 80 million left.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහතා.

(ති. රු. සභ. මා. ස. ප. සභාපතිවරයාගේ)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Surely they can hold on to that without importing milk foods. That is not too difficult. They have done so successfully for the last so many months. All that they have to lose are a few by-elections. What does that matter? Is Hugh Fernando of that importance? You see, Mr. Speaker, how far we have devalued Speakers in this House?

Now to come down to basic questions, you have no foreign assets to draw from. You are afraid of inflation and you are going to produce the very consequences of inflation—the devalued rupee. You have got it by a short cut. You have ensured that the rupee is devalued. You have done in one stroke of the pen more damage to the economy than has been done from 1956 to 1964, even on your own arguments.

Secondly, the devaluation technique you are adopting has one basic difference to inflation, and this is a difference which I think is worthy of note. Devaluation, the way you are doing it, has one wonderful advantage.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ඒෆ්. ආර්. බයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]

I see the hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) here. I have no doubt it would delight his mind to note that devaluation works to the advantage of those who have 28,000 acres. I should like also to inform him that it works very much hardship to the poor man who does not have even half an acre of land. So, really speaking, the devaluation techniques you are adopting are those that are calculated in true U.N.P.-style, to make the rich man richer and the poor man poorer.

It is a remarkable thing. As far as the poor man is concerned, every single little item he has got to purchase goes up in price, if it is available. At the moment of course nothing is available. That is for the moment. Everybody is going to pretend that whatever he has got in stock is part of a new shipment—that is the old technique; that is not new—including Alvapillai, your devalued Chairman of the Petroleum Corporation who is adopting the same old technique.

You asked him to sell his existing stocks. He is doing a wonderful job. He is selling it at devaluation prices, all the existing stocks. An ace black-marketeer! Why do you not prosecute him? Why do you not set your price control squad on him? He is not the only one. I think Alvapillai has more sense in what he is doing than he knows, because he pretended all this time—and that is what we believed—that petroleum supplies were being purchased on open letters of credit whereas the truth of the matter is that petroleum has been purchased on D.A.D.P. terms by the Petroleum Corporation, and the petrol we consume now has not been paid for and has to be paid for in the devalued currency. That is the real reason for Alvapillai's action, although the Prime Minister very breezily in the Poya-day paper made an announcement that he had directed everybody to see to it that pre-devaluation stocks were sold at pre-devaluation prices. Alvapillai is the first offender, and the reason is clear. I

agree that the Food Commissioner is in the same situation; he is doing exactly the same thing, and the reason is the same. The food that we are eating today is to be paid for six months hence, and you have to pay for it in devalued currency. One can find fault with the Food Commissioner, the price control officers, and the Petroleum Corporation chief only if you have already paid for the stock. Then there is no justification for putting up prices. But if in fact the Government has been broke all this time, while they are inviting you to cheer on the glories of the food drive, and if all that they have been doing so far is to put us into this situation, all I can say is that this is not merely an argument about whether this technique is better than that technique or whether this is going to impose hardships on the poor man. It is not so simple as that; it is a much deeper argument.

I shall never forget now some of the Gentlemen in the Front Bench across called for my resignation in 1962, not so long ago. I read their speeches again, and I could not help feeling how beautifully the roles have been reversed. I wish I had the time to read back to the Hon. Prime Minister the speech he made as Leader of the Opposition on that occasion. I would commend it to him for his study; I would ask him to study it carefully, to read and re-read every word of what he himself said on that occasion, and to see how the wheel has turned the full circle, how he is being called upon to swallow practically every word that he uttered in the course of that speech since he assumed financial management of this country.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member also turn a circle and face the Speaker?

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්දාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Well, Sir, I am quite prepared to look upon your face; it is a very pleasant face.

Now, Sir, if I may be permitted to continue, the Hon. Prime Minister at that stage called upon us to resign. He told me that I should resign; others in his party said so to me. The members of the Federal Party thought so. My Colleagues in the L. S. S. P. and the Communist Party thought so. Some of our own backbenchers also thought so.—[*Interruption*].

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Eventually you agreed.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්දාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He did not support me, Sir. The Hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) is willing to support any measure which is oppressive as far as the people are concerned. That is his conception of democracy.

Now, Sir, I withdrew the measure that I introduced because I realized that the hardships would be such that the people would not be able to bear them at that time. People, of course, have now got so accustomed to hardships that they are practically able to bear anything; they are able to bear even the sight of their Ministers with equanimity. It is a difficult thing to visualize and one would imagine that it would cause immense provocation in the present circumstances to confront the public with their Ministers. But, apparently, they are still able to do it, even if it is under cover of Emergency powers.

Now, in the present situation in which the Government has devalued the rupee what happens? Who gets the benefit of this? The theory of it is that our exports are going to be

දෙවන වර කියවීම

worth more, whereas our imports are also going to cost us more, which the Government plans to cushion, to use the language of the Hon. Minister of Finance. It is a very poor cushion, Sir. It is quite clear that the hard springs are going to drive right into ones spine notwithstanding the effect of the Hon. Minister's cushion. The process is going to be very painful.

Now, who is going to benefit by this? The Government talks of siphoning off the surplus, but in practice the Government will take the foreign exchange that is earned by exporting tea, rubber and coconut. I think anybody will agree with that. The foreign exchange earnings go straight to the Central Bank. The rupee equivalent of that in devalued currency, which means a much larger volume of rupees, finds its way into the hands of the shipper, the landowner, the producer and, most of it, foreign companies. Of course, there are a few people—I wish you would introduce me to some of them—who are 28,000-acre holders. I am yet to meet them. I am hoping that the hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) will enlighten me.

But levity apart, I should like to say that really this money, the devalued currency, in large volume, will go into the hands of the landowners, and not even the landowners in the Chilaw District. After the cyclone they are also badly placed in order to benefit from devaluation. They have lost a large number of trees which have fallen over backwards. Perhaps they knew that devaluation was coming.

So you will appreciate that the benefits of devaluation will go straight into the pockets of a few, a small class of people. It is inevitable. No doubt, this small class of people may, by their good grace, pass on a part of it to those who are willing to bend over backwards and say “එහෙයි පින් කරන හමුදරුවනේ.”. They may perhaps part with some of the largesse in the form of higher wages to the employees. But, as far as the bulk of the people are concerned, they have

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

no contact with anything that is exported from this country. They are not indirect or direct beneficiaries from any of the export commodities of this country. That money goes to a section of the people.

When it comes to imports, even of the few ragged imports that are left to us under this Government's "පිරිසිකුට්ටම" licensing system, you find yourself in the situation that every import is going to cost more. The ordinary man gets no benefit from that. Are his wages going to increase? To that there is no clear-cut answer. The Government apparently accepts the fact that there should be a wage increase by conceding that the pensioners—maybe the Hon. Wanninayake was thinking ahead—require relief. Perhaps he will once again have to revert to being a pensioner if after devaluation what I think is going to happen happens.

The fact of the matter is that this is something common to everybody, and the rate of increase phenomenal in relation to what we have been having by way of increases in the cost of living up to now. We have been grumbling that the living index has increased from 104, which it was in 1962 when I left the Finance Ministry, to 117 in August, prior to devaluation. You are going to find an increase in the cost of living, the like of which has not been seen in this country, in consequence of your action. It is going to make the inflationary tendencies of the S. L. F. P. Government pale into insignificance.

Your imports, Government imports, we shall leave aside. You have a very simple solution to that. Do not import. It does not matter very much. If you have no buses, you will not import any buses. If you decide to devalue education at the university level and at lower levels, it can be done. You have a magnificent operator in the Hon. Minister. If you wish to devalue industries, I agree it is sad for the Hon. Minister, but what has happened

to him is that all his industries are running on imported raw materials, the cost of which is going to be so high that the price of the finished product is going to outweigh its competitors in every market in the world. But it is a situation of your own seeking and your own creation.

If you think that devaluation is not going to affect your food production drive, you had better think again. Every one of your agricultural implements, agro-chemicals, fertilizer, are imported goods which will carry with them the burdens of the new devaluation costs, unless the International Monetary Fund is willing to throw away a few in your direction for being good boys by having devalued. I do not know what else you are going to get.

The products which you are going to get for marketing, the local products, are going to increase in price, because the very producers in order to live will be constrained to sell for more. Therefore, in respect of every cabbage and cauliflower grown by the villagers of Welimada, Uva-Parangama and Marassana, the entire vegetable-producing complex in this country, you are going to find their products necessarily priced higher because they too have got to find the money wherewith to live. They say that this is the consequence of what you have done.

And you just sit back complacently and say to yourselves that the rupee was over-valued.

Mr. Speaker, I say to the Government in the name of commonsense, if your rupee is over-valued and you are merely taking a step to adjust its value in accordance with realities, then there would be no consequences at all. But you are not doing that. You are consciously and deliberately devaluing the rupee because our products are not able to compete in world markets due to external causes completely unrelated to Ceylon's economic conditions.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

Just visualize to yourself, Mr. Speaker, what would happen if the Hon. Minister of Finance, instead of introducing stupid laws to relate the par value of the Ceylon rupee in gold content terms, were to introduce a budget increasing the recurrent expenditure of this country by 20 per cent. Supposing he decided to adopt that technique. Supposing the recurrent expenditure now is Rs. 1,500 million. One-fifth of that would be Rs. 300 million. Supposing he decided to increase the recurrent expenditure of this country by Rs. 300 million. Then he would have achieved exactly the same result. The rupee would diminish to the same extent.

If you decide to increase the money supply in this country by 20 per cent you would again devalue by 20 per cent. It is as simple as that.

Why are you rejecting that alternative? Under that alternative at least a sizable number of people in this country would be able to get employed, a sizable number of people in this country would be able to use their talents in a productive manner, in a worthwhile way.

But, of course, if you did that, Mr. Singleton-Salmon would weep. The interests which he represents would not be looked after.

Those who are crowing over devaluation are those who have the assets with which to crow—the owners of tea, rubber and coconut lands. They are not badly placed at all.

In the course of the last few days the price of copra has gone up from Rs. 220 to Rs. 240 a candy. For those who have many candies to sell I suppose it is a windfall margin of profit totally unrelated to expenses. For those who have rubber lands, the difference between 77 cents, which is the paper market price—the actual market price which the villager gets is much less—and 85 cents is a big margin. In regard to

tea prices, as far as the company agency houses are concerned, they are doing very well indeed. They wanted this technique of devaluation. It is basically the capitalist approach to a problem, the need to solve the problem of their masters, their local masters. It is not a question of restoring Ceylon's economy on balance. What the Hon. Minister stated in the 1967 Budget is still valid. His whole objective is to exert contractionary influences, as he called it, upon the economy, and when he cannot deflate the balloon in any other way he devalues it.

Mr. Speaker, I would ask the hon. Members of this House just how long they think the people of this country can put up with this kind of thing. You took away from the people their measure of rice last time. You have taken away their chillies, taken away their masoor dhal, their *koththamalli*, and you have taken their potatoes and given them locally-produced potatoes which cost three times more than the value of the imported product. You are going to take away Bombay onions next year.—[Interruption]. The price of Bombay onions has already gone up owing to devaluation, but the commodity is due to go out for ever. You can say goodbye to your Bombay onions next year. That is the situation.

If by any chance you are still not able to survive as a Government to keep Mr. C. P. de Silva amongst you as a free man among free men, you will then find it necessary to think in terms of doing what the Hon. Minister of Industries and Fisheries said—to introduce a brass content for your rupee in the next amendment to the Monetary Law Act.—[Interruption]. You have sufficient brass for that purpose. So you will continue in your headlong gadarene descent to destruction and with it your objective of saving the capitalist classes in this country, those with the lands, those with the properties, those who like to spend their nights in the Mascarilla.—We shall have to deal with all of them and with all these people when

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.]
ultimately this country turns away from you and turns towards extreme forms of socialism as the only alternative to what you are advocating. Please remember that it is you who will be responsible for ushering in that age, you who wanted to save democracy in this country, who wanted to preserve it for the benefit of the poor people, on whose votes you came into power. Please remember that it is your voters in the remote areas of the Wanni, in the North-Western Province, North-Central Province, who have a lot to demand from you when it comes to calling for an account of your stewardship and what you have done for the country.

You talk of S. L. F. P. mismanagement. At least let this be said. The S. L. F. P. Government gave jobs. I grant that we gave jobs sometimes to the wrong people like Mr. R. T. de Silva. But that of course is very unfortunate. You made the same mistake. If you say we gave jobs to corporation directors out of our defeated candidates like Mr. Deshapriya Senanayake, I can give you ten examples for every one you can quote against us. If it comes to a question of the moralities that prevail within your Government, think again about the Special Leases Board and about the way in which you have devalued every single standard that prevailed in this country under cover of the sanctimonious approach of saving democracy. These then are the problems that will be laid at your doorstep. And last of all we have the devaluing of education in the hands of Mr. Iriyagolle and devaluing of our sovereignty by making us beholden to the International Monetary Fund and making us incapable as a nation to stand on our own feet.

How long do you think that you can go on in this fashion? It is not only your future that is at stake. It is not a question of saying, "I have been elected for five years and I will go for five years." Go ahead! But remember that you have been given the right to govern this country but

not to destroy it. Nobody elected you with the absolute authority or the power to damage the economy, to destroy it. There are of course different points of view. You thought that we were destroying the economy. All that I can say is that the amount of damage that the S. L. F. P. did does not even constitute a dent against the holes that you have wrought in the fabric. You cannot even talk about the past now, because it is useless talking of what happened three years ago as being responsible for the situation of today. The situation of today is your own creation. It is no argument really to ask the question today whether we should devalue or not. It is like asking the question from the people surrounding a dying corpse: "Should we give him a shot of injection?" There will always be some people surrounding the body of the person about to die who will say, "Let us try any desperate remedies; let us import drugs from abroad, if necessary, and see if the injection will help to effect the miracle cure." There will be others standing around who will say to themselves, "The sooner this man dies the better. We shall at least then be able to succeed him." There will be still others who will say, "Let us keep this person alive as long as possible so that under cover of his rights we may enjoy his possessions longer."

It is tragic, when you come to think of it, that one of the excuses of the doctor who has failed is to say it is the fault of the previous doctor. And that is about all that this Government has been able to do.

ලේස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

You can hand it over to Dr. Naganathan.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He will divide the patient into two halves either way!

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහා.]

the economic questions? Do you believe that the people of this country are going to be satisfied? Will you be in a position to give more employment to people? I see the Hon. Wanninayake nodding his head, fascinated at the thought that by devaluation he is going to give employment to the people. I love to know how. I do not, of course, mean the sons-in-law who get in without interviews. I am not talking of that kind of employment. I am not talking of the land army surveyors and people like that. I am talking of the vast mass of the people in a general sense. Are you in a position to help them? Is anybody going to enjoy a better life in consequence of devaluation, barring the planters with their whisky stengahs in the clubs?

These are the questions. And if you cannot answer these questions, by what right, I should like to ask, are you, who promised the people the horn of plenty, who promised the people no more queues, who promised the people that the bad days of S.L.F.P. mismanagement are over—[Interruption]—apples, oranges, grapes, what-have-you, Jaffna oranges from Israel and all that—remaining in power? And now, all we can hope for is perhaps the kiss of death from Kiesinger? That is about all you have.

I do appeal to this Government: re-consider this question. I remember, when the Opposition was considering this matter early the thought occurred to some of us, while you were hesitating whether to devalue or not, that maybe the Opposition could take a practical step to help you in the decision by filing a Motion on the Order Paper asking you not to devalue, which would have at least had the effect of postponing a discussion of this Bill on the ground of anticipation; and you would have got stuck with the question of disposing of our Motion first. But we felt that those were the techniques peculiar to the U.N.P. in saving democracy! We felt that that is not the way to do it. We are not here to obstruct

you; we are here to help you to take correct decisions in the interests of the country. We are not Lakshman Rajapaksas and J. R. Jayewardenes who steal other people's Bills. We wanted to adopt a straightforward technique of meeting your proposal, face upwards, on the table; and our view is that what you are doing is manifestly wrong. It is going to work to the benefit of a very small section of the people, make them reap rich profits. Of course, you say: "We are going to syphon them off". But your good intentions, funny enough, are always executed after the event.

You place your complete trust and confidence in people, especially a group, mysteriously called the private sector for no known reason in the world, who have done nothing to justify the name up to now. The Hon. Minister of Food, for instance, recommends giving thousands of acres to them and then says: "My word, I really believed these people when they said they were going to grow subsidiary food crops. How disappointed I am! I gave them vehicles thinking they were going to engage in food production. I find they are not doing it". And then, of course, he runs round trying to see whether he could manage to save something from the wreck by taking it back.

Why are you doing this? Why are you enabling these people to make money of this kind and then talking vaguely about intending to syphon it off? Why put the money in their pockets in the first place? Why not put it in the pockets of every single person in this country in the broad sense? Why not, in fact, consciously and deliberately prefer techniques of inflationary financing which also have the effect of devaluation as against the technique of devaluation adopted by your Minister? In other words, the difference lies between benefiting the mass of the people and benefiting a few. I agree with the Hon. Minister that there is no question of being able to produce balanced budgets. The U.N.P. once upon a time talked

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

of the balanced budget as the ultimate in economic theory. I think the Hon. Minister of Health was one exponent of that view at one time. But I agree with you that you cannot do it.

If you look at your Budgets, if you examine the anatomy of Budgets from 1960 onwards, you will find that there is very little to choose between them, whether they came from my good Friend, the hon. Member for Kolonnawa, or from your present Minister, or from the hon. Member for Yatiyantota. I would say that if you were ultimately called upon to decide who was the most conservative financier you would probably conclude that it was the hon. Member for Yatiyantota. But that is not the point.

The essential question is that you have very little choice in this matter within the framework in which you are working. You have done so merely because the World Bank tells you: "If you adopt inflationary techniques, we would restrict your creditworthiness; but if you adopt devaluation techniques and put money into the pockets of the rich men, you are creditworthy as a nation". So, ultimately that is the governing yardstick. We say it is a wrong yardstick. It has no justification whatsoever.

Therefore, we call upon you as the Government to think the matter over again. No real harm is done.

Your Minister talked about the possibilities of traders speculating on possible future devaluations. I would far prefer the risk of speculation on future re-valuation to the burdens you are imposing on the vast mass of the people of this country, who by education and other social service measures instituted by past Governments have been led to expect a great deal. You are destroying them finally and utterly with no prospects of employment, no hopes. And when people are reduced to the level of living without hope it is not always sufficient for them to hope for a change

දෙවන වර කියවීම

of government. They begin to have hopes of something much more vital, hopes such as those which I think are sometimes entertained by His Excellency the Ambassador who is in the Gallery upstairs and my good Friend the hon. Member for Gampaha.

All this goes to show that what you are seeking to do now is mainly an act of destruction, destruction of all that has been built up in the course of ten years and more of enlightened rule from the time of the late Mr. Bandaranaike. If he introduced changes, they were changes calculated not to serve the interests of a small group but of the many. You yourselves have spent a term in the wilderness in consequence of that. I hope you will not condemn yourselves to another such term in the immediate future.

අ. භා. 3.35

පී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු කළානායකතුමනි, රුපියලේ අගය අඩු කිරීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව ගෙන තිබෙන පියවර නිසා ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය පිළිබඳව තමුන්ගෙන් සේ ඉදිරි යෙහි වචන කිහිපයක් කළා කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. රුපියලේ අගය අඩු කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මුදල් නීති පනත සංශෝධනය කිරීම සඳහා අද දින මේ ගරු සභාවට පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළා. රුපියලේ අගය අඩු කිරීම නිසා අපේ විදේශ විනිමයේ, එහෙම නැත්නම් අපේ විදේශ ගත මුදල්වල දියුණුවක්, සංවර්ධනයක් ඇති වෙතැයිද, ඒ වාගේම අපේ රට ඇද වැටෙන්නට ගිය ආර්ථික පරිහානියකින් අපට ගොඩ එන්නට පුළුවන්කමක් ලැබුණැයිද යන විස්තරයක් එතුමා මේ මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරමින් මේ ගරු සභාවේදී පැහැදිලි කළා. ඒ ගැන මූලිකම යමක් කියන්නට කැමතියි.

සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කළා කළ දෙමිපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. එම්. හේරත් මහා.]

රුපියලේ අගය අඩු කිරීම සම්බන්ධයෙන් කරුණු පැහැදිලි කරමින් වැදගත් කාරණයක් ගැන සඳහන් කළා. පසුගිය මැතිවරණයේ දී ගරු අගමැතිතුමා ලංකාව වටේ යමින් සිටීමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ නායකත්වයෙන් 1960 සිට 1964 දක්වා තිබුණු ආණ්ඩුවෙන් මේ රටේ රුපියලේ අගය ප්‍රථමයෙන් තරම් අඩු කර තිබීමේ හේතුවෙන් මහා මැතිවරණය පැවැති දිනය වන විට රුපියලේ අගය ශත දහයක්වත් නොවන තරමට පහළ ගොස් තිබුණු බව ප්‍රකාශ කළා. ගරු අගමැතිතුමා බොහෝ ස්ථානවලට ගොස් එසේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ ගැන සඳහන් කළ දෙමි පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, 1965 මහා මැතිවරණ අවස්ථාව වන විට රුපියලක අගය ශත දහය දක්වා බැස ගොස් තිබුණා නම්, අද දවසේදී රුපියලක අගය සියයට 20කින් අඩු කිරීම නිසා එහි දැන් පවතින වටිනාකම හෙවත් අගය ශත දහයෙනුත් පහළ වැටී කිසිම වටිනාකමක් නැති තත්ත්වයට—සෘණ වටිනාකමට—වැටී තිබෙනවා නොවේදැයි ප්‍රශ්න කළා. එයින් අපට එක් වැදගත් කාරණයක් පැහැදිලි වෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුන් නාත්සේලා මේ රටේ දේශපාලන වේදිකාවලදීත් මේ ගරු සභාවේදීත් යම් යම් දේවල් ගැන යම් යම් ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ ප්‍රකාශවල කිසිම තේරුමක් නැති බවත්, කිසිම හරයක් නැති බවත් නොවෙයිද එයින් පෙනී යන්නේ ?

1949ත් පසු රුපියලේ අගය අඩු කළ ප්‍රථම අවස්ථාවයි අප ඉන්නේ. මේ රටේ තිබුණු බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩු දෙක නම් කවදවත් ශතයකින්වත් රුපියලේ අගය අඩු කළේ නැහැ. එහෙම රුපියලේ අගය කිසි සේත් අඩු නොකර තිබියදීත් රුපියලේ අගය හෙවත් වටිනාකම අන්තයට බැහැලාය ; දැන් ශත දහයක්වත් වටින් නේ නැත, යනාදි වශයෙන් වගකීමක් නැති ප්‍රකාශයන් කර, අද තමන්ම රුපියලේ අගය අඩු කරගෙන මේ ගරු සභාවට පැමිණ අප ඉදිරියේ පවත්වන දේශනයන් ගැනත්, කරන ප්‍රකාශයන් ගැනත් කල්පනා කරන විට, දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් හෝ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් හෝ වගකීමක් තිබෙන නායකයන් හැටියට එවැනි ප්‍රකාශයක් කරන්නන්

අපට පිළිගන්නට පුළුන්කමක් නැති බව පැහැදිලිවම පෙනී යනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්න තමුන් නාත්සේලා විදේශීය හෝ දේශීය ධනපතියන් ආරක්ෂා කිරීමේ ක්‍රියා මාර්ගයක් හැටියට රුපියලේ අගය අඩු කළා විනා මේ රටේ ජීවත් වන සාමාන්‍ය ජනතාව ගැන කල්පනා කර ඒ අයගේ යහපතට අදාළ වන ලෙස එසේ කළ බවක් පෙනෙන්නේ නැහැ. මෙය ධනපතියන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත් වැඩ පිළිවෙළක් හැටියටයි පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ.

1949 වර්ෂයේදී, මේ රටට දේශපාලන වශයෙන් නිදහස ලැබුණු හැටියේම වාගේ, එංගලන්තයේ රත්රන් පවුමේ අගය අඩු වුණාම තමනුත් ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑයයි කල්පනා කර මේ රටේ ආණ්ඩුවත් රුපියල සම්බන්ධයෙන් කළේ අගය අඩු කිරීමයි. එහෙත් නිදහස ලැබී අවුරුදු විස්සකට, එහෙම නැත්නම් දහනමයකට පසු ලංකාවේ පාලනය භාරව සිටින තමුන් නාත්සේලා එංගලන්තයේ ආණ්ඩුව පවුමේ වටිනාකම අඩු කළ ප්‍රමාණයටත් වැඩියෙන් රුපියලේ අගය අඩු කරන්නට තරම් වහල් භාවයක් පෙන්වනවා නම්, මේ රටේ පුරවැසියන් හැටියට කණගාටු වන්නටයි අපට තිබෙන්නේ.

දැන් පවතින තත්ත්වය ඇති වීමට හේතුව කුමක් ද? අපේ වෙළෙඳපොළ තවමත් අයිති කරගෙන ඉන්නේ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීනුයි. අපේ තේ ටික එංගලන්තයේ මාර්ගයෙනුයි වෙනත් රටවලට යවන්නේ. අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන රබර් ටිකත්, තේ ටිකත්, පොල් ටිකත්, වෙනත් වෙළෙඳ ද්‍රව්‍යත් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ මාර්ගයෙනුයි, ලෝකයේ අනෙකුත් රටවලට යවන්නට සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා අද විදේශ මුදල් ඉපයීම අතින්, එහෙම නැත්නම් බඩු විකිණීම අතින්, අප කොයි තරම් දුර්වල තත්ත්වයකට වැටී ඇද්දැයි කල්පනා කර බලන්නට වටිනවා. අප දැන් කොයි තරම් දුර්වල අඩියකට වැටී සිටිනවාදැයි කියතොත්, අද අපට ඒ රටවලට වහල් වන්නට, ඒ අය කියන හැටියට කටයුතු කරන්නට, සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. පසුගිය රජය අපේ විදේශ වෙළෙඳ පොළ බොහෝ දුරට පළල්

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

කළා. එසේ විදේශ වෙළෙඳ පොළ පළල් කිරීම නිසා එංගලන්තය හැරෙන්නට වෙනත් රටවල් රාශියකට අපේ බඩු විකිණීමට පුළුවන්කම ලැබුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රුසියාව හා මැද පෙරදිග රටවලට අපේ පහතරට හා මැදරට තේ විකුණා වැඩි මිලක් ලබා ගැනීමට අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. එහෙත් ඒ පොදු වෙළෙඳ පොළ අත්හැර එකම ස්වමියකුට විතරක් කන් ඇදීමේ ප්‍රතිපත්තියක් මේ රජය විසින් අනුගමනය කිරීමේ විපාකයක් වශයෙන්, එංගලන්තය මිල දී නොගන්නා අපේ සෑම බඩුවකම මිල පහත වැටුණා.

විදේශ විනිමය ඉපයීම සඳහා උපක්‍රම ශීලීව, ඥානාන්විතව ක්‍රියා කරන ආණ්ඩුවක් නොවෙයි, අද මේ රටේ තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුව හැම දෙයක් ම කරන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී ස්වමිවරුන් සතුටු කිරීමටයි. එය පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. රුපියලේ වටිනාකම පහත හෙළීමෙන් දේශීය හා විදේශීය ධනෝත්පාදනයන්ට වාසියක් සිදු වුණේ නැද්ද? තේ, පොල්, රබර් යන ප්‍රධාන නිර්මාණ හාණ්ඩු තුන පිටරටවලට වැඩි වැඩියෙන් අලෙවි කර ගැනීම සඳහා රුපියලේ වටිනාකම පහත හෙළුවාලු. කවුද, තේ නිපදවන්නේ? මේ රටේ ලොකු තේ වතු අයිති කාටද? උඩරට තේ වතුවලින් සියයට 95 ක්ම අයිති එංගලන්තයේ සිදු මහතුවටයි. ඒ නිසා, තේ මිල ඉහළ යාමෙන් හා වැඩි වැඩියෙන් අලෙවි වීමෙන් යම්කිසි වාසියක් ලැබෙනවා නම් එයින් වැඩි වාසියක් ලැබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී විදේශීය ධනපතියන්ටයි. පොල් හා රබර් ගැන කල්පනා කර බැලුවත් තත්ත්වය ඒකමයි. හැම එකකින්ම වැඩි වාසිය දේශීය හා විදේශීය ධනපතියන්ටයි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. එංගලන්තයේ පවුමේ අගය පහත හෙළුවාට වැඩි ප්‍රතිභතයකින් අපේ රුපියලේ අගය පහත හෙළුවේ ඇයි? එංගලන්තයේ උදවිය සතුටු කරන්න! එංගලන්තය පවුමේ අගය අඩු කළ අවස්ථාවේ අපේ රුපියලේ අගය අඩු නොකළා නම්, එංගලන්තයේ පවුමක් වටින්නේ රුපියල් 11.40 යි. එහෙත් දැන් රුපියලේ අගය අඩු කර තිබෙන නිසා, එංගලන්තයේ පවුමක් රුපියල් වලින් 14.29 ක් වෙනවා.

රජයේ ඇමතිවරුන් පමණක් නොව අග මැතිතුමා පවා මේ ගරු සභාවේදී මෙන්ම පිටතදීත් කියා තිබෙනවා, “විදේශීය ධන පතියන්ගේ මුදල් වැඩි වැඩියෙන් මේ රටේ යොදවා මේ රටේ නිෂ්පාදනය වැඩි කරනවා, කාර්මික හා කෘෂිකාර්මික කටයුතු ආරම්භ කරනවා” කියා. රුපියලේ අගය අඩු කළේ අන්න ඒ හේතුව නිසායි. රුපියලේ කලින් වටිනාකම අනුව විදේශීය ධනපතියන් මේ රටේ යොදවන පවුම් හෝ ඩොලර් සඳහා ලැබුණ රුපියල් වලට වඩා වැඩි ගණනක් රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා ඔවුන් සතු වෙනවා. එංගලන්තය පවුමේ අගය අඩු කළ ප්‍රමාණයටත් වඩා ලංකා රුපියලේ අගය අඩු කළේ ඒ නිසායි. එහෙම නම් රජයට චෝදනා කරන්නට අපට සිදු වෙනවා, “පිටරටින් මෙරටට එන ධනපතියන්ගේත්, මේ රටේ ඉන්නා ධනපතියන්ගේත් ප්‍රයෝජනය නොතකා රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළාය” කියා. දේශීය හා විදේශීය ධනපතියන් ගැන කල්පනා කළා මිසක් රජය මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව ගැන කිසිම තැකීමක් කළේ නැහැ. රුපියලේ වටිනාකම පහත හෙළීමේ හේතුවෙන්, පිටරටින් මෙරටට එන හැම බඩුවකම මිල වැඩි වී තිබෙනවා.

හොඳයි, එංගලන්තය පවුමක මිල අඩු කළත් අපේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු නොකළා නම් මොකක්ද වෙන්නේ? අපේ තේ, රබර්, පොල්වලට ලැබෙන මුදල මේ රටේ රුපියල්වලින් අඩු වේවි. එහෙත් පවුම් ගණනින් ඒ මිල අඩු වන්නේ නැහැ. ඒ හැරෙන්නට, එසේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු නොකළා නම්, මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා පිටරටින් ගෙන්වන හැම බඩුවකම පාහේ මිල අඩු වෙනවා. එහෙත් මේ රටේ ඉන්නා ලක්ෂ 120 ක් පමණ වන සාමාන්‍ය ජනතාවගේ එදිනෙදා ජීවිතයට වුවමනා කරන මූලික දේවල් වන ආහාර, වස්ත්‍ර, ගොඩනැගිලි උපකරණ, බෙහෙත් වැනි දේවල් මිල වැඩි වන සේ කටයුතු කරන්නට රජය පසුබට වුණේ නැහැ. ධනපතියන් අතළොස්සක් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා කෙළින්ම සාමාන්‍ය මිනිසාට ගැහුවා.

මුදල් තීනි (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත : දෙවන වර කියවීම

[වි. බී. එම්. හේරත් මයා.]

මුදල් ඇමතිතුමාගේ ගුවන් විදුලි කථා වේදීන්, ප්‍රධානති පත්‍ර නියෝජිතයන්ගේ සාකච්ඡාවේදීන් කියවුණා, “රට ඇතුළත රුපියලේ වටිනාකම වෙනසක් වන්නේ නැත” කියා. එසේ නම් රුපියලේ වටිනාකම අඩු නොකර පිටරට යවන ද්‍රව්‍යවලින් අඩු වන රුපියල් ගණන එම ද්‍රව්‍යවලට ගෙවන්නට පුළුවන්කම තිබුණේ නැද්ද? අද එංගලන්තයෙන් ගෙනෙන පවුමකට රුපියල්වලින් රුපියල් 14.29 ක් ගෙවනවා. එහෙත් රුපියලේ වටිනාකම අඩු නොකොට එංගලන්තයෙන් ගෙනෙන පවුමකට රුපියල්වලින් රුපියල් 11.40 ක් ගෙවන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. පවුමේ වටිනාකම රුපියල් 13.33 ටයි තිබුණේ. එහෙත් පවුමේ අගය අඩුකිරීමේ හේතුවෙන් පිටරට බඩු යැවීමේදී යම්කිසි රුපියල් ප්‍රමාණයක් අඩු වෙනවා නම් එසේ අඩුවන ප්‍රමාණය ඔවුන්ට දී මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන්කම තිබුණේ නැද්ද? මේ රජය මහජනයාට ආදරයෙන් වැඩ කරන රජයක් නොවෙයි. මේ රජය 1965 දී පිහිටවූ දෘ සිටම සාමාන්‍ය දුප්පත් මහජනතාවට පහර ගසන රජයක් හැටියටයි කටයුතු කළේ.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර) (තිල. කේ. ඩී. රත්නායක—අනුරාධපුර) (Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ආණ්ඩු පක්ෂයේ කවුරුවත් ආසනවල නැහැනේ. ඔක්කොම ගිහිනි.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා. (තිල. ඩී. ඩී. හේරත්—අනුරාධපුර) (Mr. T. B. M. Herath)

එපමණක් නොවෙයි. ගරු කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුව කළකඩකාරයකු වෙලා. ගිය මාසයේ මේ රටට ගෙන්වූ සිනිවලන් මිල වැඩි වෙලා. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් පසුව කලින් ගෙන්වා තිබුණු බඩුවලන් මිල වැඩි කරලා. සිනි, පිටි, පැටල්—පැටල් නම් කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමතිතුමා යටතේ නොවෙයි—ආදී හැම දේකම මිල වැඩි කරලා. පරිප්පුවල නම් මිල වැඩි කරලා නැහැ. එයට හේතුව පරිප්පු නැති නිසාද ඒපඩරල් පක්ෂයේ බලපෑමක්

රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් ධන පතියන් ලක්ෂපතියන් කරන්නට තමුන් තාත්සේලා මහත්සි ගන්නවා. එමෙන්ම පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම සම්බන්ධයෙන් මෙපමණ කලක් කටයුතු කළාක් මෙන්ම ඉදිරියටත් කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියා දැනගන්නට කැමතියි. මහජනයාට ජීවත්වීම සඳහා වුව මනා කරන කිසිම බඩුවක මිල අඩු වී තිබෙනවාද කියා බලන්න. මේ රටේ නිපදවන දේවල පවා මිල වැඩි වෙනවා. කෘෂිකාර්මික කටයුතු නැත්නම් ගොවිතැන ගැන දැන් තමුන් තාත්සේලා උදන් අතනවා. වී බුසලක මිල රුපියල් දෙකකින් වැඩි කලාලු. එහෙත් රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා වී බුසලක් නිපදවීමට වැඩිපුර වියදම් වන මුදල රුපියල් දෙකකට වැඩි වෙනවා. පෝර මිල වැඩි වෙනවා; ටැක්ටර් වල මිල වැඩි වෙනවා; ඩීසල්වල මිල වැඩි වෙනවා; කම්කරුවන්ට ගෙවන වැටුප වැඩි වෙනවා. ඔය අන්දමට සෑම දෙයකම මිල වැඩි වන විට ගොවියාට වැඩිපුර ලැබෙන රුපියල් දෙකින් ප්‍රයෝජනයක්

මුදල් තීර්ණ (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

වෙනවාද? වි බුසලකට රුපියල් 2 ක් වැඩි කළේ ගොවියා රැවටීමටයි. හොඳයි තමුන් නාන්සේලා පෝර මිල වැඩි කරන්නේ නැද්ද? පෝර මිල වැඩි නොකළොත් එයින් ගොවියාට සහනයක් සිදු වෙයි. පෝර මිල වැඩි කරන්නේ නැත කියා දැන් වත් තමුන්නාන්සේලා කියනවා නම් එයින් ගොවියාට සහනයක් සැලසේවි. ඒ නිසා ලෝක වෙළෙඳපොළේ පෝර මිල වැඩි වුණත් මේ රජය පෝර මිල වැඩි කරන්නේ නැත කියා කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති තුමා කියන්න. ගොවියාගේ ජීවන වියදම හැම අංශයකින් වැඩි වෙනවා. ගොවි ද්‍රව්‍ය නිපදවීමේ වියදමත් වැඩි වෙනවා. වි බුසලක් රුපියල් දෙකකින් වැඩි කිරීමෙන් කවදාවත් ඔහුට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔහේ නිකන් කටට ආව පලියට නොයෙක් දේවල් මේ ගරු සභාවට කියා හරියන්නේ නැහැ. දවසක් ගරු අගමැතිතුමා ගරු සභාවේදී කිව්වා, සේරුව සහ 80 ගණනේ හාල් ටොන් ගණනක් වුණත් ගෙනත් දෙන්නම් කියා. මම කිව්වා, වලපතේට ගෙනෙන්නට කියා. අද වන තුරු එක සේරු වක්වත් නැහැ; අගමැතිතුමාත් නැහැ. රුපියලේ අගය අඩු කරන්නට කලින් රුපියල් 1.25 ට තිබුණු හාල් සේරුව අද රුපියල් 1.50; රු. 1.60; රු. 1.75 යි. “අපි නොමිලයේ එක සේරුවක් දෙනවා” යයි ආණ්ඩුව කියනවා. තමුන්නාන්සේලා එක සේරුවක් දෙන බව ඇත්ත. ඒ සේරුවෙන් මිනිසුන්ට ජීවත් වෙන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එක වෙලක් පමණක් බත් කන රෝගී තත්ත්වයේ සිටින සමහර මන්ත්‍රිවරුන්ටත් ඒ සේරුව මදි. බත් නොකන ඇමතිවරුන්ටත් ඒ හාල් සේරුව මදි.

ඉගෙන ගන්න ලමයින්ගේ ලිපි ද්‍රව්‍ය, පොත්පත්, තිත්ත කුප්පියේ පවා මිල වැඩි වෙන්නේ නැද්ද, මේ රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන්? එක රැයින් පැට්‍රෝල් මිල වැඩි කළා. අපි කොහොමද විශ්වාස කරන්නේ, බස් ගාස්තු වැඩි වෙන්නේ නැහැ කියා? බස් ගාස්තු, දුම්රිය ගාස්තු, බෙහෙත් වර්ග, කිරි ආහාර, රෙදි, ආදි හැම පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයකම මිල මේ නිසා වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ජීවන වියදම සාමාන්‍යයෙන් කලින් පැවතුනාට වඩා සියයට 25 කින් වැඩි වෙන්නට

ඕනෑ. රුපියලේ මිල සහ අසුවට බැස්සුව නම්, එහි තේරුම අද රුපියලකට ගන්නට පුළුවන් වෙන්නේ කලින් සහ අසුවකට ගන්නට පුළුවන් තරමේ බඩු ප්‍රමාණයක් බවයි. එහෙම නම් එදා රුපියලකට ගත් ප්‍රමාණය ගන්නට අද රුපියලකුත් ගත විසි පහක් වුවමනා කරනවා. තත්ත්වය එහෙම නම්, තමුන්නාන්සේලා සියයට 20 ක් අඩු කරන විට ජීවන වියදම සියයට 25 කින් වැඩි වෙනවා. එහෙම නම් මේ රටේ සිටින එකසිය විසි ලක්ෂයක් පමණ වන ජනතාවට—දුප්පත් හෝ වේවා, පොහොසත් හෝ වේවා, හැම දෙනාටම—තමුන්තාන්සේලා ඒ පහර ගසා තිබෙනවා. එහෙත් පිටරට යවන ද්‍රව්‍යවලින් ධනපතියාට ඒ වියදම කපා ගන්නට අවස්ථාව සලසා තිබෙනවා. සාමාන්‍ය ජනයාට ඒක පියවා ගන්නට ඇති කර තිබෙන මාර්ගය මොකක්ද? අපි රජයේ සේවකයන්ට රුපියල් 15 ක වැඩිපුර දීමනාවක් ගෙවනවා යයි තමුන්නාන්සේලා කියයි. අපි කියනවා, ඒ මුදල මදිය කියා. රුපියල් 300 ට අඩු වැටුප් ලබන අයට රුපියල් 15 ක විශේෂ දීමනාවක් ගෙවනවා. වැඩි වන ජීවන වියදම අනුව ඒ රුපියල් 15 මදිය කියන ප්‍රශ්නයට හෙට අනිද්ද වන විට වෘත්තීය සමිති සමග තමුන්නාන්සේලාට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙයි. මේ වැඩි කිරීම අනුව රුපියල් සියයක් ලබන මිනිසාට සියයට 15 කුත්, රුපියල් 200 ක් ලබන මිනිසාට සියයට 7 1/2 කුත්, රුපියල් 300 ක් ලබන මිනිසාට සියයට 5 කුත් වැඩිපුර ලැබෙනවා. රුපියල් සියය ලැබෙන මිනිසාටත්, රුපියල් දෙසියයක් ලැබෙන මිනිසාටත්, රුපියල් තුන් සියයක් ලැබෙන මිනිසාටත්, හැමෝටම වැඩි වෙන්නේ රුපියල් 15 යි. මේ වැඩි කිරීමෙන් සේවකයන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ. මේ විශේෂ දීමනාවෙන්, වැඩි වන ජීවන වියදම පිරිමසා ගන්නට රජයේ සේවකයන්ට පුළුවන් කමක් නැහැ. රුපියල් 300 ට වැඩි පඩි ලබන උදවියගේ ජීවන වියදම වැඩි වෙන්නේ නැද්ද? මේ විධියේ තීරණයක් ගන්නට පෙර ඒ සෑම අංශයක් ගැනම කල්පනා කර බැලිය යුතුව තිබුණා. ලෝක බැංකුවෙන් නාස් ලනුව එන කොටම ඒක කරේ දාගන්නවා වගේම ඊට ඉස්සරවෙලා ඒ ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ලනුව ගිලින්න ඉස්සර වෙලා ඒක දිරවයිද කියා කල්පනා

මුදල් තිනි (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

කරන්න ඔහු. ඒ මොකටත් බලන්නෙ නැතුව ආව හැටියෙම නොණ්ඩුව බෙල්ලට දාගන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, රජයේ සේවක සිත්ගේ සංඛ්‍යාව මුළු ජනගහනයෙන් සිය යට පහළොවක් හෝ විස්සක් වෙයි. අති කුත් සාමාන්‍ය ජනතාව ජීවන බරින් නිදහස් කිරීමට තමුත්තාන්සේලා ගත් ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද? ඒකෙ තේරුම, සාමාන්‍ය ජනතාව සම්පූර්ණයෙන්ම නොසලකා හැර, ඔවුන්ගේ හාල් සලාකය කපා, ඔවුන්ගේ අතිකුත් අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය සීමා කර, සෑම ද්‍රව්‍යයකම මිල වැඩි කර, ඔවුන්ට හැම අතකින්ම පහර ගසා හදිසි නීතිය දමාගෙන තුවක්කු පෙන්වා ඔවුන් හය කර වහළුන් වශයෙන් තබාගෙන යුද්ධ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවාගෙන ඒකාධිපති වන්නට තමුත්තාන්සේලා අදහස් කරනවා කියන එකදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. සාමාන්‍ය මහජනතාව සම්බන්ධයෙන් තමුත්තාන්සේලාගේ වගකීම මේකද යන ප්‍රශ්නය ඉදිරි පෙළේ සිටින මැති ඇමතිවරුන්ගෙනුත් පසුපස ආසන වල සිටින ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ගෙනුත් මා අහනවා. සාමාන්‍ය මිනිසාටත් ඉවසීමේ සීමාවක් තිබෙනවා නේද? ඔවුන්ගේ ඉවසීම ඒ සීමාව ඉක්මවා යන දවසක් එන බවක් තමුත්තාන්සේලා කල්පනා කෙළේ නැ නේද? තමුත්තාන්සේලා මේ ගෙන යන වැඩ පිළිවෙලින් අපට පෙන්වන්නට උත්සාහ කරන්නේ අනාගතයේදී මහජනතාව නැටුවොත් තුවක්කුවෙන් රට ආණ්ඩු කරන්නට තමුත්තාන්සේලා ලැස්ති වි සිටින බව නේද? පසුගිය දවස්වල රාජ්‍ය ඇමතිතුමා රටේ තැනින් තැන කියාගෙන ගිය ඒකාධිපතිවාදයක් ඇති කිරීම පිළිබඳ මූලික පියවර මෙය වන්නට බැරි කමක් නැහැ. මැති වරණ කාලයේදී තමුත්තාන්සේලා මහජනතාවට නොයෙක් විධියේ පොරොන්දු දී මෙතැනට ආවේ මෙවැනි දේවල් කරන්නටද යන ප්‍රශ්නය තමුත්තාන්සේලාගේම පපුවට තට්ටු කර විමසන ලෙස මා තමුත්තාන්සේලාගෙන් ඉල්ලනවා. එදා තමුත්තාන්සේලා මහජනතාව ඉදිරියට ගොස් කීවේ මේවා කරන බවද? “ජීවන වියදම අහස උසට නැග තිබෙනවා, අදින්න රෙදි කැල්ලක් නැහැ, බඩු මිල

සිග්‍රයෙන් ඉහළ යනවා, සිරිමා රට කැවා, මට බලය ලැබුණොත් පැය 24 න් ජීවන වියදම අඩු කොට රට කිරියෙන් පැණියෙන් උතුරවනවා”යි කිව්වේ ඔය අගමැතිතුමා නේද? අද කිරිත් නැ; පැණිත් නැ. දැන් මිනිහත් මෙතැන නැ. එදා එතුමා කීව් කිරි පැණි ඉතිරිල්ල කොහෙන් තතර වෙයිද යන වගයි දැන් කල්පනා කරන්නට තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්] සවදේශ කටයුතු බාර ගරු ඇමතිතුමා දැන් ඔතැන සිටියත් මේ ක්‍රියාවට විරුද්ධ බව අප දන්නවා. එතුමා නියම අවස්ථාවේදී හරි තීරණය ගනියි.

අපි තවත් අංශයක් ගැන කල්පනා කර බලමු. අද ඇති වි තිබෙන මේ තත්ත්වය යටතේ මේ රටේ කර්මාන්තවලට සිදු වන්නේ කුමක් ද? මේ රටේ කර්මාන්තවලින් වැඩි කොටසක් පවත්වාගෙන යන්නේ දළ ද්‍රව්‍ය පිටරටවලින් ගෙන්වීමෙනුයි. ස්වයංපෝෂිත කර්මාන්ත තිබෙන්නේ ඉතාමත් ස්වල්පයක් පමණයි. අමු ද්‍රව්‍ය සියල්ලක්ම පාහේ පිටරටින් ගෙන්වනවා. මේ තත්ත්වය නිසා ඒ හැම එකකමත් මිල වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා අපේ සෑම නිෂ්පාදනයකමත් මිල වැඩි වෙනවා. එවිට මොකද වන්නේ? එක්කෝ පාරිභෝගික සිත් විසින් ඒවා මිලට ගැනීම ඇණ හිටිනවා, අඩු වෙනවා. එසේ නැත්නම් නිෂ්පාදනය ඇණහිටිනවා. බඩු විකිණුණේ නැත්නම් නිෂ්පාදකයාට පහර වදිනවා. නැතිවම බැරි බඩුවක් නම්, එය මිලට ගැනීමේදී පාරිභෝගිකයාට පහර වදිනවා.

ඊළඟට, තමුත්තාන්සේලා රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීමෙන් පමණක් තතර වන්නට කල්පනා කරනවාද? මේ රටේ පෞද්ගලික කර්මාන්ත ශාලාවලත් වතු වලත් සිටින ලක්ෂ ගණනක් කම්කරුවන්ගේ තත්ත්වය කුමක් ද? පෞද්ගලික ආයතනවල කම්කරුවනුත් වතු කම්කරුවනුත් සම්බන්ධයෙන් සලකා බැලීමටත් වහාම ක්‍රියා කරන බවක්වත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී කියතැයි අප බලා පොරොන්දු වුණා.

ගරු වන්නිනායක
(கௌரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)
ඒක කෙරෙනවා.

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කෙරෙයි ඔවුන් මලාට පස්සේ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended for half an hour.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

சபை அமர்வு

SITTINGS OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

"That this House at its rising this day do adjourn until 10 A.M. on Monday, 27th November 1967, and that the hours of Sitting that day shall be as though it were a Fifth day from the Poya day."

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

මොත්තිපාල සේනානායක මයා.

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)

(Mr. Maithripala Senanayeke)

ගරු කථානායකතුමනි, 4 ට මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සමථයකට පැමිණෙන්නට අප ඔබතුමාගේ කාමරයේදී මහන්සි ගන්නා විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කිරීමට දැන් ගරු මනාත්‍රීවරුන් 32 කු නම් දී තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කිරීමට අවශ්‍ය කාල වේලාව සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කිරීමට විරුද්ධ පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායම අද උදේ රැස් වුණු අවස්ථාවේදී, මේ සඳහා අඩු ගණනේ දවස් 4 ක් වත් ඒ ගරු මනාත්‍රීවරුන්ට වුවමනා බව ඒ අය කියා සිටියා. එහෙත්, අප ඔබතුමා හමු වුණු අවස්ථාවේදී, මේ

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

සඳහා දවස් 4 ක් දෙන්නට බැරි නම් අඩු ගණනේ දවස් 3 ක් වත් අපට වුවමනා බව අප ඔබතුමාට පැහැදිලි කර දන්නා. අපට දවස් 3 ක් ලැබෙතොත් 3 වැනි දවසේ රාත්‍රී 10 ට පමණ මේ සාකච්ඡාව අවසාන කරන්නට අප මහන්සි ගන්න බවත් අප කියා සිටියා. එහෙත්, ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් එම සාකච්ඡාවට සහභාගි වුණු සභානායක තුමා ඇතුළු අනෙක් පක්ෂ නායකයින් අපගේ ඒ යෝජනාවට කැමැත්තක් දැක් වුවේ නැහැ. ඒ අය කියා සිටියේ හෙටම මේ සාකච්ඡාව අවසාන කරන්නට ඕනෑ බවයි. මේ වගකිවයුතු භාරදූර ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගැනීමට ආණ්ඩුව දවස් 4 ක් ගත කොට එය මේ ගරු සභාවේ සකැවුණු සඳහා ඉදිරිපත් වුණු අවස්ථාවේදී අපට ඒ සඳහා අඩු ගණනේ දවස් 3 ක් වත් නොදීම මේ ප්‍රශ්නය සාකච්ඡා කිරීමට අපට තිබෙන කාලය සීමා කිරීමක් බව අප කියා සිටිනවා. එම නිසා අප මේ යෝජනාවට විරුද්ධ වන අතර, අප හා එකඟත්වයක් නැතිව හෙට මේ විවාදය ගෙන යාමට අදහස් කරනවා නම් අවසානය වන තෙක් විවාදය ගෙන යා හැකි වන අන්දමට විවාදය දීර්ඝ කළ යුතු බව අප කියා සිටිනවා. එම නිසා මේ කල් දැමීම ගැන අප විරුද්ධ වෙනවා. පමණක් නොවෙයි, නැවතත් වරක් යෝජනා කරනවා, හෙට සාමාන්‍ය දවසක් වශයෙන් රැස්වීම පවත්වා අනිද්දා උදේ 10 ට සභාව නැවත කැඳවා රාත්‍රී 10 වන තෙක් සාකච්ඡාව ගෙන යන ලෙස.

අ. හා. 4.44

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You are aware of the difference of opinion that arose at the meeting of party leaders.

When it was originally proposed that this House should meet on the 26th, that is today, the hon. Member for Matara (Mr. Tudawe) asked the Hon. Prime Minister why he wanted the 26th and not the 27th or the 28th, and the Hon. Prime Minister stated that according to the law within ten days the Bill had to be ratified and that he was asking that Parliament should meet on the 26th so that the hon. Members could have the required number of days, more days,

[කෙතමන් මයා.]
to discuss this matter. It was on that assurance that the objections of the Opposition were withdrawn and it was agreed that the House should meet today. On the basis of the assurance of the Hon. Prime Minister which is recorded in HANSARD, which was read to you in your Chambers—I do not want to read it again—the Opposition decided that they would take four days.

As the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) pointed out, our original request was for four days. But when certain technical difficulties were pointed out, we tried to accommodate the Government and we agreed that we would finish the Debate in three days, that is two normal days' sittings, and, on the third day we wanted the sitting to commence at 10 A.M. and go on till 12 mid-night, but later we were prepared to agree to 10 A.M. to 10 P.M. For some reason or another the Government wants to complete this business tomorrow.

As I had occasion to remark at the leaders' meeting, the Cabinet took four days to decide what they are finally going to do about devaluation, but they are not prepared to give this House even three days to discuss this matter. I am very sorry about that situation, but if the Government intends to go on tomorrow, all we can say is that we cannot be bound by any particular time for Closure. If you want to finish tomorrow, let the Debate go on till it is finished. But my Hon. Friends want to pin us down on every question. First of all, they do not want to give us our three days, then they say we cannot finish in two days, then again they say we must agree to a time limit as well in that two days. I am very sorry it is not possible for the Opposition to oblige the Government in that matter.

Surely, this is one of those debates of very great importance to the country. There is a tremendous difference of opinion on this question and it is not confined only to our

side of the House. There are various proposals, various ideas, that have been expressed publicly and privately on this question and I think it is necessary that all these should be aired in the House.

I do not think we can have a very fruitful debate with most of it taking place in the wee hours of the morning when nobody is here to listen to what anybody else has to say.—[Interruption]. It does not matter at what stage the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) speaks. It does not shed any further light on any question. But there are a number of hon. Members whose speeches other hon. Members would like to listen to with reasonable awareness and in a state of being awake rather than being half asleep.

Even now may I appeal to the Government not to persist in this very obstinate and stubborn attitude? They have taken a decision to devalue. I am asking the Hon. Leader of the House, please do not force a decision on us which devalues the credulity of the gab of the Prime Minister because he has made a certain statement on the Floor of this House that he intends to give the greatest possible opportunity for a discussion. So, I appeal to you even now to agree to what you said ; otherwise, let it be known that we do not agree to any particular time for the Debate. We would be very happy if we are granted the third day to conclude the entire Debate and then you can have the vote taken on that day by 10 P.M. According to the terms set out it will cover all the stages of the Debate and as we pointed out there would be enough time for the Government to get the Bill through the Senate as well.

අ. ආ. 4.49

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.
(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)
(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය ගැන මාත් වචන ස්වල්පයක් කථා

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

කරන්නට අදහස් කරනවා. අද උදේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය රැස්වුණු අවස්ථාවේදී මේ විවාදයට දින කීයක් වුවමනාද යන ප්‍රශ්නය පැනනැගුණු විට අප සිහි කළා, පසුගිය 21 වැනිදා අප රැස් වූ අවස්ථාවේදී ගරු අගමැතිතුමා මේ ප්‍රශ්නයේ වැදගත්කම වටහාගෙන මේ සඳහා සාකච්ඡාවට දින ගණනක්ම දීමට සූදානම් කියා ප්‍රකාශ කළ බව. ඒ ගැන සලකා මේ සඳහා දවස් 4 ක් වත් ඉල්ලන්නට අප තීරණය කළා. එසේ බැරිවුණොත් දවස් තුනකින්වත් සාකච්ඡාව ඉවර කරන්නට එකඟ වන්නටයි, අපට අවසරය ලැබුණේ. 21 වැනිදා රැස් වුණු අවස්ථාවේදී ගරු අගමැතිතුමා මේ ප්‍රශ්නය ගැන මෙහෙමයි, ප්‍රකාශ කෙළේ. මා මේ කියන්නේ එදින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 2502 වැනි තීරුවෙන් :

“It has to be disposed of in ten days, not reported in ten days. If you meet in ten days then you have to dispose of it on the same day. We are meeting earlier to give you a number of days to discuss it, if necessary.”

ගරු අගමැතිතුමා සිංහලෙන් ඒ කථාවම කළා. එදා ගරු මාතර මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවෙ මයා.) මෙහෙම ඇහුවා :

“ඇයි 26 වන දා යොදා ගන්නේ? ඇයි 27 වන දා හෝ 28 වන දා යොදා ගන්න බැරි?”

ඊට පිළිතුරු දෙමින් අගමැතිතුමා කීවෙ මෙහෙමයි :

“එහෙම කළොත් තමුත්තාන්සේලාට මේ කරණය ගැන සාකච්ඡා කරන්න දවස් කීපයක් අඩුවෙනවානේ?”

ඉංග්‍රීසි ප්‍රකාශනයෙන්, සිංහල ප්‍රකාශනයෙන් දෙකෙන්ම කියා තිබෙන්නේ දවස් ගණනක්ම දෙන බවයි. දැන් අගමැතිතුමා නැගිටලා කියන්නට පුළුවනි, දවස් දෙකකුත් දවස් ගණනක් කියා. එහෙම කියනවද කියා මා දන්නේ නැහැ. එසේ නැත්නම් අගමැතිතුමාට කියන්නට සිදු වෙනවා, දැන් අදහස් වෙනස් කර තිබෙනවාය කියා. එසේත් නැත්නම් ඒ අවස්ථාවේදී කථා කරන විට මොනවා කියනවාද කියා හොඳට හිතන්නේ නැතිව කථා කළාය කියන්නට සිදු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අප මේ ගැන කථා කරන්නේ ගරු අගමැතිතුමාගේ පොරොන්දුව සිහි කර පමණක් නොවෙයි.

අගමැතිතුමා දුන් පොරොන්දුව නැවත වෙනස් කරන්නට ඕනෑය කියනවා නම් සමහර විට එයට එකඟ වන්නට අපට බැරි කමක් නැහැ. එහෙත් මේක වැදගත් ප්‍රශ්නයක් නිසා අපට ඊට එකඟ වන්නට බැහැ. මෙතරම් වැදගත් ප්‍රශ්නයක්—මෙතරම් රටට බලපාන ප්‍රශ්නයක්—මීට පෙර මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ සාකච්ඡා කළාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒක විවාදය පැවැත්වෙන විට තමුත්තාන්සේටත්, රටටත් පැහැදිලි වෙයි. එම නිසා මෙතරම් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් ගැන දවස් තුනකින්වත් සාකච්ඡා කරන්නට අපට අවස්ථාව තිබිය යුතුයි. මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වුණු මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට, මහජනයා අප කෙරෙහි තැබූ විශ්වාසය කඩ නොකර, මීට වඩා අඩු දින ගණනකින් මේ සාකච්ඡාව අවසාන කිරීමට එකඟ වන්නට බැරි නිසා අප මේ යෝජනාවට විරුද්ධ වෙනවා.

අ. හා. 4.53

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Mr. Speaker, it is true that I made those statements on the earlier occasion, but I want hon. Members to realize that, as I said earlier, there is a time limit imposed on us in that this Bill has not only to be considered and passed by this House but by the Senate as well. Further, this Bill must be passed within a certain time limit by both Houses and they cannot discuss this Bill concurrently. The Senate is possessed of the Bill only after we have disposed of it. So, we have to pass the Bill in all its stages, and the Senate too will have to pass it in all its stages. That is the position.

Then, of the days that intervene within these ten days, the 30th is the pre-Poya day, the 1st is the Poya day, and the Senate also quite naturally thinks that they must have some time to discuss this Bill.—[Interruption]. Not we, the Senate.

I might tell you—I want to be quite frank about this—we are also having the annual sessions of our party on

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම

අප විසින් ඉල්ලා සිටින ලද ඉල්ලීම කෙටියි; පැහැදිලියි. ගරු අගමැතිතුමා කියන්නේ, ආණ්ඩුව පැත්තට මෙම අවස්ථාවේදී විශේෂ අවහිරයක් ඇති වී තිබෙන බවයි. ඒ කියන්නේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වාර්ෂික සම්මේලනය ලබන පෙර පෝය දිනට සහ පෝය දිනට නියමිතව තිබෙන නිසා පෙර පෝය දවසේ මේ පිළිබඳව සාකච්ඡාවක් පවත්වන්නට නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට හෝ සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට හෝ අවස්ථාව සලසා දීමට එකඟ වන්නට විදියක් නොමැති බවයි. එය එසේම වේවා! මා ඒ ගැන වාදයකට ඉදිරිපත් වන්නට අදහස් කරනවා නොවෙයි, මේ. ගරු අගමැතිතුමා කතා කරන අතරතුරේදීත් මා නැගිට වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කළේත් ඒ කාරණය පැහැදිලි කර දෙන්නටයි. අපේ පැහැදිලි ඉල්ලීම කුමක් ද? මේ මණ්ඩලයේ සාකච්ඡාවට දින තුනක් දුන්නත් සෙනෙට් මණ්ඩලයේ සාකච්ඡාවට දින දෙකක් ඉතිරිව තිබෙන බව පෙන්වන්නටයි, මට වුවමනා කරන්නේ. මේ කාල සීමාව පිළිබඳව සිතා බලන විට එය අපට පැහැදිලි වෙනවා. මේ පිළිබඳව සාධාරණව කල්පනා කරන විට, යුක්තියක් ඉටු කිරීම සඳහා අප මේ ඉදිරිපත් කරන්නා වූ කියමනේ සහ ඉල්ලීමේ ඇති සාධාරණත්වය මුළු ලොවටම පැහැදිලි විය යුතුයි. මුදල් ප්‍රශ්නය පිළිබඳ විශේෂ අයිතියක් ඇති සභාව මෙම සභාවද එසේ නැත්නම් සෙනෙට් සභාවද කල්පනා කර බලන විට අපට පැහැදිලි වෙනවා, මේ සාකච්ඡාව සඳහා මෙම සභාවට වැඩියෙන් කාලය දිය යුතු බව. සෙනෙට් සභාවට කිසි අයිතියක් නැහැ, මීට පටහැනිව යන්නට. මෙය මුදල් ප්‍රශ්නයට අදාළ නීතියක් බව සඳහන් කරමින් තමුන් නාන්සේගේ අත්සන ඇතුළු සෙනෙට් සභාවට ඉදිරි

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම

පත් කළායින් පසු එහිදී අවුරුද්දක් සාකච්ඡා කළත් සම්මත කරන්නට බැරියැයි කියන්නට අයිතියක් නැහැ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The Act says that the Bill must go to the Senate and be approved by the Senate.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Agreed.

එහෙත් ව්‍යවස්ථාව ඊට ඉහළින් නීතියෙහි බලපාන බව අප කවුරුත් දන්නා දෙයක්. එම නිසා මා කියන්නේ, මේ ඉදිරිපත් කරන නීති සංශෝධනයට නිසාකයෙන්ම අවිවාදයෙන්ම රට වෙනුවෙන් දක්වන විරුද්ධත්වය ස්ථිරව ඡන්දයෙන් ප්‍රකාශ කොට එය පරාජය කිරීමට බලය තිබෙන්නේ මෙම මණ්ඩලයට නැතිනම් මෙම සභාවට පමණක් බවයි. මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මේ සභාව වැඩි වැදගත් තත්ත්වයක් දරන බව ගරු අගමැතිතුමාට මතක් කර දිය යුතුයැයි මා සිතනවා.

මා මුලින් නැගිට ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණු කරණයකුත් මෙම අවස්ථාවේදී තමුන් නාන්සේගේ කල්පනාවට යොමු කරවන්නට කැමතියි. එනම්, මෙම සභාවේ සාමාජිකයන් නැතිනම් නියෝජිතයන් 157 දෙනෙක් සිටින අතර සෙනෙට් සභාවේ සිටින්නේ 30 දෙනයි. එම සංඛ්‍යාව අනුව කල්පනා කර බලා එම 30 දෙනාට දෙන ප්‍රමාණය වගේ 5 ගුණයක් වැඩියෙන් ඉල්ලීමටත් නොවෙයි, අප ඉදිරිපත් කළේ. ඊට නොවෙයි, මේ බැරිය කියන්නේ. අපේ 157 දෙනා වෙනුවෙන් අප කර තිබෙන ඉල්ලීම කුමක්ද? අතන සිටින 30 දෙනාට දෙන කාලය වාගේ තව

மன்த்ர மன்கிலேயே டீப்ஸி

மன்த்ர மன்கிலேயே டீப்ஸி

[அலாபீய கொலீவீன் ஈர். டீ டீப்ஸி]

එක පංතුවක් ඉල්ලීමයි, අප විසින් කර තිබෙන්නේ. මේ ගැන ඊට වඩා අඩුවෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට කිසිම ඉඩක් තිබේ නැත. කියන කාරණය ගැන කථානායකතුමාගේද කල්පනාවට යොමු කරන හැටියට මා මතක් කර සිටිනවා. අප තවදුරටත් කියා තිබෙනවා, දවස් 3 ක් දෙනවා නම් 3 වන දවසේ රු 10 ට මෙම නීතිය සම්පූර්ණ කර ගන්නට තිබෙන වැඩ අවසාන කරලත් දෙනවාය කියන කාරණය. ඒ කියන්නේ, තුන් වරක් මේ පනත් කෙටුම්පත කියවා සම්මත කරන්නට වුවමනා කරනවා නොවැ. දෙවන වර කියවීමේදී ආණ්ඩුව දිනුවත් තුන්වන වර කියවීමත් අප අවසානයක් කර දෙන්නට පොරොන්දු වී තිබියදී මේ වැඩිපුර එක් දිනයක් දෙන්නට බැරිය කියන්නේ.

මේ විධියට බැලුවාම—සමා වෙන් න, මේ වචන මා කිව යුතුද කියා ටිකක් සැකයෙන් කියන්නේ—මෙවැනි බැරෑරුම් මූලික ප්‍රශ්නයක් ගැන මේ ගැන සභාවට නිදහස්ව, ටිකක් නිස්කලංකව නියම සාකච්ඡාවක් ගෙන යන්නට ඉඩ දෙන්නට සූදානම් නැත්නම්, විස්තර සහිත සාකච්ඡාවකින් අප රටට සහ මේ ගැන සභාවට හෙළිදරව් කරන කරුණු ගැන ආණ්ඩුවේ බියක් තිබෙනවාය කියා අප සිතුවොත් වැරදිද? එසේ නම්, එසේ සිතීමට කරුණු තිබෙනවා නම්, තුන් ආකාරයකට මේක උසුලන්නට බැරි අයුක්ති සහගත ක්‍රියාවක් බව කිව යුතුයි.

ගැන කථානායකතුමනි, තමුන් තාන්සේ කුමන යානාන්තරයකින් වුවත් ඔය ආසනයේ සිට දුන් සැම තීරණයකටම විරුඬ පාර්ශ්වයේ අප සහයෝගය දුන් බවට තමුන් තාන්සේම සාක්ෂි දරනවා ඇති. මේ ගැන සභාවේ කීර්තිය උඩ අප මෙතෙක් පිළිගත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය පිළිපැයීමට

අමාරු වන තත්ත්වයකට අප ගෙන එම සුදුසු නැති බව මා අගමැතිතුමාට කියනවා. එම නිසා මේ අවසාන මොහොතේදී වත් අපේ ඉල්ලීමට එකඟ වන මෙන් මා අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දැන් වත් අප ඉල්ලන මේ තුන් වන දවස දෙන්න. සෙනෙට් සභාවටවත්, වෙන කිසි කෙනෙකුටවත්, එයින් කිසිම වරදක් නොවන බව මා දැන් විස්තර කළ කරුණු වලින් පැහැදිලි වන්නට ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. තමුන් තාන්සේට ස්තූතියි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “පස” මන්ත්‍රීන්ට ජය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பெற்றது.

குரல்களின்படி ‘ஆம்’ என்றவர்களுக்கு வெற்றி யென சபாநாயகர் அவர்களால் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது.

Question put.

MR. SPEAKER, having collected the Voices, declared that the “Ayes” had it.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Divide, by name !

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Under Standing Order No. 48 I have discretion in regard to allowing a Division by name. In this instance I am allowing a Division by name. I hope hon. Members will not take this as a precedent for calling for a Division by name in such a matter as this in the future.

மன்த்ர மன்கிலே மது படி வன அந்தமம்—
பக்கம் 64; விருத்தி 41; யதுவென்—நெடு
கோய :

சபை பிரிந்தது : சார்பாக 64 ; எதிராக 41.

The House divided: Ayes 64; Noes, 41.

மேலும் மொத்தம் 45

மேலும் மொத்தம் 45

பேரவை

சாப்பாடு

AYES

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. Dudley Senanayake

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. N. H. A. M. Karunaratne

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. D. P. R. Gunawardena

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. M. D. H. Jayawardena

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. C. P. de Silva

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. Dr. W. Dahanayake

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. M. D. Banda

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. M. H. Mohamed

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. U. B. Wanninayake

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. V. A. Sugathadasa, M.B.E.

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. E. L. B. Hurulle

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

The Hon. D. P. Atapattu

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. P. C. Imbulana

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mrs. Wimala Kannangara, M.B.E.

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. S. de S. Jayasingha, O.B.E.

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. Gamani Jayasuriya

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. R. Premadasa

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. M. M. Mustapha

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. Wijayapala Mendis

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. N. Wimalasena

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. D. B. Welagedera

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. C. P. J. Seneviratne

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. V. Annamalay

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. M. Falil Abdul Caffoor, M.B.E.

செ. டி. டி. சேனநாயக்க

Mr. M. Abdul Bakeer Markar

பணுவ
சார்பாக
AYES

சேரீசீ அபெயகூணசேக்கர மெ.
திரு. ஜோர்ஜ் அபயகூணசேக்கர
Mr. George Abeyagoonasekera

எஸ். எஸ். அபெயசுந்தர மெ.
திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர
Mr. S. S. Abeysondera

அ. அமிர்தலிங்கம் மெ.
திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்
Mr. A. Amirthalingam

சூதாடாச அரம்பவல மெ.
திரு. சுகததாச அறம்பவல
Mr. Sugathadasa Arambewala

அலிக் அலுவிறா மெ.
திரு. அலிக் அலுவிறா
Mr. Alick Aluwihare

எச். பி. ஏக்கநாயக்க மெ.
திரு. எச். பி. ஏக்கநாயக்க
Mr. H. B. Ekanayake

கதிரவேலுப்பிள்ளை மெ.
திரு. எஸ். கதிரவேலுப்பிள்ளை
Mr. S. Kathiravelupillai

சந்திரா கருணரத்ன மெ.
திரு. சந்திரா கருணரத்ன
Mr. Chandra Karunaratne

எச். குலரத்ன மெ.
திரு. எச். குலரத்ன
Mr. H. Kularatne

செல்வநாயகம், சி.யு.சீ. மெ.
திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம், சி.யு.சீ.
Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q.C.

டி. எ. திலகரத்ன மெ.
திரு. டி. எ. திலகரத்ன
Mr. D. E. Tillekeratne

கே. துரைரத்னம் மெ.
திரு. கே. துரைரத்னம்
Mr. K. Thurairatnam

எஸ். தோண்டமான் மெ.
திரு. எஸ். தொண்டமான்
Mr. S. Thondaman

கே. டிவி. தேவநாயகம் மெ.
திரு. கே. டிவி. தேவநாயகம்
Mr. K. W. Devanayagam

ஆர். எம். தர்மதாச பண்டா மெ.
திரு. ஆர். எம். தர்மதாச பண்டா
Mr. R. M. Dharmadasa Banda

வி. தர்மலிங்கம் மெ.
திரு. வி. தர்மலிங்கம்
Mr. V. Dharmalingam

டென்சிஸ் எம். வி. நாகநாதன் மெ.
திரு. டென்சிஸ் எம். வி. நாகநாதன்
Dr. E. M. V. Naganathan

சுரீக் ராஜ் பி.சி.சி. மெ.
திரு. சுரீக் ராஜ் பி.சி.சி. மெ.
Sir Razik Fareed, O.B.E.

அ. பிலபிதியா மெ.
திரு. அ. பிலபிதியா
Mr. A. Pilapitiya

ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா மெ.
திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா
Mr. G. J. Paris Perera

டென்சிஸ் பி.என்.டி. மெ.
திரு. டென்சிஸ் பி.என்.டி. மெ.
Mr. Denzil Fernando

எம். ரஸ்கின் பி.என்.டி. மெ.
திரு. எம். ரஸ்கின் பி.என்.டி. மெ.
Mr. M. Ruskin Fernando

டி. எம். ஜி. பி. பண்டா மெ.
திரு. டி. எம். ஜி. பி. பண்டா
Mr. W. M. G. T. Banda

டி. எம். ஜி. பி. பண்டா மெ.
திரு. டி. எம். ஜி. பி. பண்டா
Mr. D. M. T. Bandara

டி. எம். ஜி. பி. பண்டா மெ.
திரு. டி. எம். ஜி. பி. பண்டா
Mr. D. B. Ranatunga

டாக்டர் அ. ரத்னபால மெ.
திரு. டாக்டர் அ. ரத்னபால
Dr. A. Ratnapala

மனத்ரி மனேவரலயே டஃபீதி

மனத்ரி மனேவரலயே டஃபீதி

விடுவெ

எதிராக

NOES

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

திரு. எம். தென்னக்கோன்

Mr. M. Tennakoon

පී. එම්. තේ තෙන්නකෝන් මයා.

திரு. பீ. எம். கே. தென்னக்கோன்

Mr. P. M. K. Tennekoon

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

திரு. டி. பி. தென்னக்கோன்

Mr. T. B. Tennekoon

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා.

திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி மெல்

Mr. R. J. G. de Mel

ආමායානී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா

Dr. Colvin R. de Silva

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

திரு. எல். சி. டி சில்வா

Mr. L. C. de Silva

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

திரு. எம். பீ. டி. சொய்சா சிறிவர்தன

Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena

ඩබ්ලිව්. ඒ. ධර්මදාස මයා.

திரு. டபிள்யூ. ஏ. தர்மதாச

Mr. W. A. Dharmadasa

එච්. එම්. නවරත්න මයා.

திரு. எச். எம். நவரத்தன

Mr. H. M. Nawaratna

ඩී. ටී. පස්කුවල් මයා.

திரு. டி. டீ. பஸ்குவல்

Mr. D. T. Pasqual

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.

திரு. கே. டி. டி. பெரேரா

Mr. K. D. D. Perera

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

திரு. பி. எச். பண்டார

Mr. B. H. Bandara

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க

Mr. S. D. Bandaranaike

මංගල මුණසිංහ මයා.

திரு. மங்கல முனசிங்க

Mr. Mangala Moonesinghe

ආස්. බී. යාලෙගම මයා.

திரு. எஸ். பி. யாலேகம

Mr. S. B. Yalagama

ආර්. බී. රත්නමල මයා.

திரு. ஆர். பி. ரத்னமலல்

Mr. R. B. Ratnamalala

එම්. ඊ. රත්වත්ත මයා.

திருமதி எம். ஈ. றத்வத்த

Mrs. M. E. Ratwatte

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ

Mr. George Rajapaksa

රත්නසිරි වික්‍රමනායක මයා.

திரு. ரத்னவிரி விக்ரமநாயக்க

Mr. Ratnasiri Wickramanayaka

කේ. ඩබ්. එම්. විජේරත්න බණ්ඩා මයා.

திரு. கே. வை. எம். விஜேரத்தன பண்டா

Mr. K. Y. M. Wijeratne Banda

ලීලරත්න විජේසිංහ මයා.

திரு. லீலாரத்தன விஜேசிங்க

Mr. Leelaratne Wijesinghe

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

திரு. டி. பீ. ஆர். வீரசேக்கர

Mr. D. P. R. Weerasekera

රාජා වෙලේගම මයා.

திரு. ராஜா வெலேகம

Mr. Raja Welegama

හේ මඩන්ද සිරිසේන මයා.

திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன

Mr. Hemachandra Sirisena

ටී. බී. සුබසිංහ මයා.

திரு. டீ. பி. சுபசிங்க

Mr. T. B. Subasinghe

සෝමරත්න සෙනරත් මයா.

திரு. சோமரத்தன செனரத்

Mr. Somaratne Senarath

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

මෛත්‍රිපාල සේනානායක මයා.

திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க

Mr. Maithripala Senanayake

දෙවන වර කියවීම

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா

Mr. Bernard Soysa

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்

Mr. T. B. M. Herath

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

நாணயச் சட்டம் (திருத்த) மசோதா

MONETARY LAW (AMENDMENT) BILL

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කළානායකතුමනි, මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවන වියදම අඩු කරනවා තබා, අහස උසට ජීවන වියදම නැග තිබියදී ඔවුන් වෙනුවෙන් වචනයක් කළා කරන්නට පවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසක් බැරි රජයක [බාධා කිරීම්] බොරුද, ඇත්තද කියා කනිලා ගෙන විට පෙනේවි. [බාධා කිරීම්] බොරුද කියා බලන්න ආණ්ඩුව ඉල්ලා අස් වෙන්න.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

ඉල්ලා අස් වෙනවා, ඉල්ලා අස් වෙනවා.
[බාධා කිරීම්]

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please ! Hon. Members must not shout.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

හැම අතුරු මැතිවරණයකින්ම වාගේ ආණ්ඩුව පැරදුණා. ඉල්ලා අස් වෙන්න, එතකොට සෙල්ලම පෙනේවි. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා, මේ රටේ

මිනිසුන්ට ජීවත් වන්නට බැරි තරමට බඩු මිල ඉහළ යනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වන විටියට කටයුතු කර දැන් මේ තැන ඇවිත් කඩවාරු ගහනවා. ඕවාට තමයි කියන්නේ, “කටේ නරි වාදන් රෙද්ද පල්ලෙන් බහිනවා” කියා. [බාධා කිරීම්] පුළුවන් නම් අස්වෙන්න. හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එස්. බී. හේරත් මයා.) කියන්න, ආසනයෙන් ඉල්ලා අස් වන්න කියා. මා ලැස්තියි, එතුමා සමග තරග කරන්න. මේ ප්‍රශ්නය උඩ ඕනෑම ආසනයක් සඳහා තරග කරන්න මා ලැස්තියි. ඉල්ලා අස් වී, මේ ප්‍රශ්නය උඩ මා සමග තරග කරන හැටියට මා අභියෝග කරනවා.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Shall we debate the subject first, and issue challenges afterwards ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න මහත් මයකු හැටියට විවාදයට සහභාගි වන්නය කියා.
[බාධා කිරීම්]

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා හැම පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යයකම මිල ඉහළ ගහිනවා. මිනිසුන්ට ජීවත් වන්නට බැරි තරමට හාල් ටික කැපුවා; කොත්තමල්ලි

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ව. බ. එම්. සේරත් මයා.]

ටික අඩු කළා; සුදුරු-මාදුරු ටික අඩු කළා. කිරි පිටි ටින් එකක්වත් ගන්නට නැති මේ වෙලාවේ තමුන්නාන්සේලා එකතු වෙලා ජීවන වියදම තවත් වැඩි කළා. ජීවන වියදම තව තවත් ඉහළ යන විධියට රුපියලේ අගය අඩු කළා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදයලු! මෙතැන කපා කිරීමේ නිදහසවත් නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ වාදය! යහළුවන්ට ලොරි ගෙන්නා දී, විදේශීය සංචාරකයන්ට හම් කර්මාන්ත ශාලා ඈර දී, මේ රට ආර්ථික හා සංස්කෘතික අතින් හීන වෙද්දී, මේ රට සදාකාලික ව අත්බකාරයට පත් වෙද්දී, තමුන්නාන්සේලාගේ වැඩි ඡන්දය නමැති ගල් රෝලෙන් මහජන ඡන්ද බලයෙන් පත් වුණු මන්ත්‍රීවරුන් යටපත් කරමින් තමුන්නාන්සේලාට ඔය විගඩම, ඔය නාටකය වැඩි දවසක් නටන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැති බව මතක තබා ගන්නා ලෙස අවවාදයක් හැටියට මතක් කරන්නට කැමැතියි.

දැන් විශ්ව විද්‍යාල තුළින් 12,000 ක් තරුණ-තරුණියන් නැගිට තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ ඒ සටන තවත්වන්නට තමුන්නාන්සේලාට තවම ශක්තියක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ 12,000 ට, බඩගින්නෙන් පෙළෙන මේ ජනතාවත් එකතු වන දිනය බොහොම ළඟයි. එදාට ඔය තනතුරු අත්හැර යන්නට තමුන්නාන්සේලාට සිදු වේවි. සමහරුන් හිතාගෙන ඇති “අප ළග තමයි තුවක්කු තිබෙන්නේ; පත රොම් තිබෙන්නේ; ඒවා පත්තු කර අපි බේරෙන්නම්” කියා. එදාට බේරෙන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔය ආසනවලින් නැගිට යන්නා වාගේ මහජනයා ඉදිරිපිටට ගිහින් ඔය ප්‍රශ්නය විසඳන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ.

කලිනුත් කීවා වාගේ තමුන්නාන්සේලා මේ රටේ ධනපතියන්ට වාසි සලස්වා තිබෙනවා. ඒ වාගේම පිටරට ධනපතියන්ටත් මෙහේ ඇවිත් ඔවුන්ගේ මුදල් යොදවා වාසි ලබා ගන්නට අවස්ථාව සලසා තිබෙනවා. පිටරට සංචාරකයන්ට මෙරටට ඇවිත් හැම සැපක්ම විඳින්නට ඉඩ සලසා තිබෙනවා. රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් වුණේ ඒකයි. රුපියලේ වටිනාකම අඩු නොකළා නම් පවුලක වටිනාකම

රුපියල් 11.40 යි. දැන් රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළාට පස්සේ පවුමක වටිනාකම රුපියල් 14.29 යි. ඔවුන්ගේ පවුම් මේ රට තුළ යෙදවීමෙන් දැන් ඔවුන්ට ඉස්සරව වඩා වාසියි. ඒ අයට හොඳ හෝටල් තිබෙනවා; හොඳට කෑම ලැබෙනවා; හොඳින් පිළිගැනීම් ලැබෙනවා. ඒවා ඇතුළේ සම්බාහන ආයතන—අත-පය මිරිකන තැන්—තිබෙනවා. විදේශීය ධනපතීන්ටත්, සවිදේශීය ධනපතියන්ටත් මේ රට තුළ ඕනෑම සෙල්ලමක් කරන්නට ඉඩකඩ තිබෙනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් බඩපුරා කෑම මේ රටේ මිනිහාට තහනම්. මිරිස්, සුදුරු, මහදුරු ආදී දේවල් දමා කෑම රසවත් කර ගැනීමත් මේ රටේ මිනිහාට තහනම්. වෙන එකක් තබා ළමයෙකුට කිරි ටිකක් බොන්නටත් ඉඩ නැහැ. එහෙත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, ගරු අගමැති තුමාත්, සෙසු ඇමතිවරුනුත් කියන්නේ මොනවාද? එතුමන්ලා මොනවා ප්‍රකාශ කළත් මන්ත්‍රීවරයකු හැටියටත්, වගකීමක් ඇති කෙනකු හැටියටත් මට මා ගැනම කියන්නට පුළුවනි. ලදරු වත් දෙන්නෙක් මටත් ඉන්නවා. ඒ දෙන්නා වෙනුවෙන් මට හාල් සලක පොත් දෙකක් තිබෙනවා. එහෙම තිබියදීත් අද වනතුරු මට මගේ ලදරුවන් දෙදෙනාට දීමට කිරි ටින් එකක්වත් මහනුවර තරයෙන් ලබා ගන්නට බැරි වුණා. ඒකත් ගන්නට වුවමනා නම් යන්නට වෙලා තියෙන්නේ හොර කඩේටයි.

ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ සිටින තමුන්නාන්සේලා හොර කඩකාරයන් ආරක්‍ෂා කරනවා. හොර කඩකාරයන්ට බඩු මිල වැඩි කරන්නට ආණ්ඩුව ඉඩ දී තිබෙනවා. එයින් ප්‍රයෝජන ගත් වෙළෙඳුන්ට බඩු මිල වැඩි කරනවා. බඩු මිල වැඩි කිරීමෙන් කළුකඩකාරයන් ලක්‍ෂ ගණනක් ධනපතීයන් වුණා. උන් හිටි ගමන් බඩු මිල නැග්ගුවා. මීට කලිනුත් පෙත්වා දන්නා වාගේ ආණ්ඩුවත් බඩු මිල නැග්ගුවා. ආණ්ඩුවත් හිටි හැටියේ බඩු මිල වැඩි කළා. සිනිවල මෙන්ම පිටිවලත් මිල වැඩි කළා. ආණ්ඩුවෙන් නැත්නම් ආණ්ඩුවේ ආයතන මගින් බෙදා හරින වෙනත් දේවලත් මිල වැඩි කළා. රුපියලේ අගය අඩු කරන්නට හුඟක් කලින් මේ රටට ගෙන්වන ලද දේවල්

මුදල් තිති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

වෙනුවෙන් ආණ්ඩුවක් වැඩි මිලක් අය කරනවා. ඒ අනුව බලන විට ආණ්ඩුව තමයි මහාම මහා කළුකඩකාරයා. මේ රටේ සිටින ලොකුම කළුකඩකාරයා ආණ්ඩුව බව මේ අනුව බලන විට පැහැදිලිව පෙනී යනවා. සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. නැන්තම් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය හිටි හැටියේ බඩු මිල වැඩි කිරීමේ ඇති සාධාරණත්වය කුමක්ද? රුපියලේ අගය අඩු කරන්නට පෙර මේ රටට ගෙන්වන ලද බඩු විකුණා වැඩි මිලක් ගැනීමේ තෝරාම කුමක්දැයි මහජනයාට තෝරාම ගන්නට අමාරුයි.

පොඩි මිනිසා කෙරෙහි දයාවක්, අනුකම් පාවක් තමුත්තාත්තේලා තුළ තිබෙනවා නම් ඒ අයගේ එදිනෙදා ජීවිතය ගෙන යාමට අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩවල මිලටත් එක්තරා සාධාරණ මිලකට ලබා ගැනීමට ඉඩකඩ ඇති කරන්නට ඕනෑ. මහජනයාට වුවමනා බඩු, සාධාරණ මිලකට ලබා ගන්නට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීම ආණ්ඩුවක යුතුකමයි. ධනපති කුමයේ පාලනයක් තිබෙන රටවල වුවත් සාමාන්‍ය මිනිසාට වුවමනා කරන දේ—ආහාර, වස්ත්‍ර ආදිය—වුවමනා තරම් ලැබෙන්නට සාධාරණ වැඩ පිළිවෙලක් අනුව ඉඩකඩ සලසා වැඩිපුර ඉතිරි වන දේවල් පිටරට යැවීමයි කෙරෙන්නේ. මහජනයාට අවශ්‍ය දේවල් පහසුවෙන් ලබා ගැනීමට ඉඩ කඩ ඇති නොකර නිශ්ශබ්ද වන්නට කවර ආණ්ඩුවකටවත් පුළුවන්කමක් නැහැ. කොයි ආණ්ඩුවක් මහජනයාට සාධාරණ මිලට බඩු ලබා ගැනීමට වැඩ කටයුතු සකස් කරනවා. මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ ආණ්ඩුව කළුකඩකාරයාට ඕනෑ හැටියට දුප්පත් පොදු මහජනයා සුරා කන්නටත්, ගසා කන්නටත් ඉඩ දී තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින තමුත්තාත්තේලාගේ උදවුකරයින් තමයි කළුකඩකාරයින්. ඒ නිසා තමයි තමුත්තාත්තේලා ඔවුන්ට ජනතාව සුරා කන්නටත්, ගසා කන්නටත්, මහජනයා අසාධාරණ ලෙස තළන් තටත් ඉඩ හැර නිශ්ශබ්දව සිටින්නේ.

1956 න් පස්සේ මේ ආණ්ඩුව ඇති වන තුරු තිබුණු ආණ්ඩුවලින් ජනතාවට මෙව නි කරදර ඇති වුණාද? ඒ කාලයේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අසුන්වල සිටි තමුත්තාත්තේලා එදා තිබුණු ආණ්ඩුව විවේචනයට භාජන කරමින් තිබූ සිටි දේ

ගැන කල්පනා කරන්න. එදා වර්තමාන අගමැතිතුමාත්, මුදල් ඇමතිතුමා මෙන්ම වෙනත් ගරු ඇමතිතුමන්ලාත් මේ පැත්තේ ඉදන් කෑ ගැහැට්ටා. මේ පැත්තේ සිටිමින් ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කපා කළා. දැන් ඔය පැත්තේ වාඩි වී බලයේ සිටින තමුත්තාත්තේලා තම තමන්මගේ පපුවට අත තබා අවංකව කපා කළොත් අපට නියම තත්ත්වය දැන ගත්ට හැකි වෙයි. මේ තරම් ජනතාවට තදින් පහර ගැසූ ආණ්ඩුවක් කවදවත් මේ රටේ තිබුණාදැයි තමන්ගේ පපුවට අත තබාගෙන කියන්නට තමුත්තාත්තේලාට පුළුවන්ද? ඒ නිසා දැන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපට ජනතාව වෙනුවෙන් තමුත්තාත්තේලාගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට තිබෙනවා. කරුණාකර තමුත්තාත්තේලා ඉල්ලා අස්වන්න. ඊට පසු ජනතාවට තමන් කැමති ආණ්ඩුවක් තෝරා ගැනීමට ඉඩ දෙන්න. එතකොට ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මෙන්ම මහජන ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන් සාධාරණ ආණ්ඩුවක් තෝරා පත් කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා ඇති. ඒ නිසා දක්ෂ, සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් තෝරා ගන්නට ජනතාවට ඉඩ දී ඉල්ලා අස් වන්නැයි අපි කියනවා.

තමන්ගේ ධනය, වතුපිටි, රදළ බලය, පවුල් බලය ආරක්ෂා කර ගැනීමටයි මේ උදවිය තව තවත් බලයේ ඉන්නේ. ඒ පරමාර්ථය පෙරදැරි කරගෙන කුඩාල්ලා අල්ලා ගත්තා වාගේ බලයේ රැදී සිටිනවා; යන්නේ නැහැ. බැරිවෙලා ගියොත් තුවක්කුව අල්ලාගෙනවත් කරනවාය කියනවා. හොඳයි, කරලා බලමු. මේ ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා කලාපයෙන් අපට පැහැදිලියි, ඒ අය සාධාරණ විධියටත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියටත් ජනතාව ඉදිරි පත් කරන දේවලට ඇහුම්කන් නොදෙන බව. එහෙම කරන්නට ගියොත් ජනතාව වත් බලාගෙන නිකම් නොසිට ආණ්ඩුව පෙරළා දමනවා ඇති. එහෙම වුණොත් සාමාන්‍ය ක්‍රමයට නොව බලහත්කාරයෙන් වුවත් කටයුතු කරන්නට සිදු වෙනවා ඇති. සමහර උදවිය, මට ලොරියක් හම්බ වෙනවා නම් රට යකාට ගියත් කමක් නැහැ, රටට මොනවා වුණත් තමන් නැහැ, රටට හෙණ ගැහිලා ගියත්

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]
කමක් නැහැ කියා හිතට විරුද්ධව වුවත් කටයුතු කරනවා ඇති; අන උස්සනවා ඇති.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)
I do not think it proper that the hon. Member should make the allegation against other hon. Members that they vote because they get lorries.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(*திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்*)
(Mr. T. B. M. Herath)
ගරු කථානායකතුමනි, තමුන් තාන්සේ කියනවා නම් මම එය ඉවත් කර ගන්නම්. එහෙත් සිද්ධ වන්නේ එයයි.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා එසේ කීම සුදුසු නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(*திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்*)
(Mr. T. B. M. Herath)
ගරු කථානායකතුමනි, ඉල්ලා අස්වීමේ ලියවිලි ඉදිරිපත් කරමින්, අස්වෙනවාය කිව් අය ඉන්නවා. ඒ උදවිය ඒ කාරණය තමුන් තාන්සේ ඉදිරියෙන් පිළිගත්තා. එය ඇත්ත බව තමුන් තාන්සේත් දන් නවා. එය බොරුවක් කියනවා නම් මම වහාම ඉල්ලා අස් කර ගන්නම්.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)
ඇත්ත වුණත් ඒ විධියට කථා කරන්නට හොඳ නැහැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(*திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்*)
(Mr. T. B. M. Herath)
ඇත්තතක් වුණත් කියන්නට ඉඩ තැන්නම් මම එය නොකියා ඉන්නම්. මගේ කථාව තව දුරටත් කරගෙන යන්

තට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන්නට අදහස් කරගෙන සිටින නිසා මගේ කථාව ඉක්මනින් අවසන් කරනවා. මේ ආණ්ඩුව කෙලින්ම අධිරාජ්‍ය වාදීන් වෙත තමන් දක්වන වහල් භාවයේ ලක්ෂණයක් හැටියටයි රුපියලේ අගය අඩු කර තිබෙන්නේ. ඒ නිසා දැන් රටේ ජනතාව භයානක අන්දමට ප්‍රපාතයට වැටී සිටිනවා. මෙරට හා විදේශීය ධනපතින් ආරක්ෂා කරන්නටත් අධිරාජ්‍යවාදීන් ආරක්ෂා කරන්නටත් තමන්ගේ වහල් භාවය අධිරාජ්‍යවාදීන් වෙත පෙන්වන්නටත් මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කරගෙන යන බව දැන් පැහැදිලි ලෙස පෙනී යනවා. ඒ නිසා මේ රට අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පාවා නොදී වහාම ඉල්ලා අස් විය යුතුයයි මා නැවත වරක් කියනවා.

අ. හා. 5.23
හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)
(*திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறனை முதலாம் அங்கத்தவர்*)
(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර විවාද කරගෙන යනු ලබන මේ මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ප්‍රථම ලෙස සලකා බලන විට වර්තමාන රජය අද වන විට අමුතූ මුහුණුවරකින් යුතුව සිටින බවත්, අලුත්ම ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට අදහස් කර තිබෙන බවත්, අපට පැහැදිලි ලෙස පෙනී යනවා. රුපියලේ අගය අඩුකිරීමේ ප්‍රශ්නය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට මත්තෙන් මේ රජය විසින් කළ යුතු වැදගත් කාර්යයක් තිබුණා. එනම් දැන් අපට අල්ලන්න අත්තකුත් නැත පය තබන්නට අත්තකුත් නැත කළ යුතුව තිබෙන එකම දෙය නම් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර මේ රුපියලේ අගය අඩුකිරීමේ ප්‍රශ්නය උඩ නැවත මැතිවරණයක් පැවැත්වීමයි කියා මේ රජය මහජනතාවට ප්‍රකාශයක් කිරීමයි. රුපියලේ අගය අඩු කළෙන් නැත, රුපියල කුඩා කළෙන් නැත, සනකම අඩු කළෙන් නැත, රුපියල රුපියලමයි කියා මින් ගමක් ගමක් මැතිවරණ රැස්වීමක්

මුදල් නිස (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

රැස්වීමක් පාසා යන්නට මේ රජයට පුළු
වන්නකම තිබුණා. ඒ අනුව මේ රජය ගත්
තට යන්නාවූ ප්‍රතිපත්තිය නිසා මහජන
තාවට විශාල සහනයක් අනාගතයේදී
ලැබෙනවා යයි කියමින් මැතිවරණයකට
මුහුණ දීමයි මේ රජයට තිබුණ යුතුකම.
එසේ නොකර මහජනතාවගේ
ජීවන වියදම සියයට හැට හැත්තැවකින්
වැඩි කරමින් රුපියලේ අගයට කිසිවක්
වුණේ නැත, අභ්‍යන්තර වශයෙන් යම්
කිසි අඩුපාඩුවක් සිදු වුණා නම් ඒ පිළි
බඳව රජයේ වැටුප් ලබන්නන්ට පුළු දීම
නාවක් දී එය පිරිමසාගෙන යනවාය කියන
ප්‍රකාශයක් දැන් කරගෙන යන බව තමුන්
නාන්සේන් දන්නවා ඇති.

මා සඳහන් කළ දෙය නොකළා නම්
කළ යුතු තවත් දෙයක් තිබුණා. එනම්,
මේ ගරු සභාවට අලුත් අයවැය ලේඛන
යක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. පසුගිය අයවැය
ලේඛනය පිළියෙළ කර තිබෙන්නේ රුපි
යලේ අගය අඩු කරන්නටත් එංගලන්තය
රන් පවුමේ මිල අඩු කරන්නටත් මත්
තෙත්ය, ඒ නිසා රුපියලේ මිල අඩු කිරීම
නිසා පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මිල භා ජීවන
වියදම විශාල වශයෙන් වෙනස් වේගෙන
යන හෙයින් අලුත් අයවැය ලේඛනයක්
ඉදිරිපත් කරනවාය කියා අලුත් අයවැය
ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමටත් රජයට
පුළුවන්කම තිබුණා. ඒ කිසිවක් නොකර
නිකම්ම රුපියලේ අගය අඩුකිරීම මේ රජ
යටවත් මහජනයාටවත් යහපතක්
නොවන බව රටවැසියා පිළිගෙන තිබෙන
බව පැහැදිලිව පෙනීයන කරුණක්. රජය
මගින් රජයේ අයවැය ලේඛනය නැවත
සකස් කළ යුතුව තිබියදී දැන් සිදු වේගෙන
යන්නේ කුමක්ද? මේ රටේ වෙළෙඳ ආය
තන ගණනාවක්ම රුපියලේ අගය අඩු
කිරීමෙන් උද්ගත වී ඇති තත්ත්වය
අනුව ඔවුන්ගේ මිලිග පියවර වශයෙන්
අලුත් අයවැය ලේඛන දැන් සකස් කර
ගෙන යනවා.

පෙන්වන්නට අපට පුළුවන්කම තිබේ
නවා. එංගලන්තය මුදලේ අගය අඩු කිරී
මේ මූලික පරමාර්ථය අනෙකක් නොව,
ලෝකයේ වෙනත් රටවල් සමග විශාල
තරඟයකට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන
එංගලන්තයේ නිෂ්පාදන භාණ්ඩ අලෙවි
කර ගැනීමට බැරි තත්ත්වයකට එංගලන්
තය මුහුණ පා සිටීමයි. එම නිසා එංගලන්
තය කල්පනා කළා, පවුමේ අගය අඩු කිරී
මෙන් තමන් විසින් නිපදවනු ලබන
භාණ්ඩ, වෙනත් රටවල් නිපදවන භාණ්ඩ
වලට වඩා අඩු මිලකට ලෝක වෙළෙඳ
පොළේ අලෙවි කර ගැනීමට පුළුවන්ය, ඒ
වාගේම එංගලන්තය වෙනත් රටවලින්
ලබා ගන්නා යම් යම් භාණ්ඩ සහ ආධාර
ද්‍රව්‍ය පවුමේ අඩු කළ අගය අනුව අඩු මුදල
කට එංගලන්තයට ලබා ගන්නට පුළුවන්
වෙනවාය කියා. එංගලන්තය එම පියවර
ගත්තේ ඒ නිසයි.

ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරමින්
අපේ රටේ ද රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන්
මේ රටට ආර්ථික අතින් විශාල හානියක්
දැනටමත් සිදු වී තිබෙන බව මා තමුන්
නාන්සේලාට අවබෝධ කර දීමට උත්සාහ
කරනවා. ඊට සාධක වශයෙන් එක්තරා
වෙළෙඳ ආයතනයකට ඊයේ වන විට ලැබී
තිබෙන විදුලි පණිවුඩ කීපයක් ඉදිරිපත්
කිරීමට පුළුවන්. කොළඹ යම් කිසි ඒජන්සි
සමාගමක් මගින් ජපානයෙන් ඇණවුම්
කරන ලද කිසියම් භාණ්ඩ වගයක් සම්
බන්ධයෙන් 1967 නොවැම්බර් මස 22
වෙනිදා ජපානයෙන් මේ රටට එවා ඇති
පණිවුඩයක සඳහන් වී ඇත්තේ කුමක්ද?
“ඔබලා සමග අප ඇති කරගන්නට
යෙදුණ ගිවිසුමේ ප්‍රකාර එම බඩු තොග
රන් පවුමේ මිල අඩු කිරීම නිසා එසේම
සපයන්නට පුළුවන් වන්නේ නැත,
තොග සැපයිය හැක්කේ සියයට 14.3 කින්
අඩුවක් ඇතිවය, එසේ භාර ගැනීමට
කැමති නම් ඒ බව සහතික කර විදුලි
පණිවුඩයකින් වහාම දන්වා එවන්න”
යනුවෙන් එම පණිවුඩයේ සඳහන්
වෙනවා.

අප විදේශීය රටවල් සමග ගනුදෙනු
කරන නිසා මේ පිළිබඳ සාධක ගණනාවක්

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ කුමක්ද?
අපේ රටෙන් යවන්නට යෙදුණ මුදලේ
ප්‍රමාණයට සරි ලන බඩු ප්‍රමාණයක් අපට

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[සේවෙන්ද්‍ර සිරිසේන මො.]

ලැබෙන්නේ නැති බවයි. සියයට 14.3 ක අඩුවක් ඇතිවයි අපට බඩු ලැබෙන්නේ. ඒ හේතුකොටගෙන විශාල බඩු හිඟයක් අපේ රටේ ඇති වෙනවා. සියයට 14 කින් තොග අඩු වන විට ඒ බඩු සියයට 50කින් 60 කින් වැඩි මිලකට විකුණන තත්ත්වයක් ඇති වන බව අමුතුවෙන් කිය යුතු කාරණයක් නොවෙයි. දැනටම වෙළඳ මහත්වරුන් එසේ මිල ඉහළ දමා තිබෙන බව අපට පැහැදිලි ලෙස පෙනී යනවා.

මුදලේ වටිනාකම අඩු කිරීමෙන් මේ රජය කර තිබෙන්නේ එක්තරා ප්‍රයෝගයක්. බඩු මිල වැඩි කිරීමට ක්‍රමයක් නැති නිසා, එංගලන්තය ඔවුන්ගේ ප්‍රයෝජනය තකා අනුගමනය කරන්නට යෙදුණ ප්‍රතිපත්තිය අනුකරණය කිරීමෙන් බඩු මිල ඉබේටම වැඩි වන්නට ඉඩ සැලසුණ ආකාරය මෙයින් පෙනී යනවා. මේ රටේ පාරිභෝගිකයාට විශාල හානියක් මේ අනුව ඇති වී තිබෙන බව අපට නොයෙක් අංශ වලින් අද පෙනෙන්නට තිබෙනවා.

කළානායකතුමනි, මේ පිළිබඳව දීර්ඝ ලෙස කළා කරනවා නම් අපට දීර්ඝ ලෙස කාලය වුවමනා කරන බව පක්ෂ නායකයන් විසින් තමුන්නාත්සේට දැනුම් දී තිබෙනවා. බඩු මිල වැඩිවීම හේතුකොට ගෙන පාරිභෝගිකයන්ට කොයි තරම් අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවාද, ඒ අය කොතරම් ආර්ථික පරිහානියකට වැටී සිටිනවාද යන වග ගම්බද ගොවිජනතාව තුළින් දැන් පැන නැගී එන විශාල උදාසෝෂණයෙන් පැහැදිලි වෙනවා. කෙසේ වුණත්, ගොවිජනතාව සැහීමකට පත් කිරීමේ අදහසින් රජයෙන් ප්‍රතිඥාවක් දී තිබෙනවා වී මිල රුපියල් දෙකකින් වැඩි කරනවාය කියා. ගරු කළානායකතුමනි, වී මිල රුපියල් දෙකකින් වැඩි වන විට අතික් අතික් මුද්‍රා

වුවමනා කරන වෑක්ටර් සඳහා වැඩි ගාස්තුවක්, පෝර සඳහා වැඩි මිලක්, කම් කරුවන් සඳහා වැඩි වේතනයක් ගෙවීමට සිදු වීම නිසා වී වලට වැඩි කර ඇති රුපියල් දෙකින් සැහීමට පත් වෙන්නේ නැහැ. පෙරට වඩා විශාල වියදමක් දරන්නට ඔවුන්ට සිදු වෙනවා පමණක් නොවෙයි, ඔවුන් ජීවන වියදමින් ඉතිරි කර ගත් මුදලින් ලබාගත් යම් දේපලක් තිබුනා නම් ඒදේපලත් මේ රටේ ධනේශ්වර පංක්තියට උකස් තබා එමගින් ඔවුන්ගේ දරු පැටවුන් ජීවත් කරන්න සිද්ධවන තත්ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, රජය පෞද්ගලික අංශයට එක්තරා තර්ජනයක් කරනවා, රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීමට කලින් මේ රටට ගෙන්වන ලද භාණ්ඩ, ද්‍රව්‍ය වැඩි මිලට විකිණීම තහනම් කියා. එසේ වුණත්, රජය මෙයට පෙර ගෙන්වා ගබඩා කර තිබූ ද්‍රව්‍යවල මිල දැනටමත් වැඩි කර තිබෙන බව තමුන්නාත්සේලා පවා පිළිගන්නා සත්‍යයක්.

ගරු කළානායකතුමනි, මහජනයා භාවිත කරන පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය එකක් එකක් පාසා ගෙන විස්තර කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. එක් කාරණයක් පමණක් සඳහන් කර මෙහි ඇති භයානකකම ගැන පෙන්නුම් කර දෙන්න මා උත්සාහ කරනවා. අද දින මගේ මිත්‍රයන් කීප දෙන කුත් මාත් දිවාභෝජනය ගැනීම සඳහා එක් භෝජනාගාරයකට ගියා. මා, එම භෝජනාගාරයේදී දිවා භෝජනය ගනිමින් සිටියදී මගේ හිතවත් මිත්‍රයෙක් මා සමග කියා සිටියා, මන්ත්‍රීතුමා අද මේ හෝටලයේ ව්‍යාංජනවලට ලුණු වැඩි ගතියක් පෙනෙනවාය කියා. මටත් ලුණු වැඩි ගතියක් පෙනෙනවාය, ලුණු මිල වැඩි වී තැනී තිබූවාය කියා මා විවිධ පුද්ම

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

වෙනත් දෙයක් නැත, යනුවෙන් මා කීවා. මේ කථාව තවත් දික් වී ගිහින් හෝටල් හිමියන් ඊට සම්බන්ධ වුණා. ඔහු එක එල්ලේම කියා සිටියා, “මහත්තයෝ, සෑම ද්‍රව්‍යයකම මිල සියයට නිහකින්, නිස් පහකින් වැඩි වී තිබෙනවා, තමුන්නාන් සේලා කියන විධියට දුණු මිල වැඩි වී නැති නිසා මිල වැඩි නොවුණු දුණුවන් විකක් වැඩි කරලා කලින් තිබුණ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්න අපට සිදු වී තිබෙනවා” ය කියා. ඔන්න ඔය ආකාරයටයි අද දහවල් මට හමුවුණු හෝටල් හිමියෙක් පිළිතුරු දුන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඔය අන්දමටයි අද මේ රටේ ජීවන තත්ත්වය සකස් වී තිබෙන්නේ.

එපමණක් නොවෙයි, මගේ මිත්‍රයකුට තමන්ගේ බයිසිකලයට චේන් එකක් වුව මනා වී බයිසිකල් උපකරණ විකුණන සාප්පුවකට ඔහු ඊයේ ගිහින් තිබෙනවා. එසේ ගිහින් බයිසිකල් චේන් එකක් මිලයට ගන්න ඇහුවාම, ඒ සඳහා රුපියල් තිහක් ගෙවන්න ඕනෑ යයි කියා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවේ මිත්‍රයා අසා තිබෙනවා, “මේ බයිසිකල් චේන් එකක් මේ රටට ගොඩ බැමේදී මිල වෙන්නේ රු. 2.40 යි; තමුසෙ රුපියල් 30 ක් කියන්නේ අ.යි?” කියා. ඊට පිළිතුරු වශයෙන් ඔහු කියා තිබෙන්නේ මෙහෙමයි: “මට ලැබුණේ චේන් 12 යි. මිට පසුව ඇති කරන ආණ්ඩුවකින් මිස මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉතින් චේන් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. මම මේ කඩයට රුපියල් 150 ක් කුලී ගෙවන්න ඕනෑ. මම ජීවත් වෙන්නේ ඕනෑ. ඒ නිසා මේවායින් මගේ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්න චේන් එකක් රුපියල් 30 කට විකුණන්න සිදු වී තිබෙනවා.” බඩු මිල නැග තිබෙන්නේ ඔය ආකාරයටයි. මහජනයා ජීවත් වීමට දරන උත්සාහය කොතරම්ද කිව්වොත් ඔවුන්ට

—දෙවන වර කියවීම

තවත් සහන සැලසිය යුතුයි. තත්ත්වය ලිහිල් කළයුතුව තිබියදී ඇති වූ මේ අළුත් තත්ත්වය පිළිබඳව රටේ ඇතිවී තිබෙන නොසන්සුන්තාව කිව නොහැකි තරමට උත්සන්න වී තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති.

රුපියලේ අගය අඩුවීම හේතු කොට ගෙන තවත් ක්‍රමයකින් පිටරිත් ගෙන් වන ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ නඟින බව මා මතක් කරන්න කැමතියි. පවුමේ වටිනාකම රුපියල් 13.33 ව තිබියදී මෙරටට ඇනවුම් කරන ලද භාණ්ඩ මෙරටට පැමිණීමෙන් පසු දැන් පවුමක වටිනාකම රුපියල් 14 කුත් ගත ගණනක් වශයෙන් සලකා තීරු බදු ගෙවිය යුතුව තිබෙනවා. එම නිසා මෙරටට ගෙන්වනු ලබන ද්‍රව්‍යවලට තීරු බදු ගෙවීමේදී මිට ඉහතින් තීරු බදු අය කළ ආකාරයට—පවුමේ වටිනාකම රුපියල් 13.33 වන ආකාරයට—සලකා බදු අය කරන්නට පියවර ගන්නවා නම් තාවකාලික වශයෙන් හෝ බඩු මිල ඉහළ යෑම නවත්වා ගන්නට පුළුවන් බව මා මතක් කරනවා.

මේ සාකච්ඡාවට ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මහත් රාශියක් සහභාගි වන්නට අදහස් කරන නිසා මගේ කථාව මා මිට වඩා දීර්ඝ කරන්නට යන්නේ නැහැ. මා මේ තමුන් තාන්සේ හමුවේ තැබුවේ අත්දැකීම් තුලින් අපට අවබෝධ වූ කරුණුයි. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මිට වඩා විස්තර වශයෙන්, ජාත්‍යන්තර කරුණු අලලා අර්ථශාස්ත්‍රානුකූලව පැහැදිලි අවබෝධයක් මේ ගරු සභාවට ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් විසින් දැනටමත් දී තිබෙනවා. තව ඉදිරියටත් එවැනි කථාවලට අවස්ථාව සලසා දිය යුතු බැවින් මගේ කථාව කෙටි කරමින් මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේට ස්තූති කරමින් මා නවතිනවා.

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

අ. භා. 5.42

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(තිල. පෙරාතාලි පොරා—කොළඹ)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

ගරු කථානායකතුමනි, අප විවාදයට භාජන කර ඇත්තේ රත්රන් පිළිබඳ ව රුපියලේ වටිනාකමයි; රුපියලකට රත්රන් කොපමණ බරක් ඇතුළත් විය යුතුද යන ප්‍රශ්නයයි. පනතෙන් යෝජනා කර තිබෙන්නේ මෙහෙමයි :

“ ‘ශුද්ධ රත්රන්’ ග්‍රේන් දෙකක් හා ග්‍රේනය කින් සියෙන් අසූඅටක් (2.88) විය යුතු ය’ යන වචන හා ඉලක්කම් වෙනුවට ‘ශුද්ධ රත්රන්’ ග්‍රැමයකින් දශම එකයි හතරයි නවයයි දෙකයි නවයයි හතක් (0.149297) විය යුතු ය’ යන වචන හා ඉලක්කම් ආදේශ කිරීමෙන් මුදල් නීති පනතෙහි 3 වන වගන්තිය මෙයින් සංශෝධනය කරනු ලැබේ.”

විවාදයට භාජන වී තිබෙන කාරණය මේකයි. මේ විවාදයේදී මතක් කර දිය යුතු වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. ඇතැම් අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයන් අපේ ගරු අගමැති තුමාත් මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන විටත් ඊයේ පෙරෙයිදා මේ පිළිබඳ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශන කළ අවස්ථාවලත් කියා සිටියේ, මේ ප්‍රශ්නය හුදෙක් අන්තර්ජාතික ගනුදෙනුවලට —වෙළඳාමට— මිස අභ්‍යන්තර ගනුදෙනුවලට කිසිසේත් බල නොපාන බවයි; අභ්‍යන්තර ගනුදෙනු පිළිබඳව මේ නිසා කිසිම වෙනසක් ඇති වීමට ඉඩක් නැති බවයි. එපමණක් නොවෙයි, මේ ප්‍රශ්නය රටට තේරුම් කර දීම සඳහා එය රටට කියා පාන ආකාරය විස්තර කර දීමට ගරු අගමැතිතුමා පත්‍ර වාර්තාකරුවන්ගේ සම්මේලනයක් කැඳවීමට පෙළඹුණු අවස්ථාවේදී කිසියම් කෙනකු, රුපියලේ අගය සියයට 20 කින් අඩු කර තිබෙන නිසා දැන් රුපියලේ

දෙවන වර කියවීම

වටිනාකම ගැන 80 ක් වී තිබෙනවායයි කී බවත්, ඒ අවස්ථාවේදී ඒ ප්‍රකාශය විහිළු වට ලක් කරන්නට උත්සාහ දැරූ බවත්, අපට ආරංචියි. මේ ප්‍රශ්නය විශේෂයෙන් ජාත්‍යන්තර ගනුදෙනු පිළිබඳව බල පාන බව ඇත්තක් තමයි. එහෙත්, අභ්‍යන්තර වශයෙන් රුපියලේ වටිනාකම අඩු වී නැත, අභ්‍යන්තර වශයෙන් මෙය බල පාන්නේ නැත, යනාදී වශයෙන් යම් කෙනකු කියතොත්, එය සම්පූර්ණයෙන්ම හිස් අදහසක් බව, අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධනය දෙස බලන විට අපට පෙනෙනවා. එහි දැක්වෙන හැටියට, රුපියලේ වටිනාකම මනින්නට උත්සාහ කර තිබෙන්නේ, ඩොලර් කාසිය අනුවවත් රත් පවුම අනුවවත් ජර්මනියේ මාක් කාසිය අනුවවත් චීනයේ යෙන් කාසිය අනුවවත් නොවෙයි. මේ සංශෝධනය මගින් විසඳන්නට විශේෂයෙන් උත්සාහ දරා තිබෙන්නේ රුපියලක ශුද්ධ රත්රන් කොපමණ බරක් ඇත්ද යන ප්‍රශ්නයයි. එම නිසා, මෙයින් විසඳන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ හුදෙක් රුපියලේ වටිනාකම ජාත්‍යන්තර වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් බල පෑමේ ප්‍රශ්නයක් පමණක් නොවන බවටත්, වෙනත් කරුණු රාශියකුත් මීට අදාළ වී තිබෙන බවටත්, සාක්ෂි මෙයින් අපට ලැබී තිබෙනවා.

මේ ප්‍රශ්නයට මුල පුරා ඇත්තේ කෙසේද යන කරුණ මේ ගරු සභාවට දක්වන්නට මට පෙර කථා කළ දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) උත්සාහයක් දැරුවා. මේ සාකච්ඡා වට ඇහුම්කන් දීමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මෙම ගරු සභාවෙහි නොසිටීම ඉතාම කණගාටුදායක කරුණක්. එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා (එන්. විමලසේන මයා.) නම් සිටින බව

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

පෙනෙනවා. මේ ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙම ගරු සභාවට කළ දේශනය ඉතාමත් කෙටියි. අපට එතුමාගෙන් දැන ගන්නට කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. ප්‍රචන්පත් ප්‍රකාශන මාර්ගයෙනුත් ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයෙනුත් කියන්නට යෙදුණු කරුණු පිළිබඳව මෙන්ම ප්‍රචන්පත් වාර්තාකරුවන්ගේ සම්මේලනයේදී කරන ලද ප්‍රකාශන පිළිබඳවත් විස්තර සහිතව දැනගන්නට අපට කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. තවමත් පිළිතුරු සපයා නැති ප්‍රශ්න කීපයක් තිබෙනවා. මේ කරුණු ගැන ස්වල්ප වශයෙන්වත් මා මතක් කරන්නට ඕනෑ. මහා බ්‍රිතාන්‍යය රන් පවුමේ අගය පහළ හෙළීම කරණකොට ගෙන මේ ආණ්ඩුවට නොවැම්බර් මස 22 වැනිදා මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණාය යන කරුණ දැන් මේ රටේ විශාල වශයෙන් ප්‍රචාරය කර තිබෙනවා. එහෙත් දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) කී පිළිවෙලට රුපියලේ අගය බැස්සවීමට, ලෝක බැංකුවෙන්, අන්තර් ජාතික අරමුදලෙනුත් දැන් කාලයක් තිස්සේ මේ ආණ්ඩුවට විශාල බලපෑමක් තිබුණා. එසේ බලපෑමක් තිබුණු බව රහසක් නොවෙයි. අපට කිව්වට තිබෙන භාරත දේශයේ—ඉන්දියාවේ—රුපියලේ වටිනාකම මැනකදි තුනෙන් පංගුවකින් අඩු කිරීම නිසා ඒ බලපෑම වඩාත් තියුණු වුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, අඩු දියුණු කලාපයට අයිති වූ රටවල්—සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේ හැටියට තෙවැනි ලෝකය හැටියට සලකන දියුණුවෙන් අඩු රට වල්—සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත්ම ප්‍රබල ධනෝශ්වර රටවල—විශේෂයෙන්ම ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද ආණ්ඩුවේ—වුවමනාවන්ට විශේෂ කීකරුකමක් දක්වන ලෝක බැංකුව සහ අන්තර් ජාතික අරමුදල යන සංවිධානයන් අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තියක් පෙනෙන්නට තිබෙනවා.

දෙවන මහා ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසු—පශ්චාත් යුද්ධ සමයේ—ඒ ඒ රටවල මුදල් තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ලෝකයේ ආර්ථික දියුණුවක් ඇති කළ

යුතුය යන ඉතාමත්ම ශ්‍රේෂ්ඨ අදහසින් බ්‍රෙටින්වුඩ්ස් හි රැස් කළ ජාතීන්ගේ නියෝජිතයන්ගේ සාකච්ඡාවෙන් පසුව ප්‍රධාන කොටම ඇති වුණු අදහස වුණේ, සමාජවාදී පෙරමුණට විරුද්ධව ලෝකයේ ඒ ඒ ජාතීන් මෙහෙයවන්නට වුවමනාය යන්නයි. ඒ අදහසින් යුතුව ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය බ්‍රෙටින්වුඩ්ස් සාකච්ඡාව ඇති කළා. ලෝකයේ ඒ ඒ ධනෝශ්වර රටවල අර්ථ සංරක්ෂණයන් කඩා වැටීම වැළැක්වීමට මුක්කු ගැසීමේ පිළිවෙලක් හැටියට යොදා ගැනීම සඳහා, ඒ බ්‍රෙටින් වුඩ්ස් සාකච්ඡාවෙන් පසුව අන්තර් ජාතික අරමුදල පිහිටුවනු ලැබුවා. අපේ ආණ්ඩුව මෙවැනි පියවරක් ගන්නට මත්තෙන් අන්තර් ජාතික අරමුදල විසින් ලෝකයේ වෙනත් රටවල් පිළිබඳව පිළිපදින ලද ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා තරමක්වත් සෙව්වා නම්,—ඒ සම්බන්ධව අපට සිටින විශේෂඥයන්ගේ මතය කුමක්ද කියා මිට කලින් තරමක්වත් සෙව්වා නම්—ආණ්ඩුව මේ විධියේ පියවරක් ගැනීමට ඒ තරම් ඉක්මන් වෙනවාය කියා සිතන්නට බැහැ. අපේ රටේ ආර්ථික විශේෂඥයන් කීප දෙනකු සිටිනවා. මුදල් පිළිබඳ විශේෂඥයන් රාශියක් සිටිනවා. වෙළ හෙළදාම් පිළිබඳව ඉබේම විශේෂඥයන් වූ උදවිය සිටිනවා. මේ ආණ්ඩුව සමග කිව්ව ආශ්‍රයක් ඇතිව සිටින, ආත්මාර්ථකාමී අදහසින් දුන් තමන්ගේ වැරදි උපදෙස් මගින් මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු කාබාසී නියා කරන්නට හුඟක් දුරට උදව් වුණු, විශේෂඥයන් ය කියා තමන් විසින් තමන් වම නම තබා ගත් ධනපතින් සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේවා කෙසේ වෙතත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හෝ අග මැතිතුමා හෝ අන්තර්ජාතික අරමුදල පිහිටෙව් දා පටන් කොයි ආකාරයට ක්‍රියා කර තිබෙනවාද කියා මේ විශේෂඥයන් ගෙන් ඇසුවා නම් දැන ගන්නට ලැබෙනවා, හැම තැනකදීම එක විධියේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කර තිබෙන බව. ඒ ප්‍රතිපත්තිය නම් මෙයයි. පරීක්ෂණ යක් පවත්වන්නටය කියා නියෝජිතයකු යවනවා. ඒ නියෝජිතයා ඉතා සැහැල්ලු සිතින් වාතීවක් ඉදිරිපත් කරනවා. විදේශ ගනුදෙනු පිළිබඳ හිඟයක් තිබෙන වාද? ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනය පිය

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තමාන සාදාසන මයා.]

වන්නේ හිඟයක් ඇතුළද? මෙවැනි කරුණුවලට බර තබා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ හිඟයක් ඇතුළු අයවැය ලේඛනය පියවන්නට සිදු වී තිබෙනවා නම්, එසේම අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ විදේශ ගනු දෙනු පිළිබඳ හිඟයක් ඇති වී තිබෙනවා නම්, ඊට කළ යුතු එකම ප්‍රතිකර්මය වශයෙන් කියන්නේ තමන්ගේ කාසියේ වටිනාකම අඩු කළ යුතුය යන්නයි. එම උපදෙස පිළිපැද්ද රටවලට සිදු වී ඇති දේ අප කවුරුත් පාහේ දන්නවා.

දකුණු අමෙරිකාවේ රටවල් කීපයකටම මෙම උපදෙස දුන්නා; මෙම බලපෑම කළා. පශ්චාත් යුද්ධ සමයේදී ආපේන් විනාව, බ්‍රසීලය, පේරු, චෙකිසියුලා සහ බොලිවියා වැනි රටවලට විශේෂයෙන් බලපෑම් ඇති වුණා, අන්තර්ජාතික අරමුදලෙන් සහ ඊට කිට්ටුව තිබෙන අමෙරිකානු ජනපදයන්ගේය කියන අරමුදලෙන්. එම අරමුදල් දෙකින්ම කාසියේ වටිනාකම අඩු කරන්නටය යන බලපෑම එම රටවලට ඇති වුණා. එබ බලපෑමට යට වී කාසියේ වටිනාකම අඩු කළ රටවල ඉන් අනතුරුව පහළ වූ තත්ත්වය කුමක්ද යන්න ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නොබෝදා දකුණු අමෙරිකාවට ගිය ගමනේදීම දකින්නට ඇති. අන්තර්ජාතික අරමුදල දකුණු අමෙරිකාවේ රැස් වුණු අවස්ථාවේදී එතුමාගේ තෙත්වලින්ම දකින්නට ලැබෙන්නට ඇති. අන්තර්ජාතික අරමුදල දකුණු නිසා කුමන අන්දමක විපාක විදින්නටද එවැනි රටවලට සිදු වී තිබෙන්නේ කියා. මෙවැනි තත්ත්වයක් දැක දැකත් මෙබඳු තීරණයකට එළඹීමයි, අපට පුදුම වන්නට තිබෙන කාරණය.

අන්තර්ජාතික අරමුදලෙන් ණයගත් රටවල් අතරේ සමාජවාදී කඳවුරට අයත් එක රටක් තිබෙනවා. එම රටටත් මෙවැනි උපදෙස් ලැබුණා; මෙවැනි බලපෑම් කෙරුණා. ඒ රට තමා, යුගෝස්ලාවියාව. ඒ සමාජවාදී ජනපදයටත් එම උපදෙස්ම දෙනු ලැබුවා. ණය මුදලක් ඉල්ලු අවස්ථාවේදී එම බලපෑම කළා. ඒ අනුව යුගෝස්ලාවියානු රාජ්‍යයේ ඩිනාර් කාසියේ වටිනාකම පහළ බැස්සුවා. පසුගිය අවුරුද්දේ ඒ රටේ පාලකයන් සමග ඒ පිළිබඳව කළ සාකච්ඡාවලදී මට දැනගන්නට ලැබුණා.

ඒ අනුව විදින්නට සිදු වූ විපාක මොනවාද කියා. ඒ අනුව ඒ රටේ බඩු මිල ඉහළ ගියා. එහෙත් ඒ රට සමාජවාදී රටක් හෙයින් ඊට එරෙහිව කටයුතු කරගන්නට හුඟක් දුරට ඉඩ ලැබුණා. ජනසතු කළ වස්තූන්ගෙන් ප්‍රතිඵල ලබන්නට වූ හෙයින් ජනතාව එම දුකින් බේරාගෙන තරමක් දුරටත් සහනය සලසා දෙන්නට ඒ රටට පුළුවන් වුණේ, ඒ රට සමාජවාදී රටක් වූ හෙයින්. එසේ නොවන්නට ඒ රටෙන් බඩු මිල ඉහළ යාම හේතුකොට ගෙන ජනතාවට බලවත් සේ දුක් විදින්නටයි සිදු වන්නේ, අන්තර් ජාතික අරමුදලින් ණයක් ඉල්ලු පමණට මෙවැනි උපදෙසක් දීම නැති නම් බලපෑමක් ඇති කිරීම හේතුකොටගෙන අවාසනාවකට මෙන් එම රටට එවැනි තත්ත්වයකට යට වන්නට සිදු වුවත්, යම් යම් ජනසතු ව්‍යාපාරවලින් ලත් ශක්තිමත් භාවය නිසා සමාජවාදී අර්ථසංරක්ෂණයක යෙදී සිටින එරටට එම පහරින් බේරී ගැළවී එන්නට පුළුවන් වුණා. පසුගිය අවුරුද්දේ ඒ රට පියවර කීපයක් ගත්තා, ඩිනාර් කාසියේ වටිනාකම යළිත් යථා තත්ත්වයට ගෙන ඒමට.

එවැනි අත්දැකීම් රුශියක් දක්නට ඇතත් විශේෂයෙන් ඇමෙරිකන් එක්සත් ජනපදයේ අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑමට යට වූ රටවල් ඒවායින් පාඩමක් ඉගෙන ගන්නට සුදුනම් නැහැ. ඒ අනුව තමයි, අප්‍රිකානු මහා දිවයිනේ රටවල් කීපයක්, විශේෂයෙන්ම, ඇමෙරිකන් එක්සත් ජනපදයන් සමග කිට්ටු ආශ්‍රයක් ඇති රටවල් කීපයක්, පසුගිය ජූලි මාසයේ සිට තමන්ගේ කාසිවල වටිනාකම අඩු කරන්නට යෙදුණේ. එයින් එක රටක් තමයි න්කාමාගේ ආණ්ඩුව පන්තා දමා මිලිටරි බලයෙන් ආඥාදායකත්වයක් ඇති කර ගත් ඍනාව. ඒ රටේ තිබුණු කාසියේ මූලික වටිනාකම අඩු කරන්නට යෙදුණා. ඔවුන්ගේ කාසියේ නම කුමන විධියකට උච්චාරණය කරනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් නම් “cedi” කියනවා. පවුමක් සමග හුවමාරු වන විට එම කාසියක නැත්තම් ඒකකයක වටිනාකම සිලිම් 10 සිට සිලිම් 7 දක්වා පහත හෙළුවා. එසේ වටිනාකම පහත හෙළන අවස්ථාවේදී මොකක්ද කිව්වෙ? අද මේ අවස්ථාවේදී මේ රටේ ඉදිරිපත් කරන තර්කයක්

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

එතැනත් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. එනම් අපනයන වෙළඳාම දියුණුවේ විය යන බලාපොරොත්තුව තිබෙන වාය කියා කිව්වා. ඍනා රටේ අපනයනවලින් සියයට 60 ක් කොකෝ ද්‍රව්‍යයි. සියයට 20 ක් වෙනත් කෘෂිකාර්මික ද්‍රව්‍යයි. තවත් සියයට 20 ක් මැණික්, තෙල්, ලවණ ඇතුළු වෙනත් බනිජ් ද්‍රව්‍යයි. සියයට 60 ක්ම කොකෝ ද්‍රව්‍යයි. ඍනාවේ කාසියේ වටිනාකම පහත හෙළ වාට පසුව ඒ ප්‍රධාන අපනයන ද්‍රව්‍ය වෙළඳාම දියුණු වුවාද නැද්ද කියා ජූලි සිට අද දක්වාම කාල සීමාව අතුලත මනින්නට පුළුවනි. එසේ මැන්නොත් එක් රාත්තල කින්වත් ඒ කොකෝ ද්‍රව්‍ය වෙළඳාමෙහි වැඩිවීමක් නොවූ බව ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි. එසේ මැන්නොත් එක් රාත්තලක ප්‍රමාණය වැඩි නොවූ බව පමණක් නොවෙයි, අඩු දියුණුවෙන් යුත් රටවලින් පිරිවර අලෙවියට යවන ද්‍රව්‍යවල මිල ක්‍රමානුකූලව, කුමන්ත්‍රණකාරී ආකාරයට පහත හෙළීම වැළැක්වීමට මේ විධියේ යෝජනා වලින් බැටුමක් බවත් ඔප්පු වී තිබෙනවා.

ලෝක වෙළෙඳ පොළේ කොකෝ මිල රඳා පවතින්නේ විශාල අන්තර් ජාතික ධනෝශ්වර සමාගම් ස්වල්පයකගේ ව්‍යාපාර උඩයි. අපට කුඩා කාලයේදී පාවිච්චි කරන්නට ලැබුණු, වාසනාවකට මෙන් දැන් නැති, කැඩබරිස් වොකලට්, රවුන්ඩරිස් වොකලට් ගැන තමුන්නාත් සේලාට මතක ඇති. මේ රටේ වර්තමාන දරු පරම්පරාවට වාසනාවකට මෙන් ඒවා යේ රස බලන්නට ඉඩක් ලැබී නැහැ. මේ වැනි පැණි රස කෑම නිෂ්පාදනය කරන විශාල අන්තර් ජාතික ධනෝශ්වර සමාගම් කීපයක් තිබෙනවා. මේ අයගේ එක් හවුලක් වශයෙන් එක් මධ්‍යස්ථානයකින් නියම කරන ප්‍රතිපත්තියක් අනුව තමයි ලෝක වෙළෙඳ පොළේ කොකෝ මිල නියම කරන්නේ. ක්‍රමානුකූලව මේ කෘෂිකාර්මික භාණ්ඩවල මිල පහත බැස්සවීමේ උත්සාහය අනුව 1965 අවුරුද්දේදී කොකෝ හොණ්ඩරයක මිල සිලිම් 123 ට අඩු මිලකට බස්සවන්නට තැනක් දැවේ වී නමුත් අප්‍රිකාවේ රටවල් දෙකකුත්, ලතින් ඇමෙරිකාවේ රටකුත්, එනම් නයිජීරියාව, ඍනාව යන රටවල් දෙකත් වෙනිසුලාවත් එකතු වී කොකෝ හොණ්ඩරයක මිල සිලිම් 123 ට අඩුවෙන් අප විකුණන්නේ නැත කියා

ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තා. මේ රටවල ආණ්ඩු තුන හය මාසයක් තිස්සේ ඒ අනුව ඒ ධනෝශ්වර සමාගම්වලට විරුද්ධව සටනක් ගෙන ගියා. එහෙත් වෙනත් රට වලින් කොකෝ ලබා ගන්නට පුළුවන් වූ නිසාත්, අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ගබඩා කර තිබුණු කොකෝ නිසාත්, මේ රටවල් තුන සහයෝගයෙන් ගෙන ගිය සටන වුණත් පරාජයට පත් කරන්නට ඒ කොකෝ මිල දී ගන්නා ධනෝශ්වර රටවලට පුළුවන්කම ලැබුණා. එයින් ඉගෙන ගන්නට තිබෙන පාඩම මොකක් ද? සටන් නොකර සිටීම නොවෙයි. එක ද්‍රව්‍යයකට සීමා කරන්නේ නැතිව, ඊට වඩා පුළුල් පෙරමුණක් ඔස්සේ සටන ගෙන යන්නේ නැත්නම් අපට කවදාවත් මේ අධිරාජ්‍යවාදී කුමන්ත්‍රණය පරාජයට පත් කරන්නට බැහැ.

දැන් මේ පෙරමුණට ඉදිරිපත් වන්නට ඍනාව සූදානම් නැහැ. ඊට හේතුව අයුතු විධියට පැහැර ගත් බලය රැක ගැනීම සඳහා අධිරාජ්‍යවාදීන්ට සුවච කිකරු අන්දමින් කටයුතු කරන්නට බලයේ සිටින මිලිටරි කණ්ඩායමට වුවමනා වී තිබීමයි. අමෙරිකන් එක්සත් ජනපදයට කිට්ටු වී, තුරුළු වී ක්‍රියා කරන ඍනාවේ පාලකයන් අතරේ සිටින වර්තමාන මුදල් අමතිතුමාගේ නියෝගය අනුව, රත් පවුම සමඟ හුවමාරුවේදී එරට මුදලේ වටිනාකම සිලිම් 10 සිට සිලිම් 7 ට බැස්සුවා. ඒ රටේ මුදලේ අගය බැස්සුවෙන් අපට දුන් උපදෙස් අනුවමයි; ඉදිරිපත් කළ තර්ක අනුවමයි. එනම් “ලෝක වෙළෙඳ පොළේ කොකෝ විකිණෙන ප්‍රමාණය වැඩි වේවිය, වැඩි කරන්නට පුළුවන් වේවිය, අනෙකුත් තරගකරුවන් පරදවා වැඩි විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්නට ඍනාවට පුළුවන් වේවිය” කියන බලාපොරොත්තුව අනුවයි.

එහෙත් ඒ බලාපොරොත්තු සියල්ලම නිෂ්ප්‍රභ වී තිබෙනවා. ඊට හේතු මොනවාද? එකක් තම රටේ කොකෝ නිෂ්පාදනය වඩාත් ඉහළ නැංවීමේ හැකියාවක් ඍනාවට ලැබුණේ නැහැ. දෙවැනි කාරණය, මුදලේ වටිනාකම බැස්සුවත්, ඒ රටේ කොකෝ වෙළෙඳාම දියුණු කිරීමට කොපමණ උත්සාහ දැරුවත්, අන්තර් ජාතික මිල නියම කිරීමේ අධිරාජ්‍යවාදී ධනෝශ්වර

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

සංවිධානයේ කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ පිළිවෙළ නිසා තම සටනින් ජය ගන්නට ඝාතාවට පුළුවන්කමක් නැහැ. තුන් වැනි කාරණය, වෙනත් ද්‍රව්‍යයන් හා සේවයන් පිළිබඳව වැඩිපුර මුදලක් පිරවට ගෙවන්නට සිදු වීම නිසා, කොකෝ අපනයන යෙන් ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තු වුණු විදේශ විනිමය අඩු වුණා පමණක් නොව නිෂ්පාදනයට ගිය වැඩිපුර මුදල් නිසා අභ්‍යන්තර වාසියත් අහෝසි වුනා. අපේ තේ සම්බන්ධයෙන් මෙයින් පාඩමක් ඉගෙන ගන්නට තිබෙන බව ගරු අගමැති තුමාටත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් ඉතා කරුණාවෙන් මතක් කර දෙන්නට කැමැතියි.

කථාන්‍යායකතුමනි, ඝාතාව වාගේම මලාවි රටත්, අප්‍රිකා මහාද්වීපයේ තවත් රටවල් කීපයකුත් ඒ ප්‍රතිපත්තියම අනුගමනය කළා. ඊළඟට, අපේ අසල්වැසි ඉන්දිය මහා දේශයට සිදු වුණේ මොකක්ද? ඒ රටේ රුපියලේ වටිනාකම සියයට 33කින් අඩු කළා. එසේ ඉන්දියාවේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වක් තිබුණා, ඉන්දිය අපනයන භාණ්ඩවල ලෝක වෙළෙඳ පොළේ මිල වැඩි කර ගන්නට පුළුවන් වේවිය කියා. එසේ මිල වැඩි කර ගන්නට බැරි වුණත්, වැඩිපුර විදේශ විනිමයක් උපයා ගන්නට පුළුවන් වේවිය, මුදලේ වටිනාකම බැස්සුවාට පසු තරගකාරී සටනක යෙදී අනෙකුත් තරඟ කරුවන් පරදවා—විශේෂයෙන්ම තේ සම්බන්ධයෙන් ලංකාව පරාජයට පත් කර—මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ පාරිභෝගිකයන් ගන්නා තේ ප්‍රමාණය වැඩි කර ගන්නට පුළුවන් වේවිය, ලංකාවේ තේ වෙනුවට ඉන්දියාවේ තේ ගැනීමට එයින් රුකුලක් ලැබේවිය කියා අදහසක් තිබුණා. එහෙත් සිදු වුණේ කුමක්ද?

මහා බ්‍රිතාන්‍යය පිළිබඳව නම් වෙනසක් ඇති වුණේ නැහැ. ඉන්දියාවේ රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා, ඔස්ට්‍රේලියාවේ, නවසීලන්තයේ අලෙවි කරන තේ පිළිබඳව නම් තරමක් දුරට පුළුවන් වුණා, ලංකාවෙන් ගන්නා තේ ප්‍රමාණය අඩු කර, ඉන්දියාවෙන් ගන්නා තේ ප්‍රමාණය ටිකක් වැඩි කර ගන්නට. එහෙත් ඒ සඳහා කොයි තරම් දුකක් විඳින්නට ඉන්දියාවට සිද්ධ වුණද? අද මහා භාරතයේ ජනතාව විඳින්නට පුළුවන් වෙනැයි යනුවෙන් ඉන්දියාවේ

තේ මහා දුකක් තේද? හාල් සේරුවක මිල රුපියල් හයට නංවන්නට පුළුවන් නම්, සීනි රාත්තලක මිල රුපියල් හතරකුත් ගණනකට නංවන්නට පුළුවන් නම්, ඒ තරම් විශාල වූ බරක් මේ ජනතාවටත් උසුලන්නටද කියන්නේ? මේ පොසි වාසිය, ඔස්ට්‍රේලියාවට ඔවුන් අලෙවි කරන තේ ප්‍රමාණය ටිකක් වැඩි කිරීම තකාගෙන ඉන්දියාවේ ජනතාවට විඳින්නට සිදුවූ දුක වගේ දුකක් අප රටේ ජනතාවටත් විඳින්නටද කියන්නේ?

වෙනත් අපනයන භාණ්ඩ පිළිබඳව ඉන්දියාවට වාසියක් ලැබී නැහැ. මක්නිසාද, ඉන්දියාව අප වාගේ නොවෙයි. ඉන්දියාව සුළු වශයෙන් හෝ කාර්මික අංශයෙන් දියුණුවක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. නිදහස ලැබුණාට පස්සේ ක්‍රියාත්මක කළ පස් අවුරුදු සැලැස්මවල් අනුව තරමක්වත් දුරට වැඩ කරගෙන යෑමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තරමක කාර්මික දියුණුවක් ඒ රටේ දැනට ඇති වී තිබෙනවා. කාර්මික අංශයෙන් නිෂ්පාදනය කරන ලද ඒ භාණ්ඩයන් අපනයන භාණ්ඩ වශයෙන් ලෝක වෙළෙඳපොළේ විකිණීමට ක්‍රමානුකූලව යවන්නට දැන් පටන්ගෙන තිබෙනවා. එහෙත් ඒ අනුව කුමක් සිද්ධවෙලා තිබෙනවාද? බලාපොරොත්තු වූයේ කුමක්ද? රුපියලේ වටිනාකම අඩුවීම අනුව නිෂ්පාදන ගාස්තු අඩුවෙනවාය, හුවමාරු කිරීමේ වෙනත් පහසුකම් ඇති වෙනවාය, අභ්‍යන්තර වශයෙන් වෙනත් වාසි ඇති වෙනවාය යනාදී වශයෙන් කල්පනා කළා. වෙනත් තරඟකරුවන් පරදවන්නට තරම් තත්ත්වයක් ඇති වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් ඉන්දියාවට කුමක් වුණද? සෑම දෙයකම මිල නැංගා. ඒ අනුව ව්‍යාපාරික ගාස්තුවත් වැඩි වුණා. “ඔවර්හෙඩ්” ගාස්තු හෙවත් ව්‍යාපාරික ගාස්තු වැඩිවෙලා තිබෙනවා. කම් කරුවන්ගේ පඩියේ පටන් වැඩපොළේ සිටින ප්‍රධානියාගේ නැත්නම් අධ්‍යක්ෂතුමාගේ හෙවත් පාලකයා දක්වා සිටින සියලු දෙනාටම පඩිනඩි ආදිය වෙනුවෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් ගෙවන්නට සිද්ධ වුණා. ඒ නිසා ඉන්දියාවේ නිපදවන භාණ්ඩවල මිල කිසිසේත් බස්සන්නට බැරි වුණා. ඒ නිසා අපනයන භාණ්ඩ වශයෙන් ලෝක වෙළෙඳ පොළේ තරඟ කර වැඩිපුර විකුණා ගන්නට පුළුවන් වෙනැයි යනුවෙන් ඉන්දියාවේ

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

නිවුණු බලාපොරොත්තුව දැන් නිශ්චල වී තිබෙන බව ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. මේවා දැක දැකත් මේවායින් ගතයුතු නියම පාඩම් ඉගෙන ගන්නට උත්සාහ නොකරන්නේ ඇයි? ගතයුතු පාඩම් දෙස බලන්නේ නැතිව මේ පියවර ගත්තේ ඇයිදැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙනුත් ගරු අගමැතිතුමාගෙනුත් අහනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉන්දියාවට වූ දේ, ඝාතාවට වූ දේ, මලාවියට වූ දේ යන මේ සියල්ලක්ම දෙස බලාගන්නට අවස්ථාවක් ලැබී තිබියදීත් අපේ රට මේ පියවර ගත්තේ ඇයි?

බ්‍රිතාන්‍යය රත්රන් පවුමේ අගය අඩු කළා. නොවැම්බර් මාසයේ 7 වැනිදා මේ ලෝකයේම විපර්යාසයක් ඇති කළ ඔක්තෝබර් මහා විප්ලවය අපේ අයත් සිහිපත් කළා. එසේ කරද්දී කථාවල් කරන්නට ඉදිරිපත් වූ සියලුදෙනාම පාහේ ලෝකය හෙල්ලුම් කෑ දින දහය ගැන කථා කරන්නට යෙදුණා. එහෙත් බ්‍රිතාන්‍යයෙන් මැන ඉතිහාසය දෙස බලන විට රත්රන් පවුමේ අගය අඩු කරන්නට යෙදුණු ඒ සාකච්ඡාවට—ස්විට්සර්ලන්තයේ පැවැත්වූ සාකච්ඡාවට—අන්තර්ජාතික බැංකුකාරයන් සහ ඇමෙරිකන් බැංකුකාරයන්ද, අන්තර්ජාතික අරමුදලේ පාලකයන්ද, බ්‍රිතාන්‍යයේ මුදල් ඇමතිතුමාත් අගමැතිවරයාත් යන මේ හැමෝම සහභාගි වුණා. ඒ අවස්ථාවේ සිට පවුමේ අගය අඩු කිරීමට ගත් තීරණය අතරතුර ගත වූ කාලය රත්රන් පවුම හෙල්ලුම් කෑ දින හත යනුවෙන් ප්‍රසිද්ධයි. රත් පවුමේ අගය අඩු කිරීමෙන් තැනි වූ මුදල් ගැන ඊයේ පෙරේදා එංගලන්ත පාර්ලිමේන්තුවේදී ඇති වූ සාකච්ඡාවට සහභාගි වූ කොන්සර්වටිව් පක්ෂයේ හෙවත් විරුද්ධ පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කළ මැක්ලවුඩ් මහතා එතුමාගේ කථාවෙන් කිව්වේ ඒ හත්දිනේ කාලසීමාව තුළ රත් රත් පවුම් කෝටි පහළොවක් පමණ බ්‍රිතාන්‍යයට තැනි වුණය කියායි. ඒ නිසා මා දැන් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙනුත් ගරු අගමැතිතුමාගෙනුත් අහනවා, එතුමන්ලා මේ රටේ දින හතරක කාල සීමාවක් තුළ මහා බැංකුව වසා දමා,

වෙනත් බැංකු වසා දමා, ගනුදෙනු නතර කර නිවුණු කාල සීමාව තුළ, අභ්‍යන්තර වැඩ කටයුතු පවා සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කරන්නට යෙදුණු නිසා, දේශීය වශයෙන් දේශීය ධනයෙන් කොපමණ වස්තුවක් කාබාසිනියා කර තැනි කර දැමීමාද කියා. වගකිව යුත්තන් හැටියට ඊට පිළිතුරු දෙන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කිසිවක් තමන් කළ කථාවෙන් තැත්නම් දේශන යෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අපට කිව්වේ නැහැ. මේවා පිළිබඳව මතක් කර දිය යුතු කරුණු රාශියක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි විශේෂ යෙන්ම කියන්නේ මොකක්ද? අපේ තේ අලෙවි කිරීමේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳවයි. තේ අලෙවි කිරීම සම්බන්ධව මා කොකෝවා ගැන කථා කරද්දී ඝාතාව සම්බන්ධව මතක් කළ කරුණු අපට බල පාන්නේ නැද්ද? තේ සම්බන්ධව කථා කරනවා නම් අද අපට දකින්නට ලැබී තිබෙන්නේ මොකක්ද? ක්‍රමානුකූලව අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අපනයන භාණ්ඩයක් වශයෙන් පිටරට යවන තේ ප්‍රමාණයත්, මේ රටේ වගා කරන තේ ප්‍රමාණයත්, මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ අලෙවි කරන තේ ප්‍රමාණයත් වැඩි වී තිබෙනවා. එහෙත් තේ අලෙවියෙන් ලැබෙන ලාභය ඒ අනුව ප්‍රමාණවත්ව වැඩි වී නැහැ. කුමක්ද එයට හේතුව? ඉලක්කම් අනුව පෙන්නුම් කරන්නට පුළුවන්. මා මේ දක්වන්නේ අන්තර්ජාතික තේ කාරක සභාව වාර්ෂික වශයෙන් පළ කරන සංඛ්‍යා ලේඛන පොතෙනුයි. මෙය 1966 නිකුත් කළ පොතයි. 1950 දී ලංකාවෙන් මහා බ්‍රිතාන්‍යයට ගෙනයන ලද තේ ප්‍රමාණය රාත්තල් 9,37,00,000 යි. 1965 දී ලංකාවෙන් මහා බ්‍රිතාන්‍යයට ගෙනයන ලද තේ ප්‍රමාණය රාත්තල් 17,59,00,000 යි. ගෙනයන තේ වල රාත්තල් ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙන ආකාරය මෙයින් පෙනී යනවා. එහෙත් මිල පිළිබඳව සලකා බැලීමේදී එය කොපමණ වැඩි වී තිබෙනවාද? අඩු වී තිබෙනවා මිස වැඩිවීමක් සිදු වී නැහැ. උස්බිම් වගාව, මැද බිම් වගාව, පහත් බිම් වගාව යනාදී වශයෙන් විස්තර වශයෙන් නොසලකා පොදුවේ බලනවා නම් 1966 වර්ෂය සඳහා

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

නිකුත් කළ ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු වාර්තා වේ 144 වැනි පිටුවේ දක්වා තිබෙන්නේ මෙන්න මෙහෙමයි :

	රු. ශ.
1960 තේ රාත්තලක මිල	... 1 88
1961 තේ රාත්තලක මිල	... 1 83
1962 තේ රාත්තලක මිල	... 1 75
1963 තේ රාත්තලක මිල	... 1 68
1964 තේ රාත්තලක මිල	... 1 68
1965 තේ රාත්තලක මිල	... 1 75
1966 තේ රාත්තලක මිල	... 1 57
1965 1 වැනි කාර්තුව	... 1 81
4 වැනි කාර්තුව	... 1 73
1966 1 වැනි කාර්තුව	... 1 76
4 වැනි කාර්තුව	... 1 48

මේ වාර්තාව කෙළවර වන්නේ 1.48 නුයි. පටන් ගත්තේ 1.88 න් ; කෙළවර වන්නේ 1.48 න්. සහ 40 ක් පාඩුයි. නිපද වන ප්‍රමාණයන් අලෙවි කරන ප්‍රමාණයන් වැඩි වුණා. එහෙත් රාත්තලක මිල අඩු වුණා. ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාත් බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ ප්‍රමාණය වැඩිවෙය කියලාද? අපනයන භාණ්ඩයක් වශයෙන් දැනට බ්‍රිතාන්‍යයට විකුණනු ලබන රාත්තල් කෝටි 17½ වැඩි කරන්නද බලාපොරොත්තු වන්නේ? එය වැඩි කිරීමටද රුපියලේ වටිනාකමින් බාධාවක් ඇති වී තිබෙන්නේ? රුපියලේ වටිනාකම අඩු කරන්නේ නැතිව එක තේ රාත්තලකට වැඩිපුර විකුණාගන්නට බැරි වී තිබෙනවා ද? එයට සාක්ෂියක් නැහැ. විකුණන ප්‍රමාණය ක්‍රමානුකූලව වැඩි වී තිබෙනවා. වගා කරන ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙනවා. අමාරුවක් ඇති වී තිබෙන්නේ මිල පිළිබඳවයි. රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් තමුත්තාත්සේලා මේ මිල ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද? ඔව්, තමුත්තාත්සේලා මෙන්න මේ විධියට විසඳන වාය කියා බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා. එනම්, ඒ මිල විදේශීය කාසියකින් නියම කරනවා නම්, රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළ විට, විදේශීය කාසියෙන් තේවලට නියම කර තිබෙන මිල අනුව වැඩි පුර රුපියල් ගණනක් ලබාගැනීමේ බලාපොරොත්තුවයි. එවැනි බලාපොරොත්තුවකින් මිස මේ කුඩා ලංකාවට සිදු වී තිබෙන අමාරුව

දෙස බලා නොවෙයි, මෙවැනි තර්කයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ. මගේ ප්‍රධාන චෝදනාව ඒකයි.

අපට සිදු වී තිබෙන අමාරුව මොකක්ද? ආනයන භාණ්ඩ වශයෙන් අප පිටරටින් ගන්නා බඩුවලට මිල නියම කරන්නෙත් අප නොවෙයි. අපනයන භාණ්ඩ වශයෙන් අප පිට රට වෙළඳාම සඳහා යවන බඩුවල මිල නියම කරන්නෙත් අප නොවෙයි. එය නියම කරනු ලබන්නේ වෙනත් කෙනකු විසිනුයි. මහා බ්‍රිතාන්‍යය රත්රන් පවුමේ අගය අඩු කළා. එසේ අගය අඩු කිරීම අනුව, තමන්ගේ අපනයන භාණ්ඩ ප්‍රමාණය වැඩි කර ගැනීමට ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ මොකද? අපනයන භාණ්ඩවල මිල තමන් විසින්ම නියම කර ගැනීමට ඔවුන්ට ශක්තියක් තිබෙනවා. ආර්ථික අතින් ලෝකයේ තමන්ට තිබෙන තත්ත්වය අනුව ඔවුන් විසින් ලෝක වෙළඳ පොළට යවනු ලබන භාණ්ඩ වල මිල ඔවුන් විසින්ම නියම කර ගැනීමට බ්‍රිතාන්‍යයට ශක්තියක් තිබෙනවා. අපට එවැනි ශක්තියක් නැහැ. අප පිටරට යවන අපේ අපනයන භාණ්ඩ සඳහා මිල නියම කරන්නෙත් අප නොවෙයි ; අප පිට රටින් ගෙන්වන ආනයන භාණ්ඩ සඳහා මිල නියම කරන්නෙත් අප නොවෙයි. ඒ දෙකම තීන්දු කරන්නේ වෙනත් කෙනෙකු විසින් බව මා කලින්ම සඳහන් කළා. මෙන්න මේ මූලික පදනම අමතක කර දමා කථා කරන අය තමයි මේ තර්කය අගය කොට සලකන්නේ. රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා අපනයන භාණ්ඩ අලෙවිය වැඩිවෙවිය, අපනයන භාණ්ඩ නිෂ්පාදකයින්ගෙන් ජය ගන්න පුළුවන් වෙවිය, ඒ අනුව අපට වැඩි විදේශ විනිමය වාසියක් ලැබෙනවාය කියන තර්කය ඉදිරිපත් කරන්නේ මේ මූලික කාරණය අමතක කරලයි.

මේ තර්කය බිඳීමට අපට තවත් කරුණු තිබෙනවා. බ්‍රිතාන්‍ය වෙළෙන්දන් ලංකාවට අනුකම්පාවෙන් ක්‍රියා කරන්නන් නොවෙයි. අපේ කුඩා ලංකාව පිළිබඳව අනුකම්පාවක් ඔවුන්ගේ සිත් තුළ නැහැ. ලෝකයේ ඉතාම දක්ෂ වෙළෙන්දන් හැටියට, සාප්පු ව්‍යාපාරිකයන් හැටියට නැපෝලියන්ගෙන් නම් ලැබූ බ්‍රිතාන්‍ය වෙළෙන්දන් මේ කුඩා ලංකාවේ ආර්ථික ප්‍රශ්න සහ

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

ආර්ථික ගැටලු විසඳීමට නොවෙයි ඔවුන්ගේ තීරණ ගන්නේ.

තේ සම්බන්ධයෙන් බ්‍රිතාන්‍යයට සිදු වුණේ කුමක්ද? තමුන්නාන්සේ දන් නවා ඇති, මාක්ස්වාදී පක්ෂවල නියෝජිතයන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ මේ ගරු සභාවේදීත් මින් පිටතදීත් තේ සම්බන්ධව ඉදිරිපත් කළ කරුණු ගැන. අපේ තේ රාත්තල රුපියලකුත් ශත 88 ට අප විදේශ වෙළඳ පොළට යටත්වයි කියමු. මේ රුපියලකුත් ශත 88න් තමයි, තේ වත්තේ වැඩ කරන රාමස්සාමිගේ සහ මිනාවිච්චිගේ පඩි ගෙවන්නෙන්. ඒ වත්තේ අධිකාරිගේ ගාස්තුව ගෙවන්න වෙන් නෙන් ඒ රුපියලකුත් ශත 88 නුයි. ඒ වත්තේ සම්පූර්ණ පරිපාලනය කරන්න සිද්ධ වන්නෙන් ඒ රුපියලකුත් ශත 88 නුයි. වත්තේ සිට කොළඹට තේ ගෙන එන ලොරි ගාස්තුවත්, ලොරිය ධාවනය කරන කම්කරුවාගේ ගාස්තුවත් ගෙවන්න වෙන්නෙන් ඒ මුදලෙනුයි. ඒ වාගේම බෲක් බොන්ඩ්, ලිප්ටන් සමාගම්වල කම්කරුවන්ගේ පටන් අධ්‍යක්ෂ වරුන්ගේ දක්වා පඩි ගෙවන්නෙන් ඒ මුදලෙනුයි. ඊළඟ ගාස්තුව, නැව් ගාස්තුව ගෙවන්නෙන් ඒ මුදලෙනුයි. සමාගම් බදු, ආදායම් බදු ගෙවන්නෙන් ඒ මුදලෙනුයි. එහෙත් ලන්ඩන් නගරයේ මින්සිං නමැති පටුමාවතේ පවත්වන වෙන් දේසි පොළේ තේ රාත්තලක් විකුණන මිල ප්‍රමාණයත්, ලයන් තේ පැන් ශාලාවේ තේ රාත්තලකින් තේ කෝප්ප දෙසියයක් සෑදූ විට ගන්නා ලාභ ප්‍රමාණයත් තේ රාත්තලකින් අපට ලැබෙන මිල සමග සන්සන්දනය කළහොත් අපෙන් පිට ගියාට පසුව ඔවුන් තේ වලින් සියයට 450 ක ලාභයක් නෙළා ගන්නා බව හොඳ හැටි පැහැදිලි වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේකයි තත්ත්වය. අද මොකද විල්සන්ගේ ආණ්ඩුව කියා තිබෙන්නේ? කැලගන්ගේ මුදල් ප්‍රතිපත්තිය අනුව පවුමේ අගය අඩු කළ නමුත් තේ පිළිබඳව නම් පරිභෝගිකයින්ට පැයසයක්වත් වැඩි වෙන්නේ නැතිල. තේ කෝප්පයක මිල පැයසයකින්වත් වැඩි වෙන්නේ නැතිල. තේ නිපදවන්නේ අපියි. අපෙන් ලබා

—දෙවන වර කියවීම

ගන්නා තේ පිටරට අලෙවි කර විශාල ලාභයක් නෙලා ගන්නා බ්‍රිතාන්‍ය ධනපතියන් කියා සිටිනවා, තමන්ගේ රටේ පාරිභෝගිකයාට මිල වැඩි වීමෙන් බේරා ගන්නා බව. තේ පිළිබඳව නම් බේරා ගන්නවා, අනික් දේවල්වලින් නොවෙයි. තේ සම්බන්ධව නම් කෝප්පයක මිල පැයසයකින්, පැයස බාගයකින් නැතිනම් පැයස කාලකින්වත් වැඩි වන්නේ නැතැයි කියනවා; නමුත් අපේ රටේ නම් තේ කෝප්පයක මිල ඊයේ පෙරේදා සිට ශත 12 හෝ සිට ශත 15 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. අපේ රටයි තේ නිපදවන්නේ. නමුත් තේ නිපදවන රටේ, විශේෂයෙන්ම කොළඹ නගරයේ ඊයේ පෙරේදා සිට තේ කෝප්පයක මිල ශත 12 සිට 15 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මේ කාරණය මා පෙන්නුම් කළේ මෙන්න මෙය ඔප්පු කිරීමටයි. එනම්, බ්‍රිතාන්‍ය ධනපතියන් එතැන තේ සිල්ලර වශයෙන් අලෙවි කිරීමේදී, පාලන ගාස්තු හා අනෙක් වියදම් ගැන සලකා මිල වැඩි කරන්නේ නැතිනම් ඒ අය පාඩු විදගෙනද අපට මේ වැඩිපුර මුදල් දෙන්න යන්නේ කියායි අප නගන ප්‍රශ්නය. ඒ අය පාඩු විදගෙනද මේ බලාපොරොත්තු වන වැඩිපුර මිලක් දෙන්න යන්නේ? ඇත්ත වශයෙන්ම එබඳු දෙයක් වෙන්නේ නැහැ. රුපියල පවුමත් සමග සම සමට මිල අඩු කළා නම් ඒත් අපට ලැබෙන්නේ කලින් ගෙවූ ගණනමයි. තමුන්නාන්සේලා, බ්‍රිතාන්‍යය අඩු කළ ප්‍රමාණයටත් වැඩි පුර තව සියයට පහකුත් ගණනක් එකතු කර, රුපියලේ වටිනාකම අඩු කළ නිසා, අඩු වටිනාකම ඇති රුපියල්වලින් සුළු වශයෙන් වැඩි මිලක් ලබාගන්න පුළුවන් වෙයි. එහෙත් ඒ ප්‍රමාණයට අපේ තේ වලින් ලබාගන්නා ලාභයත් අඩු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ ලාභය කැපෙන්ට තවත් දෙයක් සිද්ධ වී තිබෙනවා. මා දන්නවා, මෙම විවාදයේදී මුදල් ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන්න නැගිට්ටොත් කියයි, අද කොළඹ පවත්වන ලද වෙන් දේසියේදී තේ රාත්තලක මිල ශත 20කින් පමණ ඉහළ නැග්ගාය කියා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, මෙයින් රැවටෙන්න එපා; මෙම ශත විස්සේ වැඩි වීම ගැන රැවටෙන්න එපා. දැන් සුමාන ගණනක් තිස්සේ කොචින්වල පවත්වන ලද වෙන් දේසියත්, ඉන්දියාවේ පවත්වන ලද

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

තවත් වෙන්දේසියකුත් නතර කළා. අපේ රටේ මේ ඊයේ පෙරේදා පවත්වන්නට තිබුණු වෙන්දේසිය නතර කළා. ලන්ඩන් නගරයේ වෙන්දේසියද නතර කළා. එම නිසා—තේ පාරිභෝගිකයන්ට තාවකාලික හිඟයක් ඇති වුණු නිසා—වෙන්දේසියට සැපයූ තේ ප්‍රමාණයට වඩා ඉල්ලීමේ ප්‍රමාණය වැඩි වුණා. ඒ අනුව ගත 20 කින් තේ මිල නැග්ගා. ඕක හැමදාම තිබෙන දෙයක් නොවෙයි.

ගරු අගමැතිතුමා දන්නවාද මා දන්නේ නැහැ, එසේ වුණත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ටත්, අපේ ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාටත් විශේෂයෙන් කියන්න දෙයක් තිබෙනවා. ඊයේ පෙරේදා මේ ගරු සභාවේ ඇති වුණ විවාදයකදී, අපේ කොළඹ නැව තොටුපලට පැමිණෙන නැව්වලට සපයන සේවාවන් වෙනුවෙන් අය කරන ගාස්තු වැඩි කිරීමට ගෙනයන ලද යෝජනාවක් ගැන සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී ජනසතු සේවා ඇමති තුමාට විශේෂයෙන්ම කියන්න යෙදුණා, එතුමාගෙන් විශේෂ ඉල්ලීමක්ද කළා නැව් සමාගම්වලට කොළඹ වරායේ අය කරන බද්ද වැඩි කරන අතර නැව් සමාගම් මගින් භාණ්ඩ ප්‍රවාහණය වෙනුවෙන් අය කරන නැව් ගාස්තු වැඩි කරන්න ඉඩ දෙන්නට යන්න එපාය කියා. ඒ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමා මොකද කිවේ? එසේ නැව් ගාස්තු වැඩි වෙන්නේ නැති බවයි. දැන් වැඩිවී තිබෙනවා. ඒ අන්දමට අය කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ, ඒ නැව්වලට ලංකාවෙන් සැපයෙන සේවා වත් වෙනුවෙන් අය කරන මුදල වැඩි වී තිබෙන නිසා නොව පවුමේ අගය අඩු කිරීම නිසා—ඩිවැලියුවේෂන් සර්වාජ් වශයෙන්—වැඩිපුර අය කිරීමක් කරන්න දැන් නියම වී තිබෙනවා. මහා බ්‍රිතාන්‍යයට නැව් ගාස්තු සියයට 9 කින් වැඩි කර තිබෙනවා. නැගෙනහිර අප්‍රිකාවට සහ දකුණු අප්‍රිකාවට නැව් ගාස්තු සියයට 12 1/2කින් වැඩි කර තිබෙනවා. දකුණු ඇමෙරිකාවට නැව් ගාස්තු සියයට 16 2/3කින් වැඩි කර තිබෙනවා. මේ ප්‍රමාණයට නැව් ගාස්තු වැඩි කර තිබෙනවා. මේ ගාස්තු වැඩි කිරීම අනුව සිද්ධ වෙන්නේ මොකක්ද? රත්රන් පවුම පිළිබඳව රුපියලේ වටිනාකම කලින් කින් අඩුවී තිබෙන නිසා වෙළඳ හුවමාරු තිබුණාට වඩා සියයට 5කින් දශම ගණන

වකදී සුළු තීරුවකින්—ගත ගණනකින්—වාසියක් ලබාගත්ටයි, තමුත්තාත්සේලා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ඒ බලා පොරොත්තු වන වාසිය එක පැත්තකින් මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ සිටින ඒ ධනපති කොමි පැණිකාරයින් තමන්ගේ ව්‍යාපාරික ගාස්තු ගෙවා ගන්නට කපා හරිනවා ඇති. අනික් පැත්තෙන් නැව් කොමිපැනිකාරයින් නැව් ගාස්තු වැඩි කිරීමෙන් කපා ගන්නවා ඇති. එතකොට තමුත්තාත්සේලාගෙන් ඉල්ලන ප්‍රමාණයේ හැටියට දුප්පත් කම්කරුවන්ට වැඩි පඩියක් දෙන්නේ කොහොමද? දුප්පත් කම්කරුවන්ගේ පඩිය නැවත වරක් කපන්නට ඉදිරිපත් වෙයි. ඒකතේද සිද්ධ වෙන්නේ? තේ වලින් මේ බලාපොරොත්තු වන වාසිය ලැබෙන්නේ නැහැ, කියන කාරණයයි මම ඔප්පු කරන්නේ.

මහා බ්‍රිතාන්‍යයට යවන තේවලින් සියයට 10ක් නැවත පිටරටවලට යවනවා. අපෙන් බ්‍රිතාන්‍යය රාත්තල් කෝටි 17 1/2 ක් ගන්නවා නම්, එයින් දහයෙන් පංගු වක් විශේෂයෙන් කැනඩාවටත් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයටත් යවනවා. මෙසේ යවන තේවල වෙළඳුම අපේ අතට ගැනීමට උත්සාහයක් දැරීමේ අවශ්‍යතාව ගැන තොබෝදා පවත්වන ලද තේ කොමිෂන් සභාව ඉදිරිපිට සාක්ෂි දුන් උදවිය පැහැදිලි කළා. මේ ලාභය නෙලා ගැනීමේ අයිතිය බ්‍රිතාන්‍යයට සීමා කර තිබෙන්නේ ඇයි කියා ඔවුන් ප්‍රශ්න කළා. දැන් අවුරුදු 3 කට පමණ උඩදී මට ටොරෝන්ටෝ නගරයේ සුමාන දෙකක් පමණ සිටින්නට ඉඩ ලැබුණි. ඒ රටේ පිහිටුවා තිබෙන බ්‍රිතාන්‍ය කොමිපැණියක ශාඛාවක් බ්‍රිතාන්‍යය අපෙන් මිල දී ගන්නා තේ තම මහ කොමිපැණියෙන් මිල දී ගෙන කැනඩාවට විකිණීමෙන් ලබා ගන්නා ලාභය කෙතරම් විශාලදැයි මට ඒ අවස්ථාවේදී පෙනී ගියා. මේ ලාභය කෙතරම් විශාල දැයි කියතොත්, ඔන්ටාරියෝ විශ්ව විද්‍යාලයේ සත්ව උද්‍යානවලට අවශ්‍ය සතුන් හා කෞතුකාගාරවලට වුවමනා ද්‍රව්‍ය ආදිය ගෙන්වා ගැනීමටත්, ඒ සඳහා අවුරුද්දකට දෙවරක් නියෝජිත පිරිස් අප්‍රිකාවට යැවීමටත් වැය වන සම්පූර්ණ වියදම දරන්නේ ඒ කැනඩාවේ පිහිටි බ්‍රිතාන්‍ය සමාගමේ ශාඛාව මගිනුයි. ඒ අලෙවි

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

දෙවන වර කියවීම

කිරීමෙන් ලැබෙන ලාභයෙන් ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක්. තවත් එහි රෝහල්, පාසල්, විශ්ව විද්‍යාල ආදියට, තම භාණ්ඩ පිළිබඳ ප්‍රචාරයක් ඇති කිරීම සඳහා නොයෙක් විධියේ දීමනා ගෙවනවා. මෙසේ කරන්නේ තමන්ගේ සාක්කුවට එන ලාභය නැති කරගෙන නොවෙයි; ඒ ලාභය තවත් වැඩි කර ගැනීම සඳහා ප්‍රචාරක කටයුතු වශයෙනුයි. ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා මෙතරම් විශාල වියදමකුත් කරමින් තවත් විශාල ලාභයක් ඒ සමාගමට නෙළා ගන්නට පුළුවන් වි තිබෙන්නේ, අපේ තේ බ්‍රිතාන්‍යය ගන්න මිලත් කැනඩාවේ අලෙවි කරන මිලත් අතර ඇති වෙනස ලාභයක් වශයෙන් නෙළාගෙනයි. අපට මේ ලාභය ගන්නට බැරිද? තේ කොමිසම ඉදිරියට ගිහින් සාක්ෂි දුන්න උදවිය ඇහුවේ ඒකයි. ඇයි මේ ලාභය නෙළා ගන්නට අත්‍යයන්ට ඉඩ දී තිබෙන්නේ කියායි, ඔවුන් ප්‍රශ්න කළේ.

යුරෝපා රටවලට තේ යවන්නේ මින් සිං පටු මාවතේ තිබෙන වෙන්දේසිපොළ මාර්ගයෙනුයි. ඩෙන්මාර්කයෙන් පටන් ගන්නාම, ප්‍රංශය, බටහිර ජර්මනිය, ආදි රටවලට යවනවා. වෙනත් යුරෝපා රටවලටත් තේ යන්නේ ලන්ඩන් නගරයේ පැවැත්වෙන මෙකී වෙන්දේසි පොළ මගිනුයි. මහා බ්‍රිතාන්‍යය යුරෝපීය පොදු වෙළෙඳ පොළට ඇතුළත් වුණායින් පසු යුරෝපා රටවලට අපේ තේ ස්වාධීනව යැවීමට මෙතෙක් තිබෙන ඉඩ ප්‍රස්තාව පවා සම්පූර්ණයෙන්ම ඇහිරෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දන්නේ නැද්ද? “ඇන්සලන්” වෙළෙඳ පොළ මාර්ගයෙන් හෝ වෙනත් තැනෙක වෙළෙඳ පොළක් ඇති කිරීමෙන් හෝ අප පොදු වෙළෙඳ පොළට ඇතුළත් වි යුරෝපා රටවල අපේ තේ ස්වාධීනව වෙළෙඳාම් කර ගැනීම සඳහා මාර්ගයක් යොදා ගන්නට දැන් ටිකක්වත් ඉඩ ඇත්ත්, බ්‍රිතාන්‍යය පොදු වෙළෙඳ පොළට ඇතුළත් වුණායින් පසු, මෙතෙක් අප සුළු වශයෙන්වත් පාවිච්චි කරන්නට බැලූ මාර්ග එකක්වත් ඉන් මත්තට අපට ඉතුරුවන්නේ නැහැ. තිබෙන මාර්ග සියල්ලම ඇහිරී යනවා. එක් අතකින්, දකුණු ඇමෙරිකානු රටවල තිබෙන පොදු ආර්ථික සංවිධානය නිසා ඒ රටවල ස්වාධීනව අපේ තේ වෙළෙඳාමක් ඇති කර ගන්නට අපට තවමත් බැරි වි

තිබෙනවා. අනෙක් අතින්, යුරෝපා පොදු වෙළෙඳ පොළ අපට සම්පූර්ණයෙන්ම වැසුණොත් අපේ තේ විකිණීම, අප පෙර තේ විකුණූ රටවලට පමණක් සීමා වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවකදී, දැන් අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයටත් කැනඩාවටත් තේ විකිණීමෙන් විශාල ලාභ නෙළා ගන්නා මහා බ්‍රිතාන්‍යය ධනේශ්වරයන් ඒ ලාභයෙන් කොටසක් අපට නෙළා ගන්නට ඉඩ දෙන්නට ලැස්ති වෙනවාද? නැහැ. තමන්ගේ අමාරුකම්වලින් ගැළවීම සඳහා විදේශීය වෙළෙඳාම වැඩි කර ගැනීමට රත් පවුමේ අගය අඩු කළ මහා බ්‍රිතාන්‍යය මේ විධියේ දුකක් විදින්නට ලැස්ති වුණේ ඔවුන්ගේ ලාභයෙන් කොටසක් අපට දීමට බලාපොරොත්තුවෙන් නොවෙයි. තේ අලෙවි කිරීම පිළිබඳ නිසි ප්‍රතිසංවිධානයක් ඇති නොකර මෙවැනි පියවර ගැනීමෙන්, බලාපොරොත්තු වන වාසි එකක්වත් මේ ආණ්ඩුවට ලැබෙන්නේ නැහැ.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමති ධුරය දැරූ කාලයේදී, මුළු ලෝකයේම තේ වෙළෙඳාම පාලනය කරන ධනේශ්වර සංවිධානවල නියෝජිතයින් වශයෙන් මෙහි සිටින අයගේ බලය බිඳීම සඳහා යෝජනා කීපයක් ඉදිරිපත් කළා. එදා ඒවාට විරුද්ධව කථා කෙළේ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්මයි. දෙනියායේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සී. එන්. කන්නන්ගර මයා.) එදා මේ ගරු සභාවෙහි සිටියේ නැහැ. ඒ හැරුණු විට, ආණ්ඩු පක්ෂයේ, කන්කසන්තුරේ ගරු මහලු මන්ත්‍රීතුමාගේ (එස්. පේ. වි. චෙල්වනාය ගම් මයා.) පටන් ඉතාම යෙහවන භාවයේ සිටින ගරු මන්ත්‍රීතුමා දක්වාම සැම කෙනකුම එදා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධව කථා කලා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මෙතැන කඳුළු හෙළුවා. කවුරුත් වෙනුවෙන්ද? බ්‍රිතාන්‍යයේ සිටින අය වෙනුවෙන්. මෙහිදී නෙළා ගන්නා ලාභ බ්‍රිතාන්‍යයට යැවීම තාවකාලිකව නතර කළ යුතුය යන යෝජනාවක් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රී තුමා විසින්—එතුමා මුදල් ඇමතිව සිටියදී—ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. ඊට විරුද්ධව එදා මෙම ගරු සභාවෙහි කථා කෙළේ කවුද? අද මෙතැන නැති, දකුණු

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තෘක සොයාගැනීම.]

කොළඹ සහකාර මන්ත්‍රී, මගේ මිත්‍ර ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. එදා එතුමා, බ්‍රිතාන්‍යයේ සිටින කණ්ඩාන්දුම් ස්ත්‍රීන් ගැනත් අනන්දරුවන් ගැනත් බෙහෙවින් කණගාටුවෙන් සංවේගයෙන් කථා කළා. මෙහි උදවන ලාභ බ්‍රිතාන්‍යයට යැවීම නතර කළහොත් ඒ කණ්ඩාන්දුම් ස්ත්‍රීන්ගේත් අනන්දරුවන්ගේත් ආදායම් මාර්ග ඇහිරී යනවා ඇතැයි කියමින් එදා එතුමා මෙම ගරු සභාවෙහිදී කඳුළු හෙළුවා. මේ මුදල් යැවීම නතර කළොත් ඒ අය බඩ ගිත්තෙන් මිය යයි කිව්වා. 19 වන ශතවර්ෂයේ සිට ලෝකයේ විශාල කොටසක් අයිති කරගෙන මහා අධිරාජ්‍යයක් ගොඩනගන්නට පුළුවන් වූ—ලෝක ඉතිහාසයේ විශාලම අධිරාජ්‍යය ගොඩනැගු—රට, ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ මැණීමේ හැටියට කණ්ඩාන්දුම් ස්ත්‍රීන්ගෙන් සහ අනාථ දරුවන්ගෙන් සමන්විත වූ රටක්. මේ පිටියට තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් එදා ඒ අයට ලේඛනයට විරුද්ධව කථා කළා.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් පානල ගිහින් තියෙනවා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) එදා තාවකාලිකවය කියා ඇති කළ පිළිවෙල දැන් අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද නව පණක් දිගෙන ගෙන යන්නටයි, මේ අයට සිදු වී තිබෙන්නේ. වෙළඳ අමාත්‍යාංශයේ සිටින පඩිවැරැත් සමග සාකච්ඡා කරන විට දැන් ඒ අය පිළිගන්නවා, ඒ ජන්සි මණ්ඩල කියන වෙළඳ සංවිධානයන්ගේ බලය බිදින්නේ නැතිව අපට අනාගතයක් නැති බව. එයට ප්‍රතිකර්මයක් වශයෙන්, අපනයන වෙළඳාම පිළිබඳව රජයේ සංස්ථාවක් නිව්ය යුතුය යනුවෙන් අප ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව තවමත් මේ ආණ්ඩුව පිළිගෙන නැහැ—පිළිගන්නට ලැස්තීන් නැහැ. එසේ කරන්නේ නැතිව මේ විධියට රුපියලේ වටිනාකම පහත හෙළීමෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද? ගත යුතු එකම පියවරක්වත් ගත්තේ නැතිව රුපියලේ වටිනාකම පිළිබඳව පමණක් මේ විධියේ දෙයක් කිරීමෙන් අපේ තේවලින් ලැබෙන ලාභය වැඩි කර ගන්නට තිබෙන වුවමනාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට විසඳමක් සොයා ගන්නට පුළුවන්ය කියා සිතන්නේ කෙසේද? මා මේ සඳහන් කළේ අද ඇති වී තිබෙන තේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධවයි.

රබර් සම්බන්ධයෙන් නම් තාවකාලික වාසියක් ලැබෙන්නට පුළුවනි. ඒ ලැබෙන්නේ ඒක ගිවිසුම නිසයි. ඒක ගිවිසුම නිසා ඒ ගිවිසුමට ඇතුළත් වූ රබර් ප්‍රමාණය සම්බන්ධයෙන් නම් වාසියක් ලැබෙනවා. එහෙත් ඩොලර් කලාපයට විකුණන රබර්වලින් මේ රටට එකතු වන රුපියල් ගණන වැඩි වන්නට පුළුවන් වන නමුත් විදේශ විනිමය වැඩි වෙනවාය කියනවා නම්—තරඟකාරී වැඩ පිළිවෙලකින් අපේ රබර්වලට මලයාවේ රබර් හෝ වෙනත් රබර් පරාජය කර වැඩිපුර මුදලක් ලබා ගන්නට පුළුවන්ය කියා කියනවා නම්—එසේ කියන අය අපේ රබර් නිෂ්පාදනය ගැන වත් දන්නේ නැති බවයි, කියන්නට තිබෙන්නේ. අද වෙළඳ අමාත්‍යාංශයට, මේ රටින් රබර් ගැනීමට එන විදේශික නියෝජිතයන්ට කියන්නට තිබෙන්නේ තමන් නාත්සේලාට දෙන්නට අපට රබර් නැත කියන පිළිතුරයි. ද්විපාර්ශ්ව ගිවිසුම් අනුව අප විසින් රබර් දෙන්නට පොරොන්දු වී තිබෙන රටවලට දෙන්නට සහ කලින් පොරොන්දු වක් ඇතිකර ගත් වෙළඳුන්ට ප්‍රමාණවත් වන රබර් තොගයක් පමණක් අපට තිබෙන්නේ, ඊට වඩා වැඩිපුර රබර් රාත්තලක්වත් දෙන්නට අපට පුළුවන් කමක් නැත කියන පිළිතුරයි අද දෙන්නට තිබෙන්නේ. රබර් ස්වල්පයක් ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නොබෝදා බල්ගේ රියාවෙන් පැමුණු නියෝජිත පිරිසට අමාත්‍යාංශයෙන් ලැබුණු පිළිතුර වුණේ, තමන් නාත්සේලාට විකුණන්නට අපට රබර් නැත යන්නයි. එසේ නම් දැන් රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම නිසා වැඩිපුර රබර් විකුණන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ කෙසේද?

ගරු කථානායකතුමනි, අපනයන භාණ්ඩ වැඩිපුර යවා මිල බැස්සවීමට පුළුවන් වේය, ඒ මිල බැස්වීම අනුව තරඟකාරී තත්ත්වයකින් වැඩිපුර අලෙවි කරන්නට පුළුවන් වේය, එසේ වැඩිපුර අලෙවි කිරීම නිසා අපේ රුපියලත්, විදේශ විනිමයත් දෙකම වැඩිවේය කියන තර්කයයි ඉදිරිපත් කරන්නේ.

දැනට අවුරුදු දෙකකට මත්තෙන් ගරු කාලීකර්ම ඇමතිතුමාට මා විසින් කියන්නට යෙදුණා, අපේ පොල් වගාවට හානි

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

වන රෝගයක් බෝ වෙගෙන යන බව. කොළ කරවීම කියන රෝගය බෝවේ ගෙන යනවා. එම රෝගයට හේතුව කුමක් දැයි තවමත් සොයා ගන්නට බැරුව සිටි නවා. ඒ රෝගයට සමාන රෝගයක් පිළිපිපයින් දූපත්වල පොල් වගාවටත් බෝවී තිබෙනවා. එම දූපත්වල ඒ රෝග යට කියන්නේ “කඩන් කඩන්” යනුවෙනි. “කඩන් කඩන්” කියන්නේ හෙමින් හෙමින්; හෙමින් ගහ මැරෙනවා. කෘෂිකම් ඇමතිතුමාට තමන්ගේ කෘෂිකම් පර්යේෂණ අංශයෙන් උපදෙස් ලැබුණේ, මෙය බෝවන රෝගයක් නොවේය කියායි. [බාබා කීරීමක්] වයිරස් බීජයකින් නොවෙයි, මෙය ඇති වන්නේ. [බාබා කීරීමක්] කොළ කරවීමේ රෝගය. මේ රෝගය සම්බන්ධ පර්යේෂණයක යෙදුණු ආණ්ඩු වේ රක්ෂාවක් නොමැති එක් අයකු ගැන මා දන්නවා. ඔහු තමයි, මේ පිළිබඳව මට කලින්ම දැනුම් දුන්නේ. එතුමාගේ එම පර්යේෂණ වලට අනුව මේකට කියන්නේ, අකාල පිරිහීමකට පත්වීමේ රෝගයක්ය කියායි.

තමුත්තාන්සේලා දන්නවා, වෛද්‍ය වරුන් විසින් මිනිසා පිළිබඳව දැන් සොයා ගෙන තිබෙන නොයෙකුත් කරුණු ගැන. දාර්ශනික අවස්ථාවේදී පවා මහඵල උදවියගේ රෝග බෝවෙන සමහර දරුවන් සිටින බව අප දැන් දන්නවා. මහල්ලකුගේ සර් වංගයේ ඇති වන අන්දමේ වෙනස්කම් එවැනි දරුවකුගේ ශරීරයේත් ඇති වන බව හා ඒ අන්දමට එවැන්නකුගේ අවයව පවා පිරිහීමට පත් වන බව අප දන්නවා. මෙන්න මෙවැනි රෝගයක් හැටියට කොළ කරවීමේ රෝගය හඳුන්වා දෙනවා. දැන් මෙම රෝගය දකුණු පළාතේ පැතිර ගොස් තිබෙනවා; වයඹ පළාතටත් දැන් ඇවිත් තිබෙනවා. ගරු තමුත්තාන්සේට පොල් වත්තක් තිබෙනවා නම් සමහරවිට වැඩි කලක් යන්නට මත්තෙන් එම වත්තටත් මෙම රෝගය බෝ වන්නට පුළුවනි. එහෙත් එසේ නොවේවා කියා පනත්තට අපි ලැස්තියි. [බාබා කීරීමක්] වයඹ පළාතට ගොස් තිබෙනවා. ඉතා දක්ෂ ප්‍රසිද්ධ වෙළෙඳුන් දකු හැටියට පෙනී සිටින මහතකුට මෙම රෝගය අදහා ගන්නට බැරි වී තිබෙනවා. එහි ප්‍රථම ලක්ෂණය නම්, ගෙඩි හටගැනීම වැඩි වීමයි. කලින් තිබුණු තත්ත්වයට වඩා හොඳින් හදිසි

යෙන්ම පලදාව වැඩි වෙනවා. එසේ වූ විට සිතනවා, පොහොරවල ගුණය නිසා නැති නම් තමන්ගේ වැවිලි වැඩ කටයුතුවල ප්‍රතිඵල හොඳ නිසා එසේත් නැතිනම් තමන්ගේ කේන්ද්‍රයේ කියන අන්දමට වාසනාවන්ත කාලයක් උදා වී තිබෙන නිසා මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා. මෙවැනි කරුණු සිතනවා මිස නියම තත්ත්වය දන්නේ නැහැ. මේ අයුරින් විශාල දියුණුවක් මූලින් ඇති වෙලයි, පිරිහීම පටන් ගන්නේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අල බහිනවා; වැල මැරෙනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

වැල යන පැත්තට මැස්ස ගහන්න ලැස්ති වූ සමහර පුද්ගලයන් ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ සිටින බව අප දන්නවා. ඒ කෙසේ වෙතත් මා ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට තරයේම කියනවා, මේ පිළිබඳව නිසි පර්යේෂණයක් පවත්වන හැටියට. එසේ නොකළහොත් අපේ රටේ ජනගහනය වැඩි වන ප්‍රමාණයට අනුව අපේ රටේ ශාරීරික ශිකයනට වුවමනා කරන පොල්වලින් තිඡ් පාදිත ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය ගැන සලකා බලන විට 1973 වන විට, තමුත්තාන්සේලාට පිටරට යවන්නට පොල් නැති වන්නට පුළුවනි. [බාබා කීරීමක්] සමහර විට පොල් පිටරටවලින් ගෙන්වන්නටත් සිදු වන්නට පුළුවනි. අප එබඳු තත්ත්වයකට මුහුණ දියයුතු නැහැ. ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා හිතා වෙනවා. මගේ කැමැත්තක් නැහැ, මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවාට. තමුත්තාන්සේ හෝමර්ගේ මහා කාව්‍යය කියවා තිබෙනවා නම් මතක තිබෙන්නට ඕනෑ, එක්තරා කාරණයක්. ටිරෝයි නමැති අවාසනාවන්ත නගරයේ සිටියා කැසන්ඩ්‍රා නමැති යව්වනියක්. එම යව්වනිය හැම වෙලේම අනාගත වාක්‍ය කීවත් ඒවා කවුරුත් විසින්වත් පිළිගනු ලැබුවේ නැහැ. මක්නිසාද? අවාසනාවන්ත දේවල් කියූ නිසා, සිතට නුරුස්සන දේවල් කියූ නිසා, තමන්ගේ බලාපොරොත්තු සුන් වන බව කියූ නිසා පිළිගන්නට ලැස්ති වුණේ නැහැ. නමුත් එකක් නැර ඒවායේ සත්‍ය භාවය පසුව ඔප්පු වුණා. ඒ කැසන්ඩ්‍රා

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :
[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

මේ මේ විධියට අනාගතය ගැන කියන්නට මා කැමති නැහැ. නමුත් ඇත්ත දුටු වාම නොකියා බැහැ. මා කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට කියන්නේ මේකයි. සිනාමුසු මුහුණින් කාලය ගත කරන එක නම් ඉතාමත් හොඳයි. සිත සතුටින් සිටින්නය කියා තමයි අපේ සියලුම ආගම් කර්තෘවරුන් උපදෙස් දී තිබෙන්නේ. නමුත් මේ ප්‍රශ්නය ගැන සිනාමුසු මුහුණින් සිටිනවාත් සමගම සැහැල්ලු සිතින් කල්පනා කරන්නට එපාය කියා මා විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විදේශ වෙළඳාම ගැනයි මා මතක් කළේ. විදේශ වෙළඳාමෙන් පැන නගින තවත් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේවා ගැන අපට කරුණු කියා දෙන්නට මුදල් ඇමතිතුමාට යුතුකමක් තිබුණා. ජාත්‍යන්තර හුවමාරුවෙන් ඇති වන ගිණුම සම්බන්ධව කරුණු පැහැදිලි කරන්නට එතුමාට යුතුකමක් තිබුණා. “Balance of payments” කියා එය ඉංග්‍රීසියෙන් හඳුන්වනවා. මේ අනුව තමයි රුපියලේ වටිනාකම අඩු කිරීම යුක්ති සහගතය කියා ඔප්පු කරන්නට තමුත් තාන්සේලා තර්කයක් ගොඩ නගන්නට උත්සාහ කළේ. මේ කරුණු ගැන ඇයි අපට කල් තබා නොකිව්වේ?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)
What is this about?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

About the balance of payments, how do you expect an improvement? What is the change you expect? What is the present state of the balance of payments that led you to this step?

අප මේ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කළාට පසුව පිළිතුරු දීමට බලාගෙන සිටින්නේ මක් නිසාද? වෙළඳ අංශය අපට බලපාන ආකාරය ගැන මා දැන් කපා කළා. ඊළඟට, පවුම් කලාපයෙන් තොරව ඩොලර් කලාපය සමග සහ වෙනත් අංශ සමග ගනුදෙනු කිරීමේදී ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ආණ්ඩුවට වැඩිපුර වියදමක් දරන්නට සිද්ධ වන බව මා කියනවා.

දෙවන වර කියමිම

ඊළඟට, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ 1966 වාර්තාවේ 122 වන පිටුවේ දැක්වෙන සංඛ්‍යා සටහන් කීපයක් මා පෙන්වා දෙන්නට අදහස් කරනවා. 1966 වර්ෂයේදී අපනයනවලින් ලබාගත් සම්පූර්ණ වටිනාකම—ඒකකයක් දශ ලක්ෂයක් හැටියට ගත්තොත්—දශ ලක්ෂ 1,674 යි. මෙරටට ගෙන්වූ ආනයනවල වටිනාකම—ඒකකයක් දශ ලක්ෂයක් හැටියට ගත්තොත්—දශ ලක්ෂ 2,023 යි. ඒ අනුව පරතරය දශ ලක්ෂ 349 යි. ඊළඟට, හිඟය ගැන බලමු. විදේශ ආධාර වශයෙන් මේ අය බලාපොරොත්තු වන මුදලත් සමග ලබාගත් වෙනත් මුදලත් විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. අන්තර් ජාතික අරමුදලෙන් ගත් ණය මුදල් ප්‍රාග් ධන මුදල්ය කියා මේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ලෝක බැන්කුවෙන් ගත් මුදල් හා වෙනත් ආයතනවලින් ගත් ණය මුදල් පිළිබඳව ඇත්ත වශයෙන්ම කරන්නට තිබෙන ආපසු ගෙවීම් “ක්‍රමක්ෂය” යනුවෙන් මේ වාර්තාව හඳුන්වනවා. ඉංග්‍රීසියෙන් එය හඳුන්වන්නේ “amortization” යන වචනයෙනුයි. ඒ කියන්නේ පොළියත් සමග මුල් මුදලේ කොටසක් ගෙවීමයි. ඉංග්‍රීසියෙන් “amortization” කියන වචනයට සිංහලෙන් “ක්‍රමක්ෂය” යන වචනය මේ වාර්තාවේ පාවිච්චි කර තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධියට ණය ආපසු ගෙවීමට යන මුදල් ප්‍රමාණය කොපමණද? ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ පසුගිය අයවැය ලේඛන කීපයක් බැලුවහොත් පොළිය ගෙවීමට පමණක් අවුරුදු පනරුපියල් කෝටි ගණනක් වෙන් කරන්නට සිදු වී තිබෙන බව පෙනී යනවා. දැන් මේ ආණ්ඩුව වැටී තිබෙන තත්ත්වය අනුව සිදු වන්නේ කුමක්ද? කුම කුමයෙන් අපේ ණයගැති භාවය වැඩි වීමයි. එන්න එන්නටම විදේශයන්ට ණය වන ප්‍රමාණය වැඩි වෙනවා. මේ ණය වන ප්‍රමාණය අනුව මා තවත් “කැසන්ඩ්‍රා” අනාවැකියක් කියන්නට කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව තව අවුරුද්දක් දෙකක් බලයේ සිටියහොත් අප හම්බ කර ගන්නා යම් විදේශ විනිමයක් ඇතොත්, වෙළෙඳ ගිණුමෙහි හිඟයක් ඇති වන්නට මත්තෙන්ම, ඒ ඇති කර ගන්නා විදේශ විනිමයෙන් සිය මුළු ආදායමක් මුළුමනින්ම ණය ගෙවීමට වැඩි ප්‍රමාණයක් ණය ගෙවීමට

මුදල් නීති (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :
දෙවන වර කියවීම

කල් තැබීම

සඳහා දෙන්නට වේවි. ලබා ගත් ණය මුදල් වැඩි වශයෙන් බොලර් කලාපයට අයත් නිසා රුපියලේ මිල අඩු කිරීම හේතු කොටගෙන අපේ මුදල් බොලර් කාසි සමග හුවමාරු වන විට වැඩිපුර රුපියල් කෝපි ගණනක් වැය කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. රත් පවුමේ වටිනාකම බැස්සි මෙන් අපට ලැබෙන ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ක්‍රමක්ෂය සඳහා අපට වැඩිපුර මුදල් ගණනක් වැය කරන්නට සිදු වෙනවා. රුපියලේ මිල අඩු කිරීම නිසා ණය ගෙවීමේ කටයුත්ත සඳහා, එසේ නැත්නම් ක්‍රමක්ෂය කිරීමේ කටයුත්ත සඳහා, අපට වැඩිපුර රුපියල් කෝපි ගණනක් වියදම් කරන්නට සිදු වෙනවා නේ ද ?

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ කරුණු ගැන විශේෂයෙන් මතක් කෙළේ අපේ රටේ ජනතාවට මේවා ගැන කියා දීමට වෙනත් වේදිකාවක් නැති නිසයි. අප මේවා තමුත්තාන්සේගේ මාර්ගයෙන්, මේ ගරු සභාවේ මාර්ගයෙන් අපේ රටේ ජනතාවට කිවයුතු නිසයි, විශේෂයෙන්ම මේවා මතක් කරන්නේ. මැනකදි මේ පිළිබඳව තර්ක කරන්නට ඉදිරිපත් වුණු ගරු ඇමතිවරුන් පමණක් නොව, අපේ මුදල් අමාත්‍යාංශයේ, ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ, වෙළෙඳ අමාත්‍යාංශයේ හා භාණ්ඩාගාරයේ විශේෂඥයන් සියලු දෙනාම වාගේ මගේ කල්පනාවේ හැටියට වැරදි තර්ක කීපයක් ඉදිරිපත් කළ නිසා සමහරෙක් ඒවාට මුළා වී මෙය හොඳ කටයුත්තක් හැටියට පිළිගන්නා තත්ත්වයක් ඇති වුණත්, ඇත්ත වශයෙන්ම මෙයින් විශාල හානියක්, විපත්තියක් ඇති වන නිසයි, මේ ගැන කිව යුතුව ඇත්තේ. මේ කළ ක්‍රියාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙරටට ගෙන්වන බඩුබාහිරාදියේ මිල එදා ඉන්දියාවේ මිල වැඩි වූ ආකාරයටම වැඩි වන බව දැනටමත් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. එපමණක් නොව අද තේ කෝප්පය ගන 15 කට නැගලා; භාග බත් පිඟානේ මිල ගන 75 සිට රුපියල දක්වා නැගලා. මේ කොළඹ නගරයේ ඉතාමත්ම අඩු තත්ත්වයේ හාල් සේරුව රු. 1.10 සිට රුපියල් 1.35 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. ඊයේ සිටම ඒ හාල් සේරුවක මිල රුපියල් 1.35 යි. වෙන පළාත්වල එවැනි තත්ත්වයේ

හාල්වල මිල ඊටත් වැඩියි. ඊයේ සිටම සීනි රාත්තලක් ගන 74 යි. සීනි කාලක් ගන 20 යි. ඊයේ පානදුරේ පාන් රාත්තලක් ගන 40 ට විකුණා තිබෙනවා. රත්ත පුරේ පාන් රාත්තල ගන 43 ට වික්කා. පොල් තෙල්—විදේශ විනිමය වැය කර ගෙනෙන තෙල් නොවෙයි—රුපියල් 1.10 සිට 1.20 ට නැග්ගා. තමුත්තාන්සේලාම පෙට්රල් මිල නංවා තිබෙනවා. ඒ අනුව තවත් බොහෝ බඩුවල මිල ඉහළ යාම සම්බන්ධයෙන් තමුත්තාන්සේලාම දන් නේ නැහැ.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 7 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදි.

එහෙත් සිට විවාදය 1967 නොවැම්බර් 27 වන සදද පවත්වනු ලැබේ.

අවුරුදු 7 ප. 7 මණියාසිඛිඩ්ලේ සභාපතින් ත්‍යාගයක් ලෙසට ඉදිරිපත් වූවාට, විවාදය 1967 නොවැම්බර් 27, තිබුණු මිනිසුන් මගින් ඉවත්වනු ලැබේ.

It being 7 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Monday, 27th November, 1967.

කල් තැබීම

ඉத்தිவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදින් ප්‍රශ්නය සහායවූ කරන ලදි:

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දන් කල් තැබිය යුතුය”.—
[ගරු සී. පී. ද සිල්වා.]

“සභා මුද්‍රාපොත ඉத்தිவைකප්පෙරුමාක”.—
[කෙළරා ජී. ඩී. ඩී. සිල්වා] ආනාම පිරිසිදු
පිරිසිදුකප්පෙරුමාක, මිනිසුන් ගෙදරින් පිටවෙන්න.

Motion made, and Question proposed.

“That the House do now adjourn”.—
[The Hon. C. P. de Silva].

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කථානායකතුමනි, ශ්‍රාවස්තියේ නැවති සිටින දෙපාර්ශ්වයේම—ආණ්ඩු පක්ෂයේ සහ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත්—මන්ත්‍රීවරුන් සම්බන්ධයෙන් පසුගිය පෝ දින—24 වැනි දා—“සිඵමිණ” පත්‍රයේ පළ වූ වාර්තාවක් තමුත්තාන්සේගේ දැන ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ශ්‍රාවස්තිය පාලනය කරන්නේ තමුත්තාන්සේගේ සභාපතිත්වයෙන් යුත් කොමිටියක් මගින්. ඒ නිසා, ප්‍රවෘත්ති

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

පත්‍රවල පළ වන වාර්තාවලට වඩා ශ්‍රාවස් තියේ පාලනය පිළිබඳව තමුන් තාන්සේ හොඳාකාර දන්නවා ඇතැයි අප විශ්වාස කරනවා.

ශ්‍රාවස් තියේ නැවත සිටින මන්ත්‍රීවරුන් ගේ ගරුත්වය ආරක්ෂා කිරීමත්, ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට යම් යම් පහරවල් ගැසීමට ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සැරසෙනවා නම් ඔවුන් ඒවා සිත් ආරක්ෂා කිරීමත් ශ්‍රාවස් තියේ පාලක තුමා වශයෙන් ඔබතුමාගේ යුතුකමක් හැටියට අප කල්පනා කරනවා. එම නිසා “සිඵමිණ” පත්‍රයේ සඳහන් ප්‍රවෘත්තියේ දැක්වෙන යම් යම් කරුණු තමුන් තාන්සේ ගේ සැලකිල්ලට මේ අවස්ථාවේදී භාජන කරන්නට කැමැතියි.

අපට පෙනෙන හැටියට “ලේක් හවුස්” ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මෙවැනි වාර්තා කොපමණ වත් පළ කරගෙන යනවා. එසේ පළ කරනවා විතරක් නොවෙයි, දින කිපයකින් පසුව පළ කරනවා, “අප වාර්තාවක් පළ කළා; ඒක වැරදි වාර්තාවක්; ඒ නිසා අප කණගාටුව පළ කරනවා” කියා. යම් යම් සිදුවීම් තිබෙනවා නම් “අසුවල් තැනැත්තා” යනුවෙන් කෙළින්ම තම සඳහන් කරන හැටියට ඒ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට අප අහි යෝග කරනවා. ශ්‍රාවස් තියේ නැවත සිටින සියලුම මන්ත්‍රීවරුන්ට පහර වදින ආකාරයෙන් මෙවැනි වාර්තා පළ කරමින් “ලේක් හවුස්” පත්තර බිස්ස ගෙන යන මේ ව්‍යාපාරයට, ශ්‍රාවස් තියේ පදිංචිව සිටින මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් පළමු කොටම අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. මෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ඉතා අඩු මුදලකින් මෙහි නැවතීම තම ‘යුතුකම්’ හරි හැටි ඉටු කිරීමට මන්ත්‍රීවරුන්ට අවස්ථාව ලැබී තිබේ.”

ශ්‍රාවස් තියේ මන්ත්‍රීවරුන් නොමිලයේ නැවත සිටිනවා යැයි රටට යම්කිසි විශ්වාසයක් ඇති කරන්නට ඒ ප්‍රවෘත්තියෙන් උත්සාහ දරා තිබෙනවා. අප උදේ වේලට රුපියල් 1.50 ක් ගෙවනවා; දවල් වේලට 2.50 ක් ගෙවනවා, රාත්‍රී වේලට 2.50 ක් ගෙවනවා. කාමරයේ නැවත හිටියත් තැනත් රුපියල් 35 ක් ගෙවනවා. ඒ බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. අමුත්තකු ආවොත් කැමට අතිරේකව දවසකට රුපිය

ලක් ගෙවනවා. ඒ හැරෙන්නට අනෙක් සෑම බඩුවක්ම ගන්නේත්, වෙළඳ පොළේ මිලටයි. සමහර බඩු ඊටත් වැඩි මිලකටයි, ගන්නේ. තත්ත්වය එසේ තිබියදී අප යම් යම් දේවල් නොමිලයේ ලබා ගන්නවා යැයි ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක් ප්‍රකාශ කරනවා නම් එය වරදක් බව පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි.

ශ්‍රාවස් තියේ පාලනය පිළිබඳව යම් යම් දුර්වලතා තිබෙනවා නම් ඒවා ගැන සාකච්ඡා කිරීමට තමුන් තාන්සේගෙන් දිනයක් ඉල්ලා තිබුණා. තමුන් තාන්සේ දිනයක් දුන්නා. ඒ අවස්ථාවේදී ඒ අඩු පාඩු ගැන සාකච්ඡා කරන්නට අප කල්පනා කරනවා. එහෙත් මෙවැනි ප්‍රවෘත්ති මගින් රටට වැරදි හැඟීමක් දෙන්නට ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර උත්සාහ දැරීම ගැන ශ්‍රාවස් තියේ නැවත සිටින මන්ත්‍රීවරුන් වෙනුවෙන් අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන බව කියන්නට කැමැතියි. එසේම මෙහි මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“ශ්‍රාවස් තියේ තන කාමරවල, වැසිකිළිවල හොඳ හොඳ දේවල් ලියා ඇත. ඕනෑම අසහන කුරුවු හි හා අවිනිත චිත්‍රවලින් අඩුවක් නැත. මේවා ශ්‍රාවස් තියේ සංස්කෘතිය විදහා දක්වන කදිම කෘතියකි.”

ශ්‍රාවස් තියට ගොස් පරීක්ෂා කරන හැටියට අප තමුන් තාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අප නැවත සිටින කාමර ගැන අපට කියන්නට පුළුවන්. විශේෂයෙන් මේ වාර්තාව පළ වීමෙන් පසු අප ඒ කාමර පරීක්ෂා කළා. ඒ ප්‍රවෘත්තිය සම්පූර්ණ බොරුවක්. කිසිම වැසිකිළියක ඒ කියන ඡාති දකින්නට නැහැ. ඒ බොරුව පළ කළා හැරෙන්නට ඒ බොරුවට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් ඇඳා ගෙන තිබෙනවා. එහි තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“මේ ‘අනගි’ සංස්කෘතිය ගැන අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික ඇමති අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊජයගොල්ල මහතා පසුගිය දා පාර්ලිමේන්තුවේදී කපා කළේය.”

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා වරක් මේ ගරු සභාව තුළදී වෙනත් දෙයක් ගැන කපා කරද්දී වෙනත් කවුරුන්දෝ ගැන කියද්දී ශ්‍රාවස් තියේ බිත්තිවලින් අහන්නැයි කී බව සත්‍යයක් වුවත් ඔය කියන කුරුවු හි ගැන සඳහන් කළේ නැහැ. ඒ නිසා

කල් තැබීම

මෙයින් පැහැදිලි ලෙස පෙනී යන්නේ ගරු ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් වැරදි විධියට පත්‍රයේ වාර්තා කර තිබෙන බවයි.

ඔය අතර මගේ පුද්ගලයාට හේතු වන අනෙක් කාරණය මෙයයි. ගරු ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ ශ්‍රාවස්තියේ මගී දැනටත් නැවතී සිටින්නේ. ඒ වාගේම ආණ්ඩු පක්ෂයේත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා පණහක් කැටක් පමණ ශ්‍රාවස්තියේ නැවතී සිටිනවා. ඒ සියලු දෙනාම මෙහි නියම තත්ත්වය දන්නවා. එහෙත් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයේ කෙලින්ම කියා තිබෙන්නේ මොනවාද?

ශ්‍රාවස්තියේ ඕනෑම දෙයක් තිබෙනවාලු. මෙන්න තවත් කොටසක් :

“වසින් ; සුකොමල කාන්තාවන් ; මධුර සංගීතය, මේවා කිසිවක් අඩු නැතිවම මෙහි ඇත.”

ශ්‍රාවස්තියේම ඉන්න මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපට මේවා නොපෙනෙන එකයි මෙහි තිබෙන ලොකුම පුද්ගලය. මෙහි වසින් තිබෙනවාලු. තරුණියන් ඉන්නවාලු. තව සංගීතයත් තිබෙනවාලු. සංගීතය ගැන කියන්නට දෙයක් තිබෙනවාද? ඔය කියන සංගීතය කොයි හැටි වෙතත් ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රයක්වත් ශ්‍රාවස්තියට ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙලා නැහැ. කැඩිවිව එකක් නම් කොහේදෝ මුල්ලක තිබෙනවා. වෙන දෙයක් තබා අපට නම් පුවත් පතක්වත් එතන නැහැ. කොයි කොයි දේවල් තිබෙනවාය කියනත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක්වත් අපට ලැබෙන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුව රැස් වන දවස්වල පමණයි ඒකත් ලැබෙන්නේ. අනෙක් දවස්වලට පිටතින් ගෙන්වාගන්නටයි සිදු වී තිබෙන්නේ. හ.බැයි, වෙන කොයි සංගීතය නැතත් මදුරුවන්ගේ සංගීතය නම් ඕනෑවටත් වඩා තිබෙනවා. සුකොමල කාන්තාවන් ඉන්නවා නම් තමුන්නාත්සේ විසින් යොදවනු ලබ සිටින පොලිස් සේවයට අයත් උදවියට මේවා දකින්නට ලැබෙන්නේ නැද්ද? ශ්‍රාවස්තියේ පොලිස් රැකවරණ තිබෙනවා. ඒ උදවිය සවස හයේ සිට උදේ හය දක්වා ශ්‍රාවස්තියේ නතර වී සිටිනවා. ශ්‍රාවස්තියේ නතර වී සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පහර ගැහීමට හිතා මතා කළ තක්කඩිකමක්, තින්දිත වැඩක්

කල් තැබීම

හැටියට මෙය මට හඳුන්වා දෙන්නට පුළුවනි. එහි සිටින මන්ත්‍රීවරයෙක් එවැනි වරදක් එහිදී යම් විටෙක කරනවා නම් ඒ ගැන අපට දැනගන්නට ලැබුණු හැටියේම ක්‍රියා කරනවා. අපටම පුළුවන් එවැන්නක් වෙනොත් ඒ අයගේ නම් පවා දෙන්නට. එතකොට මන්ත්‍රීවරයාගේ නම පවා සඳහන් කරමින් පළ කරන්නට පුළුවනි. මේ විධියට දිගට හරහට බොරු වෝදනා ඉදිරිපත් කරමින් පත්‍රවල ප්‍රචාරය කරන්නේ එසේ කරන්නට තරම් නිදහසක් පුවත් පත්වලට තිබෙන නිසාද? නිදහස තිබුණු නිසාම එසේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දිගට හරහට පහර ගහන්නට තැත් කිරීම වැරදියි. දැන් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ එවැනි අශෝභන දෙයක් කරන්නටයි. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ඔබ ගහන්නටයි.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කොටසක් මම මේ පත්‍රයෙන් කියවන්නම් :

“ශ්‍රාවස්තියේ එක් අංශයක තරුණ පණ් කණ්ඩායමක් නැවතී සිටිති. රාත්‍රී කාලයේ මේ අංශය කවරදාවත් හරි හැටි ආලෝක වන්නේ නැත. මෙහි සිටින අයගේ ගුප්ත වාසනාවක් නිසාදෝ මෙහි ඇති විදුලි බුබුලු පත්තු නොවෙන්නේය. සමහර විදුලි බුබුළු නැති වී ඇත. නැතහොත් තිබෙන ඒවා පත්තු වන්නේ නැත.”

මේ පත්‍රකාරයා එක්කෝ පට්ටපල් බොරු කාරයෙක්. එක්කෝ පොට්ටයෙක්. එහෙමත් නැත්නම් කණෙක් වෙන්නට ඕනෑ. කණෙක් නම් එක ඇහැක්වත් පෙනෙන්නට එපායැ. ඇස් දෙකම පෙනෙන්නේ නැති කෙනකු වෙන්නට ඕනෑ. මෙහි සිටින අයගේ ගුප්ත වාසනාවක් නිසාදෝ මෙහි ඇති විදුලි බුබුළු පත්තු නොවන්නේ යැයි කියන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද? වාසනාවක් නිසාලු විදුලි බුබුළු පත්තු නොවන්නේ. මේ මිනිහා හොඳට බලා නැහැ. ඒ නිසයි මෙහෙම ලියන්නේ :

“කලාමැදිරි එලිය මැද නොයෙකුත් දෙනා ඒ මේ අත යති. ගණිකාවෝද, තැරැව්කාරයෝද මේ අතර වෙති. සැක කටයුතු පුද්ගලයින් නොයෙකුත් වේලා බල්වල කළුවරේ ඒ මේ අත යති.”

‘ලේක් හවුස්’ පුවත්පත්කාරයින්ගෙන් අහන්නට තිබෙන්නේ මොවුන් අරන් ගියේ ඒ අයද යන්නයි. තවත් කරුණු වශයක් 11 වැනි පිටුවෙන් සඳහන් වෙනවා.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

මහජනයාට පාර්ලිමේන්තුව එසා කර වත්තට කරන වැඩ බව.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. டி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තවත් කොටසක් මම කියවන්නම් :

“කලකට උඩදී රජරට පළාතේ එක්තරා මන්ත්‍රී වරයෙක් ප්‍රසිද්ධ චිත්‍රපට නළුවෙකු සමග එකතු වී වෙරි වනතුරුම අඩි ගැසුවේය. මොකක්දෝ හදිසි කටයුත්තක් සඳහා මේ දෙදෙනා රාත්‍රියේ වෙරි මරණයෙන්ම ශ්‍රාවස්තියේ තාප්පයකින් අල්ලපු වත්තට පැත්තේය. අල්ලපු වත්ත විදේශ තානාපති කාර්යාලයකට අයත් එකකි. සොරු දෙදෙනෙක් පැමිණ ඇතැයි තානාපති කාර්යාලයේ මුරකරු වහාම පොලීසියට වෙලිපෙන් කර දැන්වුවේය.”

පෙනෙනවා නොවෙයිද බොරුවේ තරම? විදේශ තානාපති කාර්යාලයක් තිබෙනවල අල්ලපු වත්තේ. කොහෙද ඒක තිබෙන්නේ? මොකක්ද ඒක? අල්ලපු වත්තේ එහෙම තානාපති කාර්යාලයක් නැහැ. වට්ටම ඇවිද බැලුවා. සාමාන්‍යයෙන් විපරම් නොකරන කෙනෙක් තමයි මම. ඇත්ත වශයෙන්ම එවැන්නක් තිබෙනවා දැයි සොයා බැලුවා. නැහැ. මේවා අර විදුරු පෙට්ටිවල සිටගෙන හෙළවෙත් කපා කරනවා වගේ දේවල්.

ගරු කථානායකතුමනි, 21 වැනි දා “ජනතා” පත්‍රයේ තිබෙනවා එක්තරා මන්ත්‍රීවරයකු සම්බන්ධ සිද්ධියක්. එමෙන්ම එය “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයෙන් පළ වුණා. “ජනතා” පත්‍රයේ එය පළ වී තිබුණේ මෙහෙමයි :

“අත් බිදිදක් රැගෙන ගිය මන්ත්‍රී කුලෙන් බේරෙයි”

වෝදනාව එල්ල කර තිබෙන්නේ කෙලින්ම මන්ත්‍රීවරයකුටයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

By mentioning all those details the hon. Member is giving unnecessary publicity and taking the newspaper report seriously.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. டி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, එය සම්පූර්ණ බොරුවක්ය කියා අද “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයේ පළ කර තිබෙනවා. ස්වාමිපුරුෂ යෙකුයි භාර්යාවකයි ඇවිත් තිබෙන්නේ රක්ෂාවක් සඳහා ලියමනක් ගන්නය, ලියමනත් අරගෙන ආපසු යන අතරමගදී ඒ දෙදෙනා රණ්ඩු වී තිබෙනවාය, ඒ හැර මන්ත්‍රීවරයකු සම්බන්ධ කර නගා ඇති වෝදනාව සම්පූර්ණයෙන්ම බොරුවක්ය, එවැනි දෙයක් සිදු වී නැත කියා අද “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයේ පළ කර තිබෙනවා. එදා එහෙම කිව්වා; අද මෙහෙම කියනවා. මා මෙසේ සඳහන් කිරීම නිසා වුවමනා නැති දේවලට ප්‍රසිද්ධියක් ලැබෙන එක ඇත්තයි. එහෙත් මෙවැනි දේවල් දිගටම පළ කරන්නට ගියොත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ තත්ත්වය කුමක්ද කියන එකයි අපි අහන්නේ. මේ වාර්තාව පත්‍රයේ පළ වුණාට පසුව ශ්‍රාවස්තියේ පාලනය ගෙන යන කමිටුවේ සභාපති හැටියට තමුන්නාන්සේ විසින් යම් යම් පරීක්ෂණ කළාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඒ කෙසේ වෙතත් මෙවැනි පුවත්පත් වාර්තා පිළිබඳව ශ්‍රාවස්තියේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගේ විරුද්ධත්වය ඔබතුමාගේ මාර්ගයෙන් ප්‍රකාශ කර සිටින අතරම, මින් ඉදිරියට මෙවැනි තීන්දින දේ සිදු නොවීමට ඔබතුමාට කළ හැකි යමක් තිබෙනවා නම් එය කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 7.12

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා. (බණ්ඩාරගම)

(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா—பண்டாரகம)

(Mr. K. D. D. Perera—Bandaragama)

ගරු කථානායකතුමනි, සමාජසේවා ඇමතිතුමාට අදාළ ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට තිබෙනවා. බොල්ගොඩ ගඟ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ එම ගඟ බැදීම නිසා, 1966 දී විශාල ගංවතුරක් ඇති වුණා. එම ගංවතුර ඇති වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නාත්තලේ පාලම කඩාගෙන ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී ඉඩම් ඇමතිතුමා ලයනල් ගුණතිලක මහතා හා ඩී. සී. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා ඇතුළු නියෝජිත පිරිසකුත් සමග— මන්ත්‍රීවරයා

කල් තැබීම

වශයෙන් මට නම් දැනුම්දීමක් කළේ නැහැ—ගොස් මහජනතාවට පොරොන්දු වක් දී තිබෙනවා, නිව්වැටල් වත්තෙන් අක්කර 400 ක් අරගෙන ගංවතුරින් යට වන අයට පදිංචිය සඳහා බෙදා දෙනවාය කියා. එමෙන්ම එම පාලම හදා දෙනවාය කියලත් පොරොන්දු වී තිබෙනවා. ඊට පසුව 1967 දීත් ගංවතුරක් ආවා. තමුත්තාන්සේලාගෙන් කළ ඉල්ලීම අවුරුද්දක් තිස්සේමත් ඉටු නොවුණු නිසා ගම්වැසියන් විසින් ලැලි ටිකක් දමා ගෙන ඒ පාලම තාවකාලික වශයෙන් හදා ගත්තා. තමුත්තාන්සේලා පොරොන්දු වූ ආකාරයට පාලම හදා දුන්නෙන් නැහැ; ඉඩම් බෙදා දුන්නෙන් නැහැ. 1967 ගංවතුර පැමිණි අවස්ථාවේ තමුත්තාන්සේලා කවුරුවත් ඒ පැත්තේ ගියේ නැහැ. ඉඩම් ඇමතිතුමා ගියෙන් නැහැ, සමාජසේවා ඇමතිතුමා ගියෙන් නැහැ; අර නියෝජිත මහත්වරු ගියෙන් නැහැ. ඒ 1967 ගංවතුරේදී අර තාත්තලේ පාලමේ ඉතිරිව තිබුණු ටිකක් කඩාගෙන ගියා.

එපමණක් නොවෙයි. කළුගඟ යෝජනා ක්‍රමය නිසා තව කිප පොළකම පාර කඩා ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මානාන-පැල්පොල පාරෙන් පාලමක් කඩාගෙන ගියා. ඒ පාලම දෙක හදන්නය කියා දිසාපතිවරයාටත් දැනුම් දුන්නා. එමෙන්ම හල්තොට-තාගම කියන තැනත් කැඩී ගියා. දිසාපතිවරයාටත් දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කමිටුවටත් දැනුම් දුන්නා. කර්මාන්ත ඇමතිතුමාටත්, සමාජසේවා ඇමතිතුමාටත්, පළාත් පාලන ඇමතිතුමාටත් ටෙලිග්‍රාම් යැව්වා. ඊළඟට දිසාපතිවරයා රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට කිව්වා මෙය හදන්නට ඇස්තමේන්තුවක් පිළියෙළ කරන්නය කියා. එහෙත් අද වන තුරු එක තැනකවත් හද නැහැ. ගංවතුර බැස ගිහිනුත් මාස දෙකක් පමණ වෙනවා. ඒ ගම්වල අයට හාල් ටික ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ; වාහනයක් ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ; බෙහෙත් ටික ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. මහත් අපහසු තත්ත්වය කට පත් වී සිටිනවා. ඒ නිසා මා සමාජ සේවා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. අවුරුදුපතා කැඩෙන නිසා මේවා හදන්නට ගම්සභාවලට ප්‍රථමත්කමක්

කල් තැබීම

නැහැ. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය මගින් හෝ 1967 අවුරුද්දේදීවත් මේ ස්ථාන ප්‍රතිසංස්කරණය කර දෙන ලෙස ගරු සමාජසේවා ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

එම්. එම්. මුස්තාෆා මයා. (සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ஜனாப் எம். எம். முஸ்தபா—சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

The hon. Member for Bandaragama (Mr. K. D. D. Perera) did not tell us whether this is a bridge looked after by the Local Government Department or by the Public Works Department. There is, I find, a misconception with regard to the functions of the Social Services Ministry. Even in regard to bridges damaged during the floods, if it is a bridge that is looked after by the Public Works Department, it has to be attended to by the Public Works Department. If it is a bridge that is looked after by the Local Government Department, that is a matter that has to be attended to by the Local Government Department. The fact that a bridge gets damaged during a flood does not entitle the Social Services Ministry to repair it because there are no funds provided in our Ministry for such work. I would advise the hon. Member to address the Hon. Minister of Public Works, Posts and Telecommunications or the Hon. Minister of Local Government whoever is responsible for looking after this bridge.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.

(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா)

(Mr. K. D. D. Perera)

I have already informed them.

මුස්තාෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I shall myself bring it to the notice of the respective Ministers.

கலர் துலிம

கலர் துலிம

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

With reference to the matter raised by the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath), I myself made certain inquiries and, as far as I have been able to ascertain, the statements in those publications do not appear to be correct.

The "Ceylon Observer" of today has published a statement which purports to be a correction of the earlier news item. However, I do wish that newspapers, before they publish such material, will check on the facts, as publications of this nature tend to bring discredit on Members living at "Sravasti".

I would appreciate it if the newspaper concerned will examine what

they have published and make necessary honourable amends. If that is not done, I may be compelled to take serious and effective notice of lapses of this nature.

புனிய விமலன டீன், ஸ்ராவஸ்தி வி.

வினா விடுக்கப்பெற்று எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றி மனிடலய 7.15 மணிக்கு
பு. க. 7.15, பு. டீன் ஸ்ராவஸ்தி
வி. பு. 1967 நவம்பர் 27
நாள் பு. க. 10 மணிக்கு
மன்றி மனிடலய.

அதன்படி பி. ப. 7.15 மணிக்கு, சபை
இன்றைய அதனது தீர்மானத்திற்கிணங்க
1967 நவம்பர் 27, திங்கட்கிழமை மு. ப.
10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned according'y at
7.15 P.M. until 10 A.M. on
Monday, 27th November 1967,
pursuant to the Resolution of
the House this Day.

දියක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ආස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ශත 30යි. තැපැලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சுந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1